

Съвети за добър християнски ЖИВОТ

от Макс Лукадо

том 1

Събрал и превел от английски: Димитър Пращинков
2021

Информация за Макс Лукадо

Макс Лукадо е роден през 1955. Той е проповедник в Oak Hills Church, в Сан Антонио, Тексас и един от най-прочутите християнски автори в САЩ. Написал е около 100 книги с общ тираж повече от 100 мил. копия. Носител е на много на брой престижи награди и е бил лектор на традиционната ежегодна Национална Молитвена закуска в Белия дом.

Превел съм няколко негови книги, които можете да намерите на <http://methodist.bg/resursi/knigi/>.

Съдържание

	стр
1. Истината за живота	9
2. Лице в лице с нашето минало	9
3. За да бъде видян	9
4. Свята наслада	9
5. Радостта е на една ръка разстояние	10
6. Заповед за не правим нищо	10
7. Върхът	10
8. Непреклонен мир	10
9. Вие не можете да спасите себе си	11
10. Ново определение	11
11. Затворът на гордостта	11
12. Да правим това, което и идва естествено	11
13. Истинска смелост	12
14. Детинска съпротива	12
15. Блажени са милостивите	12
16. Състоянието на сърцето ви	12
17. Променяйте сърцето си	12
18. Царят на планината	13
19. Една единствена	13
20. Молейки за милост	13
21. Неговата идея, Неговият дом	13
22. Голямата новина	14
23. Страст към забравените	14
24. Човешкият Син	14
25. Проглеждане на слепият	14
26. Просто правилни думи	14
27. Помнете Съботния ден	15
28. Някой ден	15

29. Той даде едно магаре	15
30. Търгаши и амбулантни търговци	15
31. Божият вечен план	15
32. Елате при Мен	16
33. Вие сте поканени	16
34. Колко бързо забравяме	16
35. Погрешно отваряне на устата	16
36. Свята невероятност	17
37. Направен праведен пред Бога	17
38. Като дете	17
39. Опростявайте вярата си	17
40. Господната трапеза	18
41. Животът не е честен	18
42. Бог е реалният свят	18
43. Спрете с това безумие	18
44. Толкова много наранявания	19
45. Милостта избира да види прошката	19
46. Милостта просмуква	19
47. Не снизхождение, а прошка	19
48. Пълно доверие на милостта	20
49. Духовна магнитно-резонантна образна диагностика	20
50. Вие сте негови	20
51. Даровете на кръста	20
52. Разопаковане на даровете на кръста	20
53. Ние имаме проблем	21
54. Викът на грешника	21
55. Исус отмени регистрирането	21
56. Гвоздеят на Бога	21
57. Изборът е ваш	22
58. Гордост и срам	22
59. Облечете се с Христос	22
60. Свършено е	22
61. Вечни избори	22
62. Вярвайте на кръста	23
63. Какво да правим с Него?	23

64. Един петък, в продължение на 6 часа	23
65. Защо Исус е направил това?	23
66. Постигнато споразумение и ежедневно развитие	24
67. Исус премахнал греха	24
68. Лукадо и Лукейдо	24
69. Символът на християнството	24
70. Вие сте включен	24
71. Бог иска твоят списък	25
72. Пътувайте с малко багаж	25
73. Изоставете някои неща	25
74. Бог е нашият Пастир	25
75. Господ е моят Пастир	26
76. Искам	26
77. Всички основания да бъдете доволен	26
78. Почивайте в неговата завършена работа	26
79. Той ни води	26
80. Една крачка пред мен ми е достатъчна	27
81. Джунгла	27
82. Бог е праведен	27
83. Кой е свършил работата?	27
84. Единственото основание за хвалба	27
85. Бог обича скромността	28
86. Той ви даде почивка	28
87. Гневът живее в къщата на скръбта	28
88. Той знае от какво се нуждаете	28
89. Фокусирани в Исус	28
90. Удобна мишена	29
91. Позволете му Той да решава	29
92. Бог дава надежда	29
93. Благословен човек	29
94. Отчаяните татковци отиват при Исус	30
95. Молитва за родителя	30
96. Това е Тате	30
97. Човешко същество	30
98. Избрани деца	30

99. Време в Неговата работилница	31
100. Татко направи разликата	31
101. Спомен за един Ден на бащата	31
102. Да обичаме детето, което изпуска топката	31
103. Най-големият дар	31
104. Каквото и да се случи	32
105. Прошката на баща ми	32
106. Обвързаността на бащата	32
107. Кое нещо доставя удоволствие на бащата?	32
108. Песен за бащата	33
109. Нашата способност да чуваме	33
110. Тя ме нарече Тате	33
111. Най-важната задача на родителя	33
112. Първо имайте успех в семейството си	33
113. Доведи децата при Исус	34
114. Името ви е написано върху Божията ръка	34
115. Бог не е свършил работата си във вас	34
116. Не изглеждам като герой	34
117. Говорете кратко	35
118. Божията милост	35
119. Определение за лакомията	35
120. Аз избирам	35
121. Отмъщението	36
122. Отмъщението е природно, а не духовно дело	36
123. Вярата е увереност	36
124. Издигнете се над миналото си	36
125. Вие имате избор	37
126. Да сеем семена	37
127. Дращеща кожата торба с камъни	37
128. В мир със себе си	37
129. Помощ отвътре навън	37
130. Погледнете вътре в себе си	38
131. Тревожни сигнали в живота ви	38
132. Нашият проблем с греха	38
133. Твърде близо до мястото, където се озовахте	38

134. Молитвата е навик, който си струва да имаме	39
135. Израстване на християнина	39
136. Исус знае как се чувствате	39
137. Исус ви разбира	39
138. Бог гледа към нас с бащински очи	39
139. Ежедневни чудеса	40
140. Искате ли да звъннете до вкъщи?	40
141. Исус чука на вашата врата	40
142. Огромни възможности	40
143. Кое е най-важно?	40
144. Кой ръководи?	41
145. С поглед, вперен в наградата	41
146. Съмненията ни атакуват	41
147. Голямата картина	41
148. Списъци	42
149. Един единствен избор: Бог	42
150. По милост чрез вяра	42
151. Нашето нежелание	42
152. Доброволен акт на благодарност	42
153. Внимавайте за поведението си	43
154. Любовта прикрива много грехове	43
155. Потупване по рамото	43
156. Стоим върху Неговите обещания	43
157. Реене и седене	44
158. Гневът на Бога	44
159. Свята омраза	44
160. Последствията	44
161. Абсолютната правота на моралните принципи	45
162. Целта на живота	45
163. В търсене на трохите	45
164. Осъждане на другите	45
165. Универсална стратегия на безнаказаност	45
166. Ние не знаем достатъчно	46
167. Без Бога всички сме загубени	46
168. Нов план	46

169. Постижението на Бога	46
170. Каква е стойността на нашия дълг?	47
171. Мир с Бога	47
172. Достъп до Отца	47
173. Изпитанието на любовта	47
174. Той ви нарече Свое дете	47
175. Всяка духовна благословия	48
176. Освободен от затвора	48
177. Да каним Бог да влезе вътре в нас	48
178. Доволен	48
179. Предизвикателството	49
180. Лесна молитва	49
181. Указания за молитвата	49
182. Господи, научи ни да се молим	49
183. Разговор с Бога	49
184. Сърдечен разговор с Бога	50
185. Неустоим пример за молитва	50
186. Бог ще ви научи как да се молите	50
187. Лесна за запомняне молитва	50
188. Станете като малките деца	50
189. Разговаряйте искрено с Бога	51
190. Прошепнато напомняне	51
191. Бог говори в килера	51
192. Молещите се не са подценявани	51
193. Отиване при Бога	51
194. О, Тате!	52
195. Бог не може да бъде обхванат	52
196. Ненужни бъркотии	52
197. Баща на сирачета	52
198. Молитвата на анонимният слабак в молитвите	52
199. Молете се за всичко	53
200. Прости и могъщи молитви	53
201. Някои монтажи изискват	53
202. Бог изпълнява обещанието си	53
203. Ръцете на Бога	53

204. Нашите добри намерения	54
205. Мощ в молитвата	54
206. Вашето страдание е вашата проповед	54
207. Не красноречиви, а искрени молитви	54
208. Целта на Бога е всичко във вас да е здраво	54
209. Вашата дадена ви от Бога сила на молитвата	54
210. Той ще ви излекува	55
211. Викайте към Исус	55
212. Дай вината си на Бога	55
213. Молитва на самопризнание	55
214. Ти си опростен	55
215. Ходатайствена молитва	56
216. Ние сме посланици	56
217. Една кофа пълна с молитва	56
218. Приемете предизвикателството	56
219. Благодаря ти, Боже - за всичко!	56
220. Лекарство против неблагодарността	57
221. Обявяване на истината	57
222. Коленичете	57
223. Защо е дошъл Той?	57
224. Просто го наричайте Исус	57
225. Бог дойде близо	57
226. Исус във вас	58
227. Поставен на края на клона	58
228. Търсене на светлина в тъмната нощ	58
229. Бог танцува сред обичайните неща	58
230. Пребивавайте близо до яслите	59
231. Твърде заети, за да забележите	59
232. Има само едно име: Исус	59
233. Какво прави любовта?	59
234. Бъдете готов	59
235. Свещена наслада	60
236. Няма място в странноприемницата	60
237. Всичко друго, но не и Цар	60
238. Нещо повече от история за Рождество	60

239. Бог изпрати Спасителят	60
240. Ела и Го виж	61
241. Тайната на прошката	61
242. Винаги непогрешимата Божия обич	61
243. Представете си перфектен свят	61
244. Сърце, пълно с надежда	61

Истината за живота

Трансплантиране на коса, операция. Стараем се да прикрием това, което всички вече знаят – че ние остаряваме. Ако някога поискате да прекъснете разговор по време на някакво празненство, просто попитайте събеседника си: „Как се чувствате с приближаването на вашата смърт?“ Този въпрос няма да съживи разговора ви.

Имам приятел, който е болен от рак и сега се възстановява след химиотерапия. Една медицинска сестра, която не знаела за неговото състояние, попълвала данни в медицинския му картон и го попитала: „Сега болен ли сте?“ Той казал: „Да, болен съм от рак.“ Тя го погледнала и попитала: „Ще умрете ли?“ А той отговорил: „Да, нали всички умираме?“ Поради нежеланието ни да говорим за смъртта вие може да си мислите, че ние няма да умрем. В такива моменти Исус работи най-добре. **Чак когато истината за живота проникне в нас, едва тогава Неговата истина започва да се появява.** Следващият път, когато се изправите пред неоспоримите житейски истини, прошепнете Неговото име.

Той е по-близо до вас, отколкото си мислите.

Лице в лице с нашето минало

Всеки от нас в един или друг момент се изправя лице в лице с миналото си. И тази среща винаги е неловка. Когато греховете ни се вкопчат за нас, ние можем да направим да направим само едно от двете неща: да бягаме или да се борим с тях.

Много хора избират да бягат, като се оправдават, свивайки рамене и казват: „Аз бях жертва на обстоятелствата.“ Или „Еди кой си беше виновен.“ Проблемът с това бягство е, че всъщност то не е никакво бягство, **а е само повърхностна маскировка.** Най-добрият начин за справянето с миналото ни е да навием ръкавите на ризата си и да заемем твърда и неотстъпна позиция. Край на прехвърлянето на отговорността си върху друг човек. Край на търсенето на изкупителна жертва. Край на разпространяването на клюки и на прикриване на греховете си. Край на играчките.

Трябва да се противопоставим на миналото си, **уповавайки на Бога** и да помним, **че ако разчитаме само на себе си, ние сме загубени.** Ако се съмнявате, дали можете да победите миналото си, ако считате, че твърде дълго сте живели в грях и вече не можете да се промените, бъдете смел.

Никой човек не е твърде лош, че Бог да не иска да го приеме!

За да бъде видян

Ако не гледаме нагоре към Бога, ние гледаме навътре в себе си или един към друг. И какъв е резултатът? Кавги в семействата. Неспокойни водачи. Изграждане на огради между хората. Поставяне на табели „Влизането без разрешение е забранено.“

Ако се вглеждаме само в себе си, тогава на надгробните ни паметници ще бъде написана епитафията, която Павел е използвал, за да опише враговете на Христос: „*Техният бог е апетитът им, гордеят се с това, от което трябва да се срамуват и този свят е границата на техния хоризонт*“ (Еф.3:19). **Поради това Бог дойде близо до нас. За да бъде видян.** Поради това хората, които са Го видели, **повече не останали същите.**

В най-чистата си форма християнството не е нищо повече, **освен виждането на Исус.** А християнската служба не е нищо повече от това да подражаваме на Този, когото сме видели. Библията казва: „*Ако човек не се родите отново, той не може да види Божието царство*“ (Йоан 3:3).

Бог дойде близо до нас. Това е най-ценната истина за нас.

Свята наслада

Той би трябвало да е окаян и изпълнен с горчивина. Имал е всяко основание да бъде като тенджера,

пълна с кипящ гняв. Но той не е бил такъв. **Исус е бил олицетворение на непреклонна радост!** Каква е тази непреклонна радост? **Каква е тази птичка, която пее, докато все още е тъмно?** Кой е източникът на този мир, който не се подчинява на болката? Аз го наричам свята наслада. Всяко нещо, което е свято, принадлежи на Бога! И тази радост също е Божия.

Святата наслада е добрата новина, която идва у вас през задната врата на сърцето ви. Това се случва, когато нещото, което е „**гвърде добро, за да бъде истина**“ **се окаже истина**. Това се случва, когато имате Бог за ваш адвокат, за ваш татко и за най-добрият ви приятел. Това е надежда там, където най-малко я очаквате – като цвете в крайпътната канавка на живота.

Тази наслада е свята, защото единствено Бог може да ни дари с нея. Тя е наслада, защото ни изпълва с трепет. Тя не може да бъде открадната или предсказана.

Тя е Божията свята наслада!

Радостта е на една ръка разстояние от вас

Има възхитителна радост, която идва от Бога. Радост, чиито последици не могат да бъдат загасени. Бог ни дава мир, който обстоятелствата не могат да ни откраднат.

Девет пъти Исус е обещал това и то на една непривлекателна тълпа: на духовно бедните. На хората, които скърбят, които са смирени, които гладуват и жадуват, на милостивите, на хората с чисто сърце, на миротворците, на преследваните. На тази група пътешественици Бог обещава една специална благословия – небесната радост. **Но тази радост не е евтина.**

Исус не ви обещава да ви даде някакво приспособление, чрез което да промените начина си на мислене. Не. В Мат. гл.5 се описва **основната промяна в сърцето на човека**. Това не е случайна промяна на поведението. Това е разрушаване на старата структура и изграждането на нова структура.

Божията радост. И тя е съвсем близо до вас, достатъчно е само да вземете решение и тя е ваша!

Заповед да не правим нищо

Когато бях на 10 години, майка ми ме записа в курс по пиано. Да прекарвам половин час всеки следобед привързан към стола пред пианото беше мъчение, което съвсем малко се отличаваше от гълтането на счупени стъкълца.

Упражнявах различни видове стакато. Удрях клавишите при кресчендото. Но имаше едно правило в музиката, на което никога не можех да се подчиня за радост на моята учителка. Почивката. **Зигзагообразният знак на нотния лист да не правя нищо. Нищо!** Какъв смисъл имаше от този знак? Учителката търпеливо ми обясняваше: „**Защото музиката винаги е по-сладка след почивката.**“

В Библията се казва: „**Млъкнете и знайте, че аз съм Бог**“ (Пс.46.10) Може би е време вие да забавите музиката и да спрете... **да млъкнете и да почивате.**

Върхът

Исус казва: „**Елате при мен всички вие, които сте уморени и обременени**“ (Мат.11:28). Искане ми се да кажа, че винаги съм правил това, но това не е вярно. Понякога Той ме кани, но аз не Го слушам. Друг път Той ме кани и аз го чувам, но въпреки това не отивам. Но понякога аз се подчинявам, изоставям спешните работи и графици, и тръгвам с Него по тясната пътека нагоре в планината.

И вие сте били там. **И вие сте загърбвали шума и сте слушали Неговия глас.** Отдалечавали сте се от тълпите и сте вървели след Учителя, когато той ви е водил нагоре по криволичещата пътека към върха. Шумът от пазарището остава някъде долу, а пред вас се изправя върхът.

Исус любезно ви напомня: „Утре вие няма да отидете някъде, където аз вече не съм бил.“ **Победата вече е спечелена.** „**Само едно ваше решение ви отделя от моята наслада – сграбчете я!**“ О, това са думите на светият връх.

Единственото постоянно място в постоянно променящият се свят.

Непреклонен мир

Познават ли хора, които имат непреклонен мир? Те имат различни проблеми, но общото между тях **е наличието на ведрина и спокойствие, което смекчава изражението на лицето им.**

Свещеник посетил в болницата един такъв възрастен човек, който скоро щял да умре. Свещеникът забелязал празен стол до леглото му и си помислил, че в стаята има и някой друг. Старият човек се усмихнал и казал: „Поставих Исус да седне на този стол и си разговарям с него.“ Свещеникът го погледнал въпросително и болният му обяснил: „Преди години един приятел ми каза, че молитвата е много проста и прилича на разговор с добър приятел. Поради това всеки ден поставям този стол и двамата с Исус си разговаряме.“

След време дъщерята на възрастния човек казала на свещеника, че баща ѝ е починал и обяснила: „Когато отидох в стаята му, той беше умрял. Странното е, че беше поставил главата си не на възглавницата, а на един стол, който беше до леглото му.“ Картина на непреклонен мир!

Вие не можете да спасите себе си

Вие работите много, плащате си сметките и в един момент - „щрак“ - задълженията ви към Бога вече са изплатени напълно. Исус казва: „Това е невъзможно.“ Спасението, което искате да получите, струва много повече, отколкото можете да платите. Вие нямате нужда от някаква схема за плащането на спасението, а имате нужда от Спасител. Нямате нужда от добра биография, а от Изкупител.

Бибlijата казва: „*Това, което е невъзможно за хората, е възможно за Бога*“ (Лука 18:24). Вярвайте в казаното в този стих. Вие не можете да спасите себе си нито чрез спазването на правилни ритуали, нито с вярата в правилната религиозна доктрина. Исус е казал пределно ясно, че е невъзможно е хората сами да спасят себе си. За да влезем в Божието царство ни пречи не богатството, а разкошът и великолепието. Това е различен път. Достъпът до провала обикновено не е достъп до радостта. Обикновено цялостното изповядване не е последвано от цялостна прошка.

Но Бог никога не бил подвластен на обичайното!

Ново определение

„*За Бога всичко е възможно!*“ (Мат.19:26). Замислете се за Авраам. Той е бил на около 100 години, а Сара – на 90. Тапетите в детската стая избледнели, мебелите за бебето станали демодe. Темата за обещаното дете им носи само въздишки и сълзи, а Бог им казал, че е по-добре да изберат име на очаквания си син. Те се изсмели! Отчасти, защото раждането му би било твърде добро, за да се случи, и отчасти защото това би могло да се случи. Те престанали да се надяват, а подновената надежда винаги е смешна, преди да стане реалност. Те се посмели малко на Бога и се смели много заедно с Бога, защото и Бог се смял. *(Коментар: Защото им казал да нарекат синът си Исаак, т.е. Смях. Д.Пр.)*

С усмивка на лицето си Бог се захванал да прави това, което Той прави най-добре – да прави невероятното. Аврам, който дотогава имал един син (Исмаил), щял да стане Авраам - бащата на обещаното множество, а бездетната Сарая щяла да стане Сара - майката на обещаното множество.

Но Бог не е променил само имената им. Той променил представата им за думата „невъзможно“!

Затворът на гордостта

Затворът на гордостта. Вие сте виждали неговите затворници – алкохоликът, който няма да признае, че има проблем с пиенето или жената, която отказва да говори за страховете си. Ако искате да видите такъв затворник, може би е достатъчно да се погледнете в огледалото!

Бибlijата казва: „*Ако изповядаме греховете си, Той е верен и справедлив да ни прости*“ (1Йоан 1:9). Може би най-важната дума в Бибlijата е думата „Ако.“ Изповядването на греховете, признаването на провалите – това са нещата, които затворниците на гордостта отказват да направят. Те казват: „Чуйте, аз съм точно толкова добър, колкото е добър и човекът до мен. Плащам си данъците.“ Оправдания, лъжи, сравняване – това са инструментите да тези затворници на гордостта. Но в Божието царство това са празни думи. Много хора знаят, че не са прави, но твърдят, че са прави. Вследствие на това те никога не вкусват от изтънченото блюдо на разкаянието.

Благословени са онези хора, които знаят, че са в беда и притежават достатъчно разум да признаят това!

Да правим това, което ни идва естествено

Когато чувствата на детето ми са наранени, аз му казвам нещо специално. Когато тялото на детето ми е наранено, аз правя всичко, което е нужно, за да се почувства то по-добре. Когато детето ми е изплашено, аз няма да си легна да спя, преди да съм убеден, че тя вече не се страхува. Аз не съм герой, не съм необикновен човек, аз съм родител. Когато детето е наранено, родителят прави това, което му идва по естествен път – той помага.

Моменти на утешение от родител. Мога да ви кажа, че това са най-сладките моменти. Те идват естествено, на драго сърце и с радост. Ако всичко това е истина, защо с такова нежелание позволявам на небесния ми Баща да ме утеши?

Това, че съм баща ме научи, че когато съм критикуван, нараняван или изплашен, аз имам Баща, който може да ме утеши. Баща, който ще ме държи здраво в прегръдката си, докато аз стана по-добре. И който няма да отиде да спи, когато аз съм изплашен. Никога! А това е достатъчно.

Истинска смелост

Боязлив ли сте? Предпазлив ли сте? Може ли да бъдете малко по-смел? В Библията се казва: „*Няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус*“ (Рим.8:1). „*Защото вие умряхте и животът ви сега е скрит с Христос в Бога*“ (Кол.3:3). Ако вие сте в Христос, тези обещания са не само източник на радост – те са фундамент на истинската смелост!

Когато гледа към вас, Бог не вижда вас, а вижда Онзи, който ви е обгърнал. Провалът не трябва да ви тревожи; вашата победа е сигурна. Как можете да не бъдете смел? В Евр.10:22 авторът казва: „*Тъй като имаме увереността, че ще влезем в Най-святото място чрез кръвта на Исус – нека да се приближаваме близо до Бога с искрено сърце и с пълната увереност на вярата.*“

Изводът е ясен. Бащата на Истината ще спечели и последователите на Истината ще бъдат спасени. Наградата е ваша. Аплодирайте победата!

Детинска съпротива

Обещанието на Исус е изчерпателно: „*Блажени са тези, които гладуват и жадуват за праведността, защото те ще бъдат задоволени*“ (Мат.5:6) Обикновено ние получаваме това, към което се стремим. Проблемът е, че богатствата на земята не ни задоволяват. Има обещание, че богатствата на небето ще ни задоволят. Блажени са хората, които държат земните си притежания с отворени длани. Блажени са хората, чиято радост е изцяло зависима от Исус.

Съпротивата ни срещу нашия Отец е детинска. За наше собствено добро Бог се опитва да охладни хватката ни, с която стискаме нещо, което ще ни накара да паднем. Но Той няма да ни позволи да паднем. Ние казваме: „Не, заради вечната радост аз няма да се откажа от срещите си през почивните дни.“ „Да се откажа от наркотиците и алкохола и в замяна да получа живот в мир и обещание, че ще отида на небето? Шегувате ли се?“ Ето това сме ние, отчаяно вкопчени с нещата, които ще ни причинят мъка.

Цяло чудо е, че Отец не се е отказал!

Блажени са милостивите

Може ли наистина да бъде опростен на човек дълг за милиони и той да не е способен да прости дълг на някой друг човек за стотина долари? Възможно ли е човек да бъде освободен от плащането на неговия дълг и след това той да прати свой дължник в затвора? Не е нужно да сте теолог, за да отговорите на тези въпроси – просто погледнете в огледалото. Кой от нас в неделната сутрин не е молил Бог да бъде милостив към него, а в понеделник е изисквал справедливост?

Има ли човек, който да не е правил това в един или друг момент от живота си, презирайки богатствата на Божията милост, толерантност и търпение, без да разбира, че Божията милост ни води към покаяние?

Погледнете в лицето на Онзи, който ви е простил и е плакал, когато вие сте се молил за милост. Погледнете в лицето на Отца, който ви даде милост тогава, когато никой друг не ви даваше никакъв шанс. В Мат.5:7 Исус е казал: „*Блажени са милостивите.*“ Защо? „*Защото на тях ще бъде показана милост.*“

Когато прощаваме на другите, това ни позволява да видим как Бог прощава на нас!

Състоянието на сърцето ви

В Лука 6:45 се казва: „*...от онова, което прелива от сърцето му, говори устата му.*“ Поради това състоянието на сърцето ни е от решаващо значение. А какво е състоянието на вашето сърце?

Когато списъкът на задачите, които има да свършвате е твърде дълъг, запазвате ли спокойствието си или го губите? Това зависи от състоянието на сърцето ви. Когато ви предлагат да чуете някакъв слух, подправен с клеветата, дали отказвате да му вярвате или и вие започвате да го разпространявате? Това зависи от състоянието на сърцето ви. Дали гледате на просещата жена като на товар на обществото или виждате в нея шанс за Бога? Това също зависи от състоянието на сърцето ви.

Не е чудно, че мъдрецът от Пр.4:23 ни призовава: „*Повече от всичко друго, пази сърцето си.*“ И ние трябва да се молим с молитвата на Давид: „*Сърце чисто сътвори в мен, Боже*“ (Пс.51:10).

Думите на Исус се пълни с истина: „*Блажени са хората с чисто сърце, защото те ще видят Бога*“ (Мат.5:8)

Променяйте сърцето си

Жена се бори с депресията. Какво решение ѝ предлага някоя нейна добронамерена приятелка? „Купи си нов тоалет.“ Съпруг има любовна връзка, която го кара да се чувства виновен и отравя удоволствието му от тази връзка. И какво може да е решението? „Общувай с хора, които не те карат да се чувстваш виновен. Промени начина си на живот. Направи си нова прическа.“ Много са случаите, в които хората се занимават с

външното и пренебрегват това, което става вътре в тях.

И какъв е резултатът? Жената си купува нов тоалет и депресията изчезва – може би за един ден. Съпругът намира група приятели, които одобряват изневярата му. А резултатът е – мир, докато приятелите не си заминат. Тогава чувството за виновност се връща. Външността е полирана, а вътрешността е ръждясала. Външността е променена, а вътрешността е несигурна. Едно нещо е ясно: козметичните промени са само повърхностни промени!

Исус е казал: „Блажени са хората с чисто сърце“ (Мат.5:8). Посланието на Блаженствата е ясно. Вие промените живота си чрез променяне на сърцето си!

Царят на планината

Царят на планината? Спомняте ли си как сте играли тази игра като дете? Целта е да напредваш с усилие, да се държиш със зъби и нокти, докато се изкачиш на върха. А след като се озовеш там, започваш да се сражаваш, за да удържиш позицията си. Въобще не си и помисляй да седнеш. Забрави изобщо, че ще се наслаждаваш на гледката. Отпуснеш ли се, ще бъдеш свален долу. И след това ще трябва да започнеш отново всичко от самото начало. Въпреки, че сега сме пораснали, ние продължаваме да играем на тази игра, но сега залозите са по-големи. Стремежът към властта достига до бутане и блъскане. И повечето от нас или блъскат другите, или самите те са блъскани.

Мога да посоча разликата между стремежът към отлични постижения и стремежът към властта. Желанието за отлични постижения е дар от Бога. То се отличава с уважение към качеството и със копнежа да използваме Божия дар по такъв начин, че да доставим удоволствие на Бога. Стремежът към отлични постижения е белег за зрялост. А стремежът към власт – това е детински стремеж.

Не е нужно да играете в играта Царят на планината.

Една единствена

Имам една жилетка, който никога не обличам. Тя е твърде малка. Някои от копчетата ѝ са скъсани, на някои места е орфана. Трябва да я изхвърля. Никога вече не я обличам. Логиката ми подсказва, че трябва да я изхвърля, но любовта не ми позволява да направя това. Какво необичайно има в нея? Тя не е произведена като конфекция. Тя беше оплетена от майка ми и показва нейната обич към мен. Жилетката е уникална. Една единствена. Не може да бъде заменена. И въпреки, че е загубила всичките си възможности да бъде използвана, въпреки това за мен тя не е загубила стойността си.

Може би това трябва да е имал предвид псалмистът, когато е написал: „Ти си ме вплел в едно в утробата на майка ми“ (Пс.139:13). Вие сте изплетен. Вие не сте създаден случайно. Вие не сте създаден на конвейерна лента. Вие сте специално планиран, специално надарен и с обич сте поставени на тази земя от Майсторът.

Молейки за милост

Аз се молах: „Но госпожо, тази вечер аз трябва да бъда в Хюстън.“ Тя беше търпелива, но твърда: „Съжалявам, господине, правилата казват, че пътника задължително трябва да бъде при вратата за отвеждане на самолета 10 минути преди посоченото време за отлитане.“ Аз казах: „Аз знам правилата. Не ви моля за справедливост; моля ви за милост.“ Но тя не ми я даде.

Тя не ми я даде, но Бог ми я даде. Въпреки, че на „книга“ аз бях виновен, поради Божията любов аз получих друг шанс. Въпреки че според закона аз съм подведен под отговорност, чрез милостта на мен ми беше даден нов старт. Библията казва: „Защото чрез милостта вие бяхте спасени...не чрез дела, за да не може никой да се хвали“ (Еф.2:8-9).

В никоя друга световна религия няма такова твърдение. Другите религии казват: „Направи това и Бог ще ти даде онова.“ А в Христово царство е точно обратното. Членуването в царството е дар и не се купува! Вие сте поставен в Божието царство! Бог ви дава не справедливост, а милост!

Неговата идея, Неговият дом

Означава ли това, че аз мога да направя всичко да е ново? Не, аз не мога, но Бог може. В Пс.23:3 Давид е написал: „Той възстановява душата ми.“ Той не прикрива старото, а го възстановява наново. Майсторът Строител изважда оригиналният план и възстановява творението според този план. Възстановява жизнеността, енергията и надеждата. Той ще възстанови душата. Когато видите как този свят деградира и се изтощава, а след това прочетете за дом, където всичко е подновено, това не ви ли кара поискате да отидете там?

Не бихте ли предпочели вместо да имане няколко временни притежания на земята, да имате вечни

притежания на небето? Наистина ли искрено се отказвате от всичките си небесни жилища, за да имате второкачествен хотел на земята?

Исус е казал: „*Голяма е наградата ви на небесата*“ (Мат.5:12). Той сигурно се е усмихвал, когато е казал това. Очите му сигурно са блестели и ръката му е сочала към небето.

Той е знаел, защото това е било Негова идея. И Неговия дом.

Голямата новина

Голямата новина в Библията не е, че вие обичате Бога, **а че Бог ви обича**; не че вие знаете Бога, **а че Бог вече ви познава!** Бог е татуирал името ви на дланта си. Вие никога не излизате от ума му, не изчезвате от погледа му и не отлитате от мислите му. Той вижда най-лошото във вас, но въпреки това продължава да ви обича. **Бъдещите ви грехове и провали няма да го изненадат, защото той още сега ги знае.** Всеки ваш ден и всяко ваше дело са минали пред очите му и са били пресметнати, когато той е вземал решението си. **Той ви познава по-добре, отколкото вие познавате себе си и е стигнал до решението си: Той все още ви обича!**

Нито едно откритие във вас няма да го лиши от илюзиите му, нито едно ваше непокорство няма да промени решението му. Не е нужно да спечелвате обичта му. Вие вече я имате. И тъй като не можете да я спечелите, вие не можете и да я загубите.

Той ви обича с вечна любов.

Страст към забравените

Един ден закъснение и един долар по-малко, отколкото ви трябва. Не ви достига един самун хляб. Кое и от тези изречения да изберете – резултатът е един и същ. Толкова много пъти ви е било казвано, че за вас е останал само изгнилият плод в кофата за боклука, **че вие сте започвали да вярвате в това.** Започнали сте да вярвате, че сте „твърде малък и твърде закъснял.“

Бог притежава странна страст към забравените хора. Забелязали ли сте това? Виждате ли ръката Му върху кожата на прокаженият? Виждате ли лицето на проститутката, обхванато от дланите на Исус? Виждате ли Го как е прегърнал през рамо дребничкият Закхей? Бог иска от нас да приемем съобщението: „**Това, което обществото изхвърля навън, Бог го поставя вътре. Това, което светът отписва, Бог го взема.**“

Защо Бог е взел вас? Защото е поискал. В края на краищата, вие сте Негов и Той ви е създал. Няма никакво значение колко дълго сте чакали или колко много време сте пропилили, вие сте Негов и Той има място за вас.

Човешкият Син

В Мат.20:28 се казва: „*Човешкият Син не дойде, за да Му служат. Той дойде за да служи на другите и да даде живота Си като откуп за много хора.*“ Когато бях малък, аз прочетох една руска приказка за господар и слуга, които пътували за някъде. Преди да стигнат там, където отивали, те били застигнати от снежна буря и загубили ориентацията си. Когато впоследствие ги намерили, господарят бил умрял от студ, а слугата лежал под него премръзнал, но жив. **Господарят доброволно легнал върху слугата си, за да може слугата да остане жив.**

Исус е направил същото за вас! Той носи царска корона, **но и бащинско сърце.** Той е Царят, който страда за селянина и Господарят, който се принася в жертва за слугата. Той е Човешкият Син, който дойде за да служи **и да даде живота си като откуп – заради вас!**

Проглеждане на слепият

Когато на хора бъде отказан достъп до Христос от други хора, които са по-близо до него, резултатът от това е празна и куха религия. Грозна религия. Трудно ви е да повярвате, че е така, нали? Но въпреки това то се случва, даже в църквата. Това се случва, **когато църквата прекарва по-голямата част от времето си в обсъждане на своите правила и ритуали, вместо да се грижи за задоволяване на нуждите на гладните хора.** Това се случва, когато църквата е известна най-вече с привързаността си към някаква позиция, а не с упованием си в Бога. Това се случва, когато си мислим, че Исус има други, много по-важни работи за правене, отколкото да се занимава с проблемите на такива незначителни хора като нас.

А Христос мисли по точно обратния начин. Исус е съжалявал слепците и е докоснал очите им, и те веднага проглеждали. **В този момент слепецът е бил единственият човек от всички останали хора, който наистина е виждал Исус.**

Просто правилни думи

Когато дъщеря ми беше малка, тя написа една песен за мен. От музикална гледна точка всичко в нея беше погрешно. От гледна точка на текста, в него нямаше рима. Песента беше лишена от ритъм. В

техническо отношение песента беше един провал. Но лично за мен песента беше шедьовър. Защо? **Защото тя беше написана за мен.** **Кой баща не би харесал такава песен?** Кой баща не би се наслаждавал от възхвалата, даже ако тя не е мелодична?

В идеалният случай, когато ние отиваме при Бога, мотивацията поради която отиваме при Него и начинът, по който пеем са толкова важни, колкото и причината, поради която пеем. Думите са просто правилни. Поклонението ни пред Бога е както привлекателно, така и искрено. Но в много случаи това не е така. В много случаи преклонението ни пред Бога е по-малко от това, което ние искаме да бъде. „Господи, помогни ни!“

В Йер.29:13 Бог е казал: *„Вие ще Ме потърсите, и когато Ме потърсите с цялото си сърце, ще Ме намерите.“* **Какво обещание!**

Помнете Съботния ден

Можете ли да използвате едно напомняне **за начинът, по който да забавите скоростта на живота си?** В една от Десетте заповеди в Изх.20:8-10 се казва: *„Помни съботния ден, като го считаеш за свят. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела, а седмия ден е Съботния ден на Господа, твоя Бог.“*

Какво е направил Исус през този последен Съботен ден в живота си? Вижте в Евангелието на Матей. Намерихте ли нещо? Проверете в Марк. И там ли не намерихте нищо? Проверихте ли в Лука? Изглежда, че **Исус не е правил нищо през този ден.**

Някой от вас ми казват: „Макс, да не би да искаш да ми кажеш, че когато му е оставала само една седмица да живее, Исус е спазил Съботния ден? Да не би да ми казваш, че Исус е считал, че поклонението пред Бога е по-важно от работенето?“ **Да, точно това ви казвам.** **Ако Исус е намирал време в претрупания си график за да се спре и да седи в тишината, не мислите ли, че и ние бихме могли да правим същото?**

Някой ден

Има моменти за разточителни жестове. Време да демонстрирате чувствата си към онзи, когото обичате. **И когато този миг настъпи – сграбчете го! Не го изпускайте!**

Ние казваме: „Някой ден аз ще я отведа на екскурзия с кораб.“

Ние казваме: „Някой ден аз ще се обадя да си поговорим.“

Ние казваме: „Някой ден децата ще разберат защо бях толкова зает и нямах време за тях.“

Но нали вие знаете каква е истината? Вие можете да кажете нещо по-добро от това. **Истината е, че „някой ден“ никога няма да дойде.** Понякога цената за практичността **е по-висока** от цената на разточителността. Поради това направете усилие и то днес, и сега. Инвестирайте времето си днес. Извинете се на любимия човек. Разходете се заедно. Купете му подарък. Направете това! **Сграбчената възможност се отплаща с радостта, а изпуснатата възможност – със съжалението.**

Той даде едно магаре

Не знам името му и как е изглеждал този човек. Единственото, което знам за него е, че той е дал едно магаре, за да бъде използвано в един съботен ден от Исус, когато той влязъл в Йерусалим. В Мат.21:3 има една кратка история за човек, който дал магарето на Исус. Исус казал на двамата си ученици, които изпратил да вземат женското магаре и магаренцето: *„Ако някой ви попита защо вземате магаретата, кажете, че Христос се нуждае от тях и веднага ще ви ги върне.“*

Дали собственикът е имал някаква представа, че щедростта му ще бъде използвана за благородна цел? Дали му е хрумвало, че Бог ще язди това магаре?

Всеки от нас има някакво магаре. Нещо, което, ако бъде дадено на Бога, може да придвижи Исус и Неговата история по-нататък по пътя. Може би вие пеете или правите компютърни програми, или говорите езика суахили, или можете да подарите пари. **Каквото и да е – това е вашето магаре. Ще го дадете ли?**

Човекът, който дал магарето на Исус е бил просто един от дългата поредица от хора, които са давали малки неща на огромният Бог.

Търгаши и амбулантни търговци

Когато религията е използвана **за печалба и за престиж, хората биват експлоатирани, а Бог е разярян!** Когато Исус влязъл в Йерусалим през първия ден от Пасхалната седмица, в Мат.21:12-13 се казва: *„Исус влезе в храма и изгони навън всички хора, които купуваха и продаваха там. Той преобърна масите на сарафите, които обменяха различни видове пари и прекатури пейките на онези, които продаваха гълъби. Исус каза на всички тези хора: „Писано е в Писанията: „Моят храм ще бъде наричан „Молитвен дом,“ а вие го превърнахте в скривалище за грабители!““*

Търгаши. Амбулантни търговци. Хора, които са превърнали вярата в тяхно монополно владение.

Гневното избухване на Исус не е било поради временна загуба на самоконтрол. Това е било преднамерено послание от Исус, който с други думи казва: „Ако богатеете от хората ми, ще ме накарате да ви отговоря.“ **Бог никога няма да счита за невинни онези хора, които забогатяват от привилегията да се покланят пред Него.**

Божият вечен план

Когато най-голямата ни дъщеря беше на 2 години, веднъж аз я изгубих в един мол. Паникьосах се! Внезапно само едно нещо стана важно за мен – трябваше да намеря дъщеря си. Забравих за пазаренето. Списъкът с нещата, които щях да купувам стана маловажен. Извиках името ѝ. Не ме интересуваше какво щяха да си помислят хората. Цялата ми енергия беше насочена само към една цел – да намеря изгубеното си дете. И аз я намерих. Беше се скрила зад някакви палта.

Никоя цена не е твърде висока, за да бъде платена от родител, който иска да откупи детето си. Никое усилие не е твърде голямо. Родителят ще измине всякакво разстояние, за да намери детето си. Така е и с Бога. Запомнете това. **Най-великото творение на Бога е неговия вечен план да стигне до децата си. Небето и земята не познават по-голяма страст от страстта на Бога да стигне до вас и да ви върне при Себе си!**

Елате при Мен

Поканите са специални: “Вие сте поканен на гала-празненство по случай великото откриване на ...“ или „Г-н и Г-жа Джон Смит ви канят да присъствате на сватбата на тяхната дъщеря...“

Да бъдем поканени, означава да бъдем почетени – **да бъдем високо оценени!** Най-невероятните покани не са поставени в пликове, а могат да бъдат намерени в Библията. Бог поканил Ева да се ожени за Адам, поканил животните да влязат в Ноевия ковчег, както и Мария - да роди Неговия син.

Исус ни кани: „**Елате при Мен всички, които сте уморени и обременени и аз ще ви дам почивка.**“ (Мат.11:28)

Бог ни казва: „Елате.“ Той е Царят, който ни кани да отидем, който е подготвил двореца, наредил е трапеза и кани поданиците си да влязат вътре. **Но неговата покана към вас не е просто веднъж да се нахраните, а да живеете там вечно!**

Вие сте поканени

В Откр.3:20 Исус отправя една покана: „**Ето Ме! Стоя на вратата и чукам.**“ **Да познаваме Бога, това означава да приемем Неговата покана.** Не просто да я чуем, не просто да я изучим, не просто да я признаем, **но да я приемем.** Възможно е да научим много неща за поканата на Бога, но въпреки това лично ние никога да не я приемем. Неговата покана е ясна и не подлежи да обсъждаме. **Той ни дава всичко и ние му даваме всичко.** Толкова е просто, всеобхватно и непроменимо.

Не е ли невероятно, че Бог ни оставя ние да направим своя избор? Помислете си за това. Ние не можем да избираме какво да е времето. Не можем да контролираме икономиката. Даже не можем да изберем как хората да се отнасят към нас. Но можем да изберем къде да прекараме вечността. Велик избор, който Бог е оставил ние да го направим. Нашата дума е решаваща. **Какво ще направите с Божията покана лично към всеки от вас - да живеете вечно заедно с Него?**

Колко бързо забравяме

Направете този тест. Кажете имената на 10-те най-богати хора на света. Кажете имената на последните 10 носители на наградата „Хейсман“ за най-добър играч-колежанин по американски футбол. Кажете имената на 8 носители на Нобелова награда. Ще можете ли да кажете имената поне 10 носители на Американската Академия за филмово изкуство? Или имената на последните 10 победители в Световните серии? Как се справихте? **И аз не се представих добре.** Изненадващо е колко бързо забравяме ние, нали? И тук аз не говорих за второразредни постижения. **Тези хора са най-добрите в своята област.**

Ето ви още един тест. Вижте как ще се справите с него. Кажете имената на 3 човека, с които се наслаждавате, когато се срещате с тях. Кажете имената на 10 човека, които са ви научили на нещо стойностно. Кажете имената на 5 приятели, които са ви помагали в трудни времена. Направете списък на няколко учители, които са ви помагали в гимназията. По-лесен ли е този тест? И за мен той беше по-лесен. Каква е поуката? **Хората, които правят промяната в нас не са онези хора, които имат най-големи постижения, а тези хора, които са най-загрижени за нас.**

Погрешно отваряне на устата

В Божието семейство има хора, който обичат да спорят. Във всяка църква има поне един непреклонен

човек, който се е усъвършенствал в намирането на най-незначителни различия в текста на Библията и е направил това цел на живота си. Дотогава докато християните спорят за незначителни подробности, дотогава църквите ще бъдат разделени. Религиозните водачи по времето на Исус са си мислели, че ще могат да Го манипулират със своите дребнави спорове. Но те правели грешка. Той не попаднал в капана на техните хитрости, не бил измамен от уловките им, нито пък бил излъган от лицемерието им.

Може би трябва да се поучим от това. Искам да ви кажа, че се нуждаем някой да ми каже, когато се опитам да обозначавам някаква територия като моя. Предлагам ви да се огледате около себе си. Напуснете територията си за известно време. Изследвайте някои нови територии и нови подводни скали. Много ще спечелите, ако често пъти затваряте устата си и отваряте широко очите си.

Свята невероятност

Бог направил това, за което ние не бихме посмели да мечтаем. Той станал човек, за да можем ние да повярваме в него. Той станал жертвоприношение, за да можем ние да го опознаем. И той победил смъртта, за да можем ние да вървим след него.

Това противоречи на логиката. Това е божествена лудост. Свята невероятност. Единствено Бог, който е неподвластен на системите и на здравия разум, би могъл да създаде толкова абсурден план. И въпреки това, тъкмо невероятността на всичко това го е направила възможен за реализиране. Нелогичността на тази история е нейният най-силен свидетел. Защото само Бог може да създаде план, който да е толкова неправдоподобен. Единствено Създателят, който е неподвластен на ограниченията на логиката би могъл да предложи такъв дар на любовта.

Това, което човек не може да направи, Бог може да го направи. Когато искате да научите за вечността, за прощката, за целта и за истината, идете в обора и коленичете заедно с овчарите. Поклонете се пред Бога, който се осмели да направи това, за което човека не се осмели да си мечтае.

Направен праведен пред Бога

Какво бихте написали в тази бланка? Човека е правен праведен пред Бога чрез... Не позволявайте на краткостта на това твърдение да ви излъже. От решаващо значение е как ще довършите това изречение, защото това ще извади наяве природата на вашата вяра.

Някой може да каже, че човека е правен праведен пред Бога чрез... добротата си, когато дава сандвичи на бедните. Друг може да каже, че правилният отговор е ...християнското поведение: страданието или спането върху мръсни подове, маларията, бедността, босите крака. Колкото по-голямо е страданието, толкова по-велик е светията. Трети възразява: „Не, не, не. Доктрината прави праведен човека пред Бога – здравата теология, която обяснява всяка мистерия и по този начин доказва, че е боговдъхновена.

Как наистина ние сме правени праведни пред Бога? Всичко казано до тук е изпробвано и демонстрирано. Но нито едно от тези неща не е от Бога. В Рим.3:28 се казва: „*Човек е правен праведен пред Бога чрез вяра.*“ Чрез вяра в Божието жертвоприношение на кръста.

Важно е не това, което правим ние, а онова, което е направил Бог. (Коментар: Това е абсолютно вярно, относно нашето спасение. Но когато сме спасени, ние трябва да живеем като хора, които са мъртви за греха, както е живял Исус – в пълно подчинение на волята на Отца и да изпълняваме волята му. А в този смисъл е важно какво правим ние. Д.Пр.)

Като дете

Нито едно дете не разбира логиката в това, че ще трябва да си легне, когато все още не е изразходвало всичката си енергия! Спомням си, когато нашата дъщеря Андрея беше на 5 години. Най-накрая успяхме да я вкараме в леглото. Отидох при нея да да я целуна преди да заспи, а тя ме погледна и каза: „С нетърпение очаквам да се събудя!“ Колко е прекрасно понякога поведението на 5-годишното дете!

Чудно ли е, че Исус е казал, че ние трябва да имаме сърцето на дете, ако искаме да влезем в небесното царство? Той казал: „*Повярвайте ми, ако не промените целия си мироглед и ако не станете като малките деца, вие никога няма да влезете в небесното царство*“ (Мат.18:3). Иначе казано, престанете да гледате на живота така, както гледа възрастния човек. Гледайте на живота през очите на едно дете. „С нетърпение очаквам да се събудя“ са думите на детската вяра. Андрея можа да ги каже, защото тя играеше много, смееше се много и оставяше тревогите на баща си. Нека и ние да правим същото.

Опростявайте вярата си

Как опростявате вярата си? Как се освобождавате от безпорядъка? Как откривате радостта, че си заслужава сутрин да се събуждате? Много просто. Освободете се от посредниците. Има хора, които твърдят, че единственият път, за да стигнете до Бога е чрез тях. Има някой, който си е спечелил репутацията на великия учител, който има последната дума относно учението на Библията. Имате бащата, който

задължително трябва да благослови делата ви. Имате духовен учител, който ще ви каже какво иска Бог от вас да направите. Посланието на Исус за сложната религия е, че ние трябва да премахнем тези посредници. Той не казва, че вие нямате нужда от учители, от старейшини или от съветници. **Но Исус казва, че всички ние, християните, сме братя и сестри, с еднакъв достъп до Отца.** Търсете сам Бога. Няма сложни канали от заповеди или нива на достъпа до Бога.

Имате ли Библия? Можете да я изучавате. Имате ли сърце? Можете да се молите. Имате ли разум? Можете да мислите!

Господната трапеза

За някои хора участието в Господната трапеза е сънливо време, когато ядем късче хляб, прием глътка вино и душата ни никога не се вълнува. **Но замисълът на участието ни в Господната трапеза съвсем не е такъв.**

В описанието на Последната вечеря в Евангелието на Матей се вижда една невероятна истина. **Исус е личността зад всичко това.** Той е избрал мястото, Той е определил времето, Той е определил и какво ще ядат. По време на тази вечеря Исус не е бил този, на когото сервираат, а е бил слугата. Исус е завързал престилка на кръста си и е измил краката на учениците си. **Исус не е описан като личност, която се е излегнала и получава яденето и пиенето, а е описан като личност, която се изправя и раздава.**

И Той все още прави това. **Господната трапеза е дар за вас.** Господната трапеза е свята покана. Тя е свято тайнство, което ви призовава да изоставите скучното ежедневие и да влезете в Божието великолепие. **Господ се среща с вас на масата.**

Животът не е честен

Мога ли внимателно, но твърдо да ви напомня за нещо, което знаете, но може би сте забравили? **Животът не е честен и справедлив.** Това не е песимизъм, а е факт.. Това не е оплакване, а просто показва нещата такива, каквито са. Аз не харесвам това. Нито пък вие. От мигът, в който на съседското момченце му купят колело, а на нас не ни купят, ние започваме да казваме едно и също нещо: „Това не е честно!“

В определен момент някой трябва да ни каже: „Кой ви е казал, че животът ще бъде честен и справедлив?“ Бог не е казал това. В Як.1:2 той не е казал: „**Ако** имате много видове тревоги,“ а е казал: „**Когато** имате много видове тревоги.“ **Тревогите са просто част от пакета на живота.**

Исус е казал: „**Моето царство не принадлежи на този свят. Моето царство е от друго място.**“ (Йоан 18:36). **Когато цялата земя се изправя срещу вас, цялото небе се обръща във ваша подкрепа. За да запазвате балансираността си в този уродлив свят, мислете си за дома!**

Бог е реалният свят

Бог ни призовава да отидем в реалния свят. Той не общува с нас, като извършва фокуси. Той не е магьосник. Той е Създателят на вселената, който е тук, в ежедневният ни свят.

Бог говори в нашия свят. **Ние просто трябва да се научим да го чуваме, когато Той ни говори.** Чувайте го посред обичайното ежедневие. Нуждаете ли се от потвърждение за неговата грижа за вас? Позволете на ежедневния изгрев на слънцето да ви съобщи неговата вяроност. Можете ли използвате някой пример за неговата сила. Прекарайте някоя вечер в четене на описания на начина, по който е устроено тялото ви. Задавате ли си въпроса дали Библията е надежден източник на информация? Направете един списък на изпълнените пророчества в Библията и на обещанията на Бога в живота ви.

Хората не казват ли, че **само две неща в живота са сигурни: смъртта и плащането на данъците? А Бог може да ни говори чрез нещо толкова обичайно като плащането на данъците, за да ни даде отговор за смъртта!**

Спрете с това безумие

Опитите за „самоспасяване“ не ни гарантират нищо друго, освен изтощение. Ние скачаме и лудуваме, опитвайки се да се харесаме на Бога, колекционираме награди за достойнства и се мръщим на всеки, който се усъмни в постиженията ни. И какъв е резултатът? Ние сме най-изтощените хора на земята. Ние толкова много се страхуваме от провала, че сме създали образа на безгрешността. Наричат ни църквата на прегърбените хора с лица като на ловджийските кучета. Спрете с това! Веднъж и завинаги, стига с това безумие! В Евр.13:9 се казва: „**Сърцата ви трябва да бъдат укрепвани чрез Божията милост, а не чрез подчиняване на правила.**“ В Мат. 11:28 Исус обещава: „**Елате при Мен всички, които сте изтощени и обременени и аз ще ви дам почивка.**“

Няма скрити текстове. Не очаквайте втората обувка да падне на пода – това няма да се случи. **В обещанията на Бога няма скрити текстове.** Позволете на милостта да се случи. Вие притежавате

безкрайната обич на Бога. Изтегнете се в хамака на милостта. Сега можете да си починете!

Толкова много наранявания

Ако нараняванията бяха косми, **всички ние щяхме да приличаме на гризли!** Толкова много наранявания. Когато учителите подценяват работите ви, тяхното пренебрежение наранява. Когато любимото ви момиче престане да се среща с вас, когато съпругът ви изостави, когато фирмата в която работите ви уволни, всички тези неща нараняват. **Отхвърлянето винаги наранява.**

Хората ни причиняват болка. Понякога преднамерено, друг път – случайно. В такива случаи при кого отивате? Кой ще ви помогне? Някоя организация за оказване на социална подкрепа? Желанието за отмъщение изглежда привлекателно, но Исус има по-добра идея! Милостта не е сляпа. Тя много добре вижда нараняването. Но Милостта избира на вижда още по-добре Божията прошка. Евр.12:15 ни призовава: **„Старайте се усърдно да не би някой човек да пропусне Божията милост, да не би някой поникнал корен на горчицина да ви разтревожи и чрез него много хора да се осквернят.“**

Където липсва милостта, там изобилства горчицината. А където изобилства милостта, там израства прошката. Прощката може да не се случи изведнъж, но вие можете да простите на хората, които са ви наранили.

Милостта избира да види прошката

Виктория Руволо не помни 18-годишния младеж, който се беше провесил през прозореца на колата си и държеше в ръката си една замразена пуйка. Той я хвърли срещу предното стъкло на колата ѝ. Пробивайки стъклото, пуйката разби лицето на Виктория така, както се разбива чиния, паднала на бетонен под.

В Йоан 13:14-15 се казва: **„И тъй като Аз, Господът и Учителят, измих краката ви, вие трябва да миете краката си един на друг. Праревте това, което Аз направих на вас.“**

Виктория Руволо направила това. Месеци по-късно тя застанала в съдебната зала срещу човека, който ѝ причинил това. Сега младежът съвсем не се перчел, а треперел, плачел и се извинявал. Осъдили го на 6 месеца затвор с 5 години пробен период. Всички в съдебната зала го счели за виновен. Той подсмърчал, а тя казала: **„Прощавам ти. Аз искам животът ти да бъде възможно най-добрият.“** Намалването на присъдата било нейна идея. Тя казала: **„Бог ми даде втори шанс да живея и аз искам да дам втори шанс на този младеж.“** **Милостта избира на вижда Божията прошка!**

Милостта просмуква

Повечето хора поддържат на слаб огън тенджерата с гнева! Но вие не сте като повечето хора. Погледнете краката си. Те са мокри, просмукани са от милостта. Исус е измил краката ви. Той е измил най-отвратителните части от живота ви.

Да приемем милостта, това означава да се закълнем, че и ние ще бъдем милостиви. **Когато проявявате милост, това не означава, че одобрявате постъпките на хората, които са ви обидили, засегнали или наранили. Когато е простил вашите грехове, Исус не ги е одобрил.** Въпреки че са милостиви, християните ще продължават да пращат крадците в затвора и ще очакват разведеният брачен партньор да плаща издръжката на децата си. Милостта вижда много ясно нараняването, **но отказва да позволи на нараняването да отрови сърцето.** Където липсва милостта, там изобилства горчицината. А където изобилства милостта, там израства прошката. Поради това позволете на ръцете на Бога да премахват мръсните части от живота ви. След това се огледайте около вас и измийте краката на някой друг човек. **Позволете на милостта да започне и да продължи да действа във вас.**

Не снизхождение, а прошка

В духовно отношение ние със сигурност сме бедняци, а във финансово – може би. Ние сме погребали мечтите, желанията и стремежите си. Подобно на бизнесмен, който е принуден да се нареди пред бюрото на труда на опашката на безработните, **ние нямаме избор.**

Но въпреки това Христос дойде при нас още когато ние бяхме грешни хора! Ние го попитахме: „Ще ни спасиш ли?“ и милостта се усмихна. Той ни даде милост. Забележете, той се отнесе не снизходително, а милостиво към нас. **Милостта отива отвъд снизхождението.** Милостта дава втори шанс на блудния син и организира празненство заради него. Милостта мотивира самарянина да превърже раните на ограбения и ранен човек. Милостта го мотивира да даде кредитната си карта на ханджията, за да бъдат платени с нея разходите за грижите за раненият. Милостта прости на крадеца на кръста и го придружила до влизането му в рая. **Снизхождението ни извинява, а милостта флиртува с нас и се жени за нас.** Милостта прави това. Милостта е Бог, който влиза във вашия свят с искрица в очите си и с една оферта, на която е трудно да устоите.

Пълно доверие на милостта

Един ден осъзнах, че бях станал точно това, което мразех: лицемер, човек, който се преструва, двуличник. Писал съм проповеди за хора като мен. За християни, които повече се тревожат за външния си вид, а не за почитеността си. Знаех какво трябва да направя в този случай. Бях писал проповеди и за това. В 1Йоан 1:8-9 се казва: „Ако кажем, че нямаме грях, ние се самоизмамваме и истината не е в нас. Но ако изповядаме греховете си, Той ще ни ги прости, защото можем да вярваме, че Бог ще направи това, което е правилно.“

Аз трябва да се изповядам. Какво е изповядването? То не е оплакване. Ако само говоря за проблемите и неволите си, аз всъщност хленча. А изповедта е пълно доверяване на милостта.

Може би и вие трябва да направите това, което през тези няколко дни – да се изповядате. Просто трябва да се изповядате. Бог ще чуе изповедта ви и вие ще откриете чудото на Божията милост. Милостта създава искрена изповед и Божията велика милост я приема!

Духовна магнитно-резонантна образна диагностика

Ние не можем да живеем с чужди тела, заровени в телата или в душите ни. Какво ще открие една рентгенова снимка на вътрешностите ви? Съжаление заради направен лош избор? Срам заради брак, който не работи или изкушение, на което не можете да устоите? Чувството за вина лежи скрито под повърхността, загноява и ни дразни. Понякога то се намира толкова дълбоко във вас, че вие не знаете каква е причината.

Вие може би лесно избухвате. Това е разбираемо, след като имате някакъв срам, който живее в душата ви. Искате ли той да бъде изваден от вас? Ето какво трябва да направите. Изповядайте се! Помолете Бог да ви помогне. В Пс.139:23-24 се казва: „Изследвай ме, Боже и познай сърцето ми; опитай ме и научи тревогите ми, и виж дали има някой порочен път в мен, и ме води по вечния път.“

Изповедта. Изповядващите се намират свободата, която не могат да намерят отказващите да се изповядат. Ако изповядаме греховете си, Бог ще ни ги прости! Той ще ни почисти. Не „Той може би,“ не „Той би могъл,“ не „Той би трябвало.“ Със сигурност Той ЩЕ ни почисти!

Вие сте негови

Божията милост определя какви сте вие. Обществото ни поставя етикет така, както се поставя етикет на консервена кутия на поточната линия. Глупав. Непродуктивен. Бавно научаващ се. Бързо говорещ. Непостоянен. Но когато милостта проникне в нас, критичното ни отношение изчезва. Сега знаете, че не сте такъв, както другите хора казват, че вие сте. Вие сте такъв, както Бог казва, че сте. Духовно жив. С осигурено място на небето - „сediaци с Него в небесни места“ (Еф.2:6). Разбира се, не всички етикети са отрицателни. Някои хора считат, че вие сте умен и успешен. Но това е несравнимо по-малко от „сediaци с Него в небесни места!“ Бог създава биографията на християнина! Бог определя какви сте вие. Родителят, на когото никога не можете да угодите бърка толкова, колкото и някои изкуфял чичо, когото никога не можете да разочаровате.

Чуйте, Бог е написал вашата история. Той ви е дал роля в една пиеса. Вие висите като картина, нарисувана от Бога като свидетелство в Неговата галерия на милостта. Според Него, вие сте Негови. Точка.

Даровете на кръста

О, колко са прекрасни нещата, които правим, когато подаряваме на хората, които обичаме! Старите хора в магазините за играчки, татковците в магазините за юноши, съпругите в магазините за инструменти и съпрузите – в магазините за дамски чанти. Ние демонстрираме най-доброто от себе си, когато подаряваме. Някога запитвали ли сте се защо Бог ни дава толкова много? Ние бихме могли да съществуваме и с много по-малко. Той би могъл да направи земята да е плоска и сива, и ние нямаше да знаем разликата. Но Той не е направил това. Той е излял оранжевия цвят в изгрева на слънцето и е боядисал небето със син цвят. Ако ние чрез подаръците си демонстрираме обичта си, колко повече от нас ни обича Бог?

В Мат.7:11 Исус попитал: „Ако вие, греховните хора знаете как да давате подаръци на децата си, няма ли вашият Отец на небето да даде още по-сигурно добри дарове на онези, които искат от Него?“

Божията любов не идва, опакована в хартия, а в страст. Не вързана с панделка, а напръскана с кръв. Даровете на Кръста!

Разопаковане на даровете на кръста

Много неща са казани за „дара на кръста“ с който ни дава Исус. Но какви са другите дарове? Какви са даровете на гвоздеите и на короната от тръни? Или на робата му, за която римските войници са хвърляли жребий? Отделяли ли сте време да отворите тези дарове?

Исус не е бил длъжен да ни даде тези дарове. Единственият изискван акт за нашето спасение, **е проливането на кръвта, но въпреки това Исус е направил много повече.** Толкова много повече. Проучете сцената на Кръста и какво ще откриете? Гъба, напоена с оцет. Въздишка. Два други кръста покрай Христос. Небесни дарове, целящи да раздвижат този миг, тази частица от секундата, когато лицето ви ще се съживи, очите ви ще се разширят **и Бог ще чуе прошепването ви: „Ти си направил това заради мен?“** Осмеляваме ли се да мислим такива мисли?

Нека да разопаковаме даровете на милостта – все едно че е за пръв път. Спрете се и слушайте. **Може би ще чуете как Бог прошепва: „Аз направих това само за теб!“**

Ние имаме проблем

Можете ли един ден да живеете без да извършите грях? Не? А един час? Можете ли да направите това? Не? И аз не мога. **А ако не можем да живеем без да извършваме грях, ние имаме проблем.**

В Пр.10:16 се казва, че ние сме зли и че **„на злите хора се плаща с наказание.“** Следователно какво можем да направим? Вижте какво е направил Исус с нашата мръсотия. Занесъл я е на Кръста.

Говорейки чрез Исаия Бог казва: **„Не скрих лицето си от подигравките и оплюването.“** (Ис.50:6) Екстрактът от нашият грях се е смесил с Неговата кръв и пот. Ангелите са били само на една молитва разстояние от Него. Можели ли са те да предотвратят оплюването? **Те биха могли, но Исус никога не им заповядал да направят това.** Онзи, който избрал да приеме гвоздеите, е избрал да приеме и плюнката. Защо? **Безгрешният е възприел образа на грешника, с цел ние, грешниците, да възприемем образа на светеца!**

Викът на грешника

Какъв е плодът на греха? Влезте в трънака на човечеството и усетете бодването на няколко магарешки бодили. Срам. Страх. Позор. Обезкуражаване. Безпокойство! Сърцата ни не са ли се озовавали в такива трънаци? Но сърцето на Исус не е попадало там. Той никога не е бил прободан от тръните на греха. Безпокойство? Той никога не се е тревожил. Чувство за вина? Той никога не е бил виновен. Страх? Той никога не е напускал присъствието на Бога и никога не е познавал плодовете на греха, докато не станал грях заради нас.

Не можете ли да доловите емоцията в молитвата Му: **„Боже Мой, Боже Мой, защо си ме оставил?“** **Това не са думи на светец. Това е викът на грешника.**

И това са думите, които и ние **грябваше** да казваме, **но вече не трябва** да ги казваме, защото Исус ги е казал заради нас.

Исус отмени регистрирането

Как щяхте да се чувствате, ако беше публикуван списък с греховете ви, така че всеки, включително и самият Исус, да може да го види? Да, Христос е записвал всичките ви прегрешения и този списък е бил публикуван. Но вие никога не сте го виждали. Нито пък аз.

Елате с мен на хълма на Голгота. Наблюдавайте как войниците събарят Дърводелецът на земята и разпъват ръцете му върху гредите на кръста. Един от тях притиска с коляното си дланта му и забива гвоздей с нея. Исус обръща лицето Си към гвоздея в мигът, в който войника издига чука, за да го удари. **Не би ли могъл Исус да го спре?**

Чрез очите на Библията ние виждаме това, което другите не са успели да забележат, но Исус е видял. В Кол.2:14 се казва: **„Той отмени документа, който съдържаеше обвинения против нас. Той го взе и го унищожил, като го прикова на кръста на Христос!“**

Гвоздеят на Бога

Бог написал списък с нашите прегрешения. Но този списък не може да бъде прочетен, защото думите не могат да бъдат дешифрирани. Грешките са закрити. Греховете са скрити. Греховете, които са записани в горната част на списъка са скрити от ръката Му, а останалите са покрити от кръвта Му. Греховете ви са заличени от Исус. **Библията казва, че Той е простил всичките ви грехове.** Той изцяло е заличил написаното доказателство за нарушените заповеди, който винаги виси над главите ни и изцяло го е отменил, чрез приковането му на кръста.

Той е знаел, че извършителят на онези грехове беше ти и тъй като не е можал да понесе мисълта да живее във вечността **без теб**, самият Исус е избрал гвоздеите, с които е бил прикован на кръста. Ръката е ръката на Бога. Гвоздеят е гвоздеят на Бога. **И когато ръцете на Исус се отворили, за да бъдат забити гвоздеите в тях, вратите на небето са се отворили за вас!**

Изборът е ваш

Щеше да е прекрасно, ако Бог ни беше позволил да поръчаме живота си така, както поръчаме някакво ядене. Аз щях да си поръчам да имам добро здраве и висок коефициент на интелигентност. Щях да пропусна възможността да имам музикални дарби, но страстно бих пожелал да имам бърз метаболизъм! Това щеше да е прекрасно, но нещата са уредени по друг начин. Що се отнася до живота ви тук, на земята, на вас не ви е дадено правото да гласувате.

Но когато говорим за живота след смъртта, вие имате избор. Според мен това е добра сделка. Няма ли да се съгласите с мен? Някога получавали ли сте по-голяма привилегия, отколкото този избор? Не сте ли направили някои лоши избори в живота си? Погрешно сте избирали някои приятели, може би сте си избрали неподходяща професия, даже погрешен брачен партньор.

Поглеждате назад и казвате: „Само ако...само ако бих могъл да поправам тези погрешни избори.“ Вие можете. **Един добър избор за вечността компенсира хиляда погрешни избори тук на земята.** Изборът е ваш.

Гордост и срам

Гордост и срам. Вие никога не сте знаели, че те са брат и сестра. На външен вид те са толкова различни. Гордостта се изпъчва, а срамът свежда главата си. Гордостта се хвали, а срамът се крие. Гордостта се стреми да бъде видяна, а срамът – да остане незабелязан.

Но не се измамвайте, **тези две чувства имат едно и също влияние.** **Те ви отделят от Отца.** Гордостта казва: „Ти си твърде добър, за да отиваш при Него.“ А срамът казва: „Ти си твърде лош, за да отиваш при Него.“ **Гордостта ви прогонва надалеч, а срамът ви държи далече от Бога.** **Ако е вярно, че гордостта върви преди провала, тогава срамът ви пречи да се изправите, след като сте се провалили.** **Безгрешният Бог, в който няма никакъв егоизъм, ни обича в нашата гордост и в нашия срам.**

Гръцката дума, която превеждаме като „сдобряване“, означава „да се отплатя за нещо по друг начин.“ **Примирението докосва рамото на непокорния и го увещава да се върне у дома.**

Облечете се с Христос

Често пъти Библията **описва поведението ни като дрехи,** които носим. В 1Пет.5:5 Петър ни съветва: **„Облечете се със смирение.“** Давид говори за зли хора, които се обличат с **„проклятието“** (Пс.109:18). Дрехите могат да символизират характер и подобно на дрехите му, характерът на Исус е бил гладък и без шевове. Характерът на Исус е бил тъкан без шевове, която е изтъкана от небето до земята – от Божиите мисли до делата на Исус. От Божиите сълзи до състраданието на Исус. **От Божието слово до отговора на Исус.** **Всичко това като едно цяло, без шевове.** **Това е картината на характера на Исус.**

Но когато бил прикован на кръста, Христос съблякъл робата на своята гладка безгрешност **и се облякъл с друга дреха – дрехата на нашия грях,** **за да можем ние да се облечем с Неговата праведност.**

Свършено е

Представете си чекова бланка, на която единственото нещо, което не е попълнено, е името на получателя. Обозначената сума е „достатъчна милост.“ Чековата бланка е подписана от Исус. **Тази бланка е за вас!** Мога ли да ви покая да прекарате малко време с вашия Спасител и да получите този чек? **Замислете се за работата на Божиата милост.** За гвоздеите, които някога са държали Спасителя на кръста. За Неговото жертвоприношение, което е било извършено заради вас. Изразете благодарността си заради Неговата милост. Независимо дали ще направите това за пръв, или за хиляден път, позволете Му да чуе вашето прошепване: **„Прости ни греховете.“** И Му позволете да отговори на молитвата ви, докато във въображението си написвате името си върху бланката на чека.

Не са нужни повече вноски от ваша страна. Толкова завършено е плащането, че Исус е използвал един банков термин, за да обяви вашето спасение: **„Свършено е“** (Йоан 19:30)! А сега е най-добре да ви оставя насаме с Исус да си поговорите.

Вечни избори

Бог ни дава вечни избори и от тези избори има вечни последици. Това не беше ли напомнянето на триото от Голгота? Някога запитвали ли сте се защо е имало още 2 кръста край кръста на Христос? Защо не са били 6 или 10? Запитвали ли сте се, защо Исус е бил в средата? Възможно ли е другите 2 кръста до Христос да символизират един от най-големите дарове на Бога? **Дарът на избора.** Двата престъпници са били осъдени на смърт от същата система. И двамата са били еднакво близо до Исус. **Но единият се променил, а другият – не.**

Вие сте направили някои лоши избори в живота си, нали? Поглеждате назад и казвате: „Само ако

можех да направя нещо, за да компенсирам онези лоши избори.“ Вие можете. Когато единият от престъпниците на кръста се помолил, Исус го обикнал достатъчно, за да го спаси. А когато другият престъпник се присмивал на Исус, Исус го обикнал достатъчно, за да му позволи да направи това. Исус му позволил да направи своя избор. Той прави същото за вас и за мен.

„Тогава (крадецът) каза: „Исусе, спомни си за мен, когато дойдеш в царството си. Исус му отговори: „Истина ти казвам, днес ти ще бъдеш с Мен в рая“ (Лука 23:42-43).

Вярвайте на кръста

Кучето ми Селти знае, че му е забранено да се рови в боклука. Но когато у дома няма хора, тъмната страна взема превес. Ако в кофата за боклука има храна, тогава изкушението е твърде голямо. Точно това се случи онзи ден. Аз се ядосах, но се въздържах. Изчистих мръсотията и забравих за случката. Но Селти не забрави! Той странеше от мен. Когато най-накрая го открих, опашката беше пъхната между краката му и ушите му бяха клюмнали. **Кучето си мислеше, че аз съм му ядосан.** То не знаеше, че аз вече съм забравил за грешката му.

Понякога, някъде вие също сте се ровили в боклука...и сега избягвате срещата с Бога. Даже се чудите дали някога отново ще се чувствате близък с Бога. Съобщението на Исус от кръста е: „**Вие можете.**“ Вратата е отворена. **Не вярвайте на съзнанието си.** Вярвайте на кръста. Вие сте добре дошъл в присъствието на Бога! *„Следователно, няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус“ (Рим.8:1).*

Какво да правим с Него?

Задачата на римските войници е била проста. „Заведете Назарянина на хълма и го убийте.“ Но преди това те искали да се позабавляват с него. Силни и въоръжени войници заобиколили в кръг един изтощен и почти мъртъв дърводелец от Галилея и го набили. Било им заповядано да го бият. Било им заповядано да го разпнат на кръста. **Но да го заплюват?**

Заплюването не се прави с цел да се нарани тялото, защото това е невъзможно. Заплюването се прави с цел да се унизи душата и то наистина прави това. Някога правили ли сте това? Може би не сте заплювали някой, но може би сте разпространявали клюки? Или сте вдигали гневно ръка против някого? **Някога правили ли сте някой да се чувства зле, с цел вие да се почувствате добре?**

В Мат.25:40 Исус казал, че начинът, по който се отнасяме към другите хора е начинът, по който се отнасяме към Самият Него.

Един петък, в продължение на 6 часа

Един петък, в продължение на 6 часа. Обикновен ден за случайният наблюдател. За овчаря с неговите овце, за домакия с нейните грижи и за доктора с неговите болни. Но през това време за шепата изпълнени с благоговение свидетели се е случило най-вбесяващото чудо. Бог е на кръста. Създателят на вселената е бил убит.

Това не е са нормални 6 часа. Това не е нормален петъчен ден. **Много по-лошо от пречупването на тялото е нарязването на сърцето.** А сега самият Баща на Исус му обърнал гръб и го изоставил сам. Какво трябва да направите с такъв ден в историята? Какво трябва да направите с претенциите на този ден? **Това са били най-критичните часове в историята на човечеството.**

Не гвоздеите са държали Бог на кръста. Любовта Го е държала там. Безгрешният Бог възприел образа на грешник с цел ние, грешниците, да възприемем образа на светци!

„Защото Той направи Онзи, който не знаеше грях да бъде грях заради нас, за да можем ние да станем праведни пред Бога в Него. (2Кор.5:21)

Защо Исус е направил това?

Защо Исус е живял толкова дълго на земята? Да поеме върху себе си греховете ни е едно нещо; да изживее смъртта, да, **но да се примирява с дългите пътища и с дългите дни?** **Защо Бог е направил това?** Защото Той е искал вие да Му вярвате. Даже с последното си дело на земята Той е искал да спечели вярата ви.

В Марк 15:22 се казва: *„Те заведоха Исус на мястото, наречено Голгота, където Му предложиха вино, смесено със смирна, но Той не го взе. И те Го разпнаха на кръста.“* Защо? Защо той е изтърпял всички тези страдания и всички тези чувства? Защото Той е знаел, че вие ще бъдете изморен, неуравновесен и ядосан. Той е знаел, че вие ще бъдете тъжен, гладен и ще ви боли.

Просиякът знае нещо по-добро, отколкото да проси от друг просияк. Той знае, че се нуждае от някой, който е по-силен от самия него. **Съобщението на Исус от кръста е следното: Аз съм тази Личност. Вярвай в Мен.**

Постигнато споразумение и ежедневно развитие

Дали младоженката и младоженецът са повече женени, отколкото са били в денят на сватбата? Клетвите са били произнесени и брачните свидетелства са били подписани – възможно ли е сега те да са по-женени, отколкото са били тогава? Представете си 50 години по-късно. Те вече са в състояние **един на друг да довършват изреченията си** и един на друг да поръчат храна в ресторанта. Те даже са започнали да си приличат – **а това е мисъл, която дълбоко тревожи жена ми**. Възможно ли е на 50-та си годишнина от сватбата те са по-женени, отколкото са били в денят на сватбата им? Сватбата е постигнато споразумение и ежедневно развитие.

Същото е валидно и за нашето вървене с Бога. Можете ли сега да бъдете по-спасен, отколкото сте бил в първия ден на вашето спасение? Не. Но може ли човека да израства в спасението. Разбира се! **Както в брака, спасението е постигнато споразумение и ежедневно развитие**. Чувствате ли се толкова спасен, че не желаете да служите? **Истината е, че вие и аз сме тук за да израстваме и да прославяме Бога в служението си**.

Исус премахнал греха

Някои хора се чувстват толкова спасени, **че никога не служат**. А други служат **с надеждата, че ще бъдат спасени**. Дали едно от тези две изречения описва и вас самият? Чувствате ли се толкова спасен, че никога не служите? Чувствате ли се толкова доволен от това, което Бог е направил, че вие не правите нищо? **Истината е, че вие и аз сме тук за да израстваме и да прославяме Бога в служението си**. Или вашата склонност е да правите обратното? Може би вие винаги служите, защото се страхувате, че иначе няма да бъдете спасен. Тревожите се, че има някаква тайна карта, на която са написана оценката за представянето ви и че тази оценка не е достатъчно добра? Така ли си мислите? Ако си мислите така, знайте следното: Кръвта на Исус е достатъчна, за да ви спаси. Йоан 1:29 обявява, че Исус е „**Агнето на Бога, което взема греха на света**.“ Кръвта на Христос не прикрива греховете ви, не ги скрива, не ги отсрочва или намалява. **Кръвта на Исус премахва греховете ви веднъж и завинаги! Поради това, тъй като сте спасен, вие можете да служите!**

Лукадо или Лукейдо

В името ми се съдържат някои неудобни моменти. Една жена ми каза: „Макс Лу-ках-до, очаквах да се срещна с вас.“ Не обърнах внимание на това, защото си помислих, че тази грешка е случайна. Но после един мъж ми каза: „Двамата с жена ми се опитвахме да разберем как се произнася името ви. Дали е Лу-кей-до или е Лу-ках-до? Почувствах се като хванат в клопка, докато гледах към моя нов приятел, който погрешно произнасяше името ми.

В един много по-голям мащаб Бог се е срещнал с човечеството със същия проблем, с който се срещнах и аз с жената. **Как може Бог да е едновременно справедлив и милостив? Как може Той да откупи грешника, без да одобрява греха?** От човешката гледна точка има само две еднакво непривлекателни решения но от Божията гледна точка има и трето решение, което се нарича „Кръстът на Христос!“ **И това е един израз, който вие искате да произнасяте правилно!**

Символът на християнството

Кръстът е универсалният символ на християнството. Не мислите ли, че това е доста странен избор? Странно е, че един инструмент за мъчение олицетворява едно движение на надеждата. Проектът на кръста не може да е по-прост. Едната греда е хоризонтална, а другата – вертикална. Едната се протяга като любовта на Бога. Другата се издига нагоре като светостта на Бога. Едната представлява обхвата на Неговата любов, а другата – висотата на Неговата святост. Кръстът е пресечната точка. **Кръстът е мястото, където Бог прощава на децата Си, без да снизява изискванията на стандартите си**. Бог се е отнесъл към Своя Син като към грешник, за да може Христос да ни направи приемливи за Бога. Защо е трябвало Бог да направи това?

В Йоан 3:16 се казва: „**Защото Бог толкова обикна света**.“ Не сте ли щастлив, че в този стих не пише така: „Защото Бог толкова обикна богатите? Или прочутите? Или сериозните? Или успешните?“ Не, в този стих пише: „**Защото Бог толкова обикна света!**“ (Коментар: Тук думата „свят“ е метафора, т.е. **хората**. Д.Пр.)

Вие сте включен

Прекрасно е да бъдеш включен. Вие не винаги сте включен. Университетите ви изключват, ако не сте достатъчно умен. Бизнесът ви изключва, ако не сте достатъчно надарен. **Тъжно е, че и някои църкви ви изключват, ако вие не сте достатъчно добър**. Но въпреки, че те могат да ви изключат, Христос ви включва. **Когато Го помолили да опише обхвата на любовта Си, Той протегнал едната си ръка надясно, а другата – наляво и позволил те да бъдат приковани в тази позиция, за да можете вие да знаете, че Той е умрял**.

обичайки ви.

Ние си мислим, че би трябвало да има някаква граница на тази любов. И вие мислите така, нали? Но прелюбодеецът Давид никога не е открил тази граница. Не я е открил и убиецът Павел. Лъжецът Петър също никога не я намерил. От гледна точка на човешкия живот, те са се провалили. Но от гледната точка на Божията любов те никога не са извършили грях.

Колко голям е обхватът на Божията любов? Тя е достатъчно всеобхватна, за да обхване целия свят. Включително и вас!

Бог иска вашият списък

Бог не само иска да му дадете грешките, които сте направили в миналото, но и грешките, които правите сега. Пиете ли много? Лъжете ли на работното си място или брачния си партньор? Погрешно ли ръководите живота си? Не се преструвайте, че няма нищо лошо. **Първата крачка след препъването трябва да бъде направена в посока към кръста.** Йоан 1:9 обещава: „*Ако изповядаме греховете си, на Него винаги може да му се вярва, че ще ни прости и ще премахне греховете ни.*“

Започнете с лошите си моменти. И докато сте там, дайте на Бога моментите на вашата „лудост.“ Има една история за мъж, който бил ухапан от куче. Отишъл при лекаря и там разбрал, че кучето е бясно. Тогава взел един лист и бързо започнал да пише нещо. Лекарят го успокоил: „Няма нужда да си пишете завещанието, вие ще бъдете излекуван.“ А мъжът казал: „**О, аз не пиша завещанието си, а правя списък на хората, които искам да ухапя!**“ **Бог иска този ваш списък!** Той иска вие да го оставите на кръста

Пътувайте с малко багаж

Аз никога не пътувам с малко багаж. Опитвал съм се. Повярвайте ми. Но аз искам да съм подготвен. За присъствие на кръщаване на бебе или на празненство, където трябва да отида официално облечен. За скок с парашут в тила на врага или ако имам шанс, може би Далай Лама ще пътува заедно с мен в самолета и ще ме покани да обядвам в Тибет, поради което си нося и снегоходки. Наистина трябва да се науча да пътувам с малко багаж!

Не сте ли известен с това, че носите по няколко багажа? Куфарът с вината. Чантата с недоволството. Един сак, препълнен със самота и един сандък, пълен със страх. Презраменната чанта с мъката. Не е чудно, че вие сте толкова изморен в края на деня. А Бог ви казва: „Пусни долу тези неща. Ти носиш товари, които не трябва да носиш.“ Той ви казва: „*Елате при Мен всички вие, които изморени и носите тежки товари и аз ще ви дам почивка*“ (Мат.11:28).

Ако му позволим – Бог ще намали товарите ни!

Изоставете някои неща

Бог ви е подготвил да бягате в голямо надбягване. Под Неговите грижи вие ще отидете там, където никога не сте ходили и ще служите така, както никога не сте си представяли. Но трябва да изоставите някои неща. **Как можете да участвате в милостта, ако сте изпълнен с чувството за вина?** Как можете да предложите утеха, ако самият вие сте обезкуражен. **Можете ли да вдигнете товара на някой друг, ако ръцете ви са заети с носенето на вашия товар?** **За да помагате на хората, които обичате, трябва да пътувате с малко багаж.** **В името на Бога, на когото служите, пътувайте с малко багаж.** За да сте радостен, пътувайте с малко багаж. В живота има товари, които вие просто не можете да носите. **Пуснете ги и вярвайте в Исус.** Не мога да преувелича обещанието на Бога в 1Пет.5:7: „*Предайте всичките си тревоги на Него, защото Той се грижи за вас.*“

Искате ли да приемем предложението на Бога? Можем да пътуваме и с малко багаж.

Бог е нашият Пастир

Бог, нашият Пастир не проверява какво е времето навън, **защото Той го прави!** Той не се подчинява на закона за земното притегляне, **защото Той го е създал.** Исус е казал: „**Бог е Дух.**“ За него няма никакви ограничения. Той е непроменен, изначален и неподчинен на нищо и на никой. Не се ли нуждаем от такъв пастир?

Не е нужно да носите товара на някой по-малък бог, който стои на лавица или на богът, който е в кутия, или на богът, който е в бутилка. Не, вие се нуждаете от Бог, който може да постави 100 млрд. звезди в нашата галактика и да постави 100 млрд. галактики във вселената. **Бог, който може да оформи плът с големината на два юмука и се състои от 75-100 млрд. нервни клетки, всяка от които с по 10 000 свързки към другите нервни клетки, да нарече тази плът с името **МОЗЪК** и да я постави в черепа ни.** И вие имате един такъв мозък. **Бог е вашият пастир!**

Господ е моят Пастир

Ние искаме да правим нещата по нашия начин. Забравете за лесния начин. Забравете за най-добрия начин. **Ние искаме да правим нещата по нашия начин.** А според Ис.53:6 точно в това е нашия проблем: „**Всички ние се лутахме като овце, всеки от нас тръгна по своя си път.**“

Овцете са глупави. Някога виждали ли сте овца да прави фокуси? Познавате ли някой, който е успял да научи овцата си да се търкаля. Не, овцете са просто много глупави. Вместо изразът „**Господ е Пастир мой,**“ не можеше ли Давид да измисли по-добра метафора, отколкото овцете? Не можеше ли да каже: „Господ е моят Главномандващ и аз съм неговия войн!“ Когато Давид, който е бил войн, е търсел илюстрация за Бога, той си спомнил времето, когато е бил овчар. Спомнил си колко щедро е дарявал денонощно овцете с вниманието и грижите си. Давид се радвал, когато казвал: „**Господ е Пастир мой.**“ По този начин той гордо подсказвал: „**А аз съм Негова овца.**“

Искам

Елате с мен в най-тираничния затвор в света. Как се казва този затвор? Ще видите името му над вратата: ИСКАМ! Затворът на „искам.“ Хората искат нещо по-голямо, по-хубаво, по-бързо, по-тънко. Те искат само едно нещо. Нова работа, нова кола, нов брачен партньор. Те искат само едно. А когато получат това „едно“ нещо, те ще бъдат щастливи. И после това се случва. Но аромата на новата кола изчезва. Новата работа остарява. Новия брачен партньор се оказва с лоши навици. Вие в затвор ли сте? **Вие сте в затвор, ако се чувствате по-добре, когато имате повече и сте по-зле, когато имате по-малко.**

Но има добра новина. Вие имате посетител, който може да ви даде една парола. Той ви прошепва: „Имам да ви казвам една тайна: тайната на задоволството.“ „**Господ е Пастир мой. Няма да искам!**“ **Това, което имате в Бога, е по-голямо от онова, което ви липсва в живота!**

Всички основания да бъдете доволен

Вие имате всички основания да бъдете доволен! Веднъж един мъж отишъл при свещеник за да се посъветва, защото бил заплашен от финансов банкрут. Той казал: „Загубих всичко.“ Свещеникът отговорил: „О, съжалявам, че сте загубили вярата си.“ Мъжът го поправил: „Не, не съм загубил вярата си.“ „Е, тогава съжалявам, че сте загубили характера си.“ Мъжът отново го поправил: „Не съм казал това. Аз все още имам моя характер.“ „Толкова съжалявам, че сте загубили спасението си.“ Мъжът отново възразил: „Но аз нямам предвид това. Не съм загубил спасението си.“ Тогава свещеникът обобщил: „**Вие имате вашата вяра, вашия характер и вашето спасение. Струва ми се, че не сте изгубили нищо от това, което е наистина важно.**“

И ние не сме загубили нищо важно и можем да се молим като Пуритан. Той седнал да се храни с хляб и вода, привел главата си и казал: „**Боже, благодаря ти за тази храна и за Исус.**“

Почивайте в неговата завършена работа

В Пс.23:2, когато казва: „**Прави ме да лежа в зелени пасища,**“ Давид всъщност казва: „Моят пастир ме прави да лежа в Неговата завършена работа.“ **С продупчените си ръце Исус е създавал пасище за душата.** Можете ли да си представите задоволството в сърцето на овчаря, когато след като работата му е завършена, той вижда как овцете му си отпочиват в нежната трева? **Можете ли да си представите задоволството в сърцето на Бога, когато ние правим същото като овцете?**

Неговото пасище е Неговия дар за нас. То не е пасището, което вие сте направили. **Нито пък е пасището, което вие заслужавате да имате. Това е дар от Бога.** В Еф. 2:8 се казва: „**Защото вие бяхте спасени по милост чрез вяра и то не от вас самите; това е дар от Бога.**“

Вашият Пастир ви кани да си направите гнездо и да се скриете дълбоко, да се заровите във високите стебла на Неговата обич и там ще намерите почивка.

Той ни води

Как може човек да се справи с безпокойството? Един човек решил да наеме служител, който да се безпокои вместо шефа си. Намерил човек, който се съгласил да върши тази работа за годишна заплата от 200 000 долара. След като приел работата, първият въпрос на този човек към шефа му бил: „От къде ще печелите тези 200 000 долара ежегодно, с които ще ми плащате?“ **А шефът му отговорил: „Това е твоя грижа!“** Безпокойството е нещо, което **не можете да възложите да бъде извършвано от някой друг човек, но можете да го победите.** В Пс.23:2 Давид е казал за Господ : „**При тихи води ме отвежда.**“ Той ме води! **Бог не е зад мен и не крещи: „Върви!“** (Коментар: Говедарите вървят с тояга **зад стадото** и с кръсъци и бой го ръководят, а овчарите вървят **пред стадото**, а овцете вървят след тях. Същото е валидно и за управлението на различните държави. Д.Пр.) **Той върви пред мен** и ме кани: „Ела!“ **Той ни води и ни казва това, което трябва да знаем, и то тогава, когато трябва да го узнаем.** В Евр.4:16 се казва: „**Ние ще намерим милост, която да ни помага, когато се нуждаем**

от нея!“

Бог ни води. Бог ще направи правилното нещо в правилното време. **Каква промяна прави това!**

Една крачка пред мен ми е достатъчна

По времето на Втората световна война Артур Хейс Зулцберг бил издател на вестник „Ню Йорк Таймс“. Поради този световен конфликт той почти не можел да заспи. Не можел да прогони тревогите от ума си, но накрая започнал да се приспива с думите: „Една крачка пред мен ми е достатъчна,“ които взаимодействал от текста на стария църковен химн „Води ме добра светлина“: „Води ме добра светлина...Укрепвай краката ми; не ме карай за виждам надалече; една крачка пред мен ми е достатъчна.“ Бог няма да ви позволи да виждате далече в бъдещето. Поради това е добре да престанете да се стремите да правите това. Той обещава лампа, която да осветява пътя пред вас, а не кристална топка за виждане в бъдещето. Не ни трябва да знаем какво ще се случи утре. Трябва само да знаем, че Исус ни води. Евр.4:16 обещава: „*Ние ще намерим милост, която да ни помага, когато се нуждаем от нея!*“

Джунгла

Ние живеем в джунгла! И много хора нямат достатъчно голяма надежда. Какво е нужно, за да възстановите надеждата си? Въпреки че отговорите на този въпрос са много, веднага ми идва няколко от тях. Първият е, трябва да имате човек, който знае изхода от положението в което се намирате и от чието виждане се нуждаете. Човек, който да ви погледне в очите и да ви каже: “Не се предавай! Има по-добро място от това, в което си сега.” Най-важното е, че вие разбирате, че се нуждаете от насочване. Ако разполагате с човек с посока, който може да ви отведе в правилното място – тогава вие имате човека, който може да възстанови надеждата ви. Да използваме думите на Давид в Пс.23: „(Бог) *възстановява душата ми!*“ Бог, нашият Пастир, се е специализирал възстановяване на душата! Самотата отслабва, защото вие имате приятел. Отчаянието намалява, защото имате виждане. Объркването започва да се изпарява, защото имате посока. И при това забележете – вие не сте излезли от джунглата. Тя не се е променила, а сте се променили вие. Вие имате надежда!

Бог е праведен

В 1Пет.3:18 се казва: „*Защото Христос умря веднъж за греховете на всички, праведният заради несправедните, за да ви отведе при Бога.*“ Да, Бог е праведен, а ние сме несправедни! Обаче Бог изисква ние да сме праведни. Рим.3:21 ни казва: „*Бог има начин да направи хората праведни пред Себе си.*“ В Пс.23 Давид е казал същото така: „*Той ме води по пътя на праведността.*“ А в Дан.9:14 се казва: „*Нашият Бог е прав във всичко, което прави.*“

Пътят на праведността е тясна, криволичеща пътечка нагоре по стръмен хълм. На върха на хълма има кръст. В основата на кръста има безброй торби, пълни с неизброими грехове. Схванайте ли смисъла? Голгота е върхът, където се намира купчината за преработване на виновността. Няма ли да пожелаете да оставите там и вашите грехове?

Кой е свършил работата?

Скромността е много неуловимо качество. Ако си мислите, че го имате, вие го нямате, иначе нямаше да си мислите, че го имате. Чували ли сте историята за момчето, което получило значката „Най-скромното момче“ и я обезсмислило от прекомерното ѝ носене?

Бог мрази високомерието, защото ние не сме свършили нищо, което действително да ни дава основание да се държим високомерно. Можете ли да си представите, че някой скалпел ще се хвали самодоволно след успешна сърдечна трансплантация? Разбира се, че не можете да си представите това. Скалпелът е само един инструмент, който не получава похвала заради постижението.

В Пс.23 ни се казва, че и ние нямаме нищо, с което да се гордеем. Ние имаме почивка, спасение, благословия и дом на небето – но не се направили нищо, с което да заслужим някое от тези неща!

Кой е свършил работата? Псалмистът казва, че Господ, нашият Пастир, води овцете си – не за да се прославяме ние, а заради прославата на Божието име!

Единственото основание за хвалба

Веднъж един философ попитал : „Искате ли хората да говорят добре за теб? Ако искате това, никога не се хвалете.“ Или казано с други думи – издигнете се над себе си! В Лука 14:10 Исус казал на учениците си: „*Иди и седни на място, което не е важно. Когато домакинът дойде при теб, той може да каже: „Приятелю, премести се тук на по-важно място.“ Тогава всички други гости ще те уважават.*“ В Гал.6:14 Павел е казал: „*Кръстът на нашия Господ Исус Христос е единственото ми основание да се*

хваля.“

Изпитвате ли нужда да бъдете утвърждаван? Дали мнението ви за себе си се нуждае от вниманието на другите? **Не е нужно да се самоизтъквате.** Единственото от което се нуждаете е да се спрете в основата на кръста и да останете там. **Създателят на звездите по-скоро би умрял заради вас, отколкото да живее без вас.** И това е факт. **Следователно, ако трябва да се хвалите – хвалете се с това!**

Бог обича скромността

Бог обича скромността! Исус, който е казал: „*Аз съм кротък и смирен в сърцето,*“ (Мат.11:29), обича хората, които са кротки и смирени в сърцето си. А в Рим.12: 3 Павел ни напомня: „*Не подхранвайте преувеличени представи за себе си или за важността си, а се опитвайте да имате разумна преценка за способностите си чрез светлината на вярата, която Бог ви е дал.*“

Скромността не е едно и също нещо като подценяването. Да бъдете скромни не означава да си мислите, че нямате нищо, което да предложите; **да бъдете скромни, означава да знаете точно какво имате да предложите и нищо повече.**

Едно момче, което учело в основно училище се върнало у дома от репетиция на една училищна пиеса и казало: „Мамо, мамо. Аз получих роля. **Бях избран да седя в публиката,** да ръкопляскам и да аплодирам.“ Когато имате шанса да ръкопляскате и да аплодирате, правите ли го? **Ако го правите – тогава сърцето ви е започва да подхожда на размера на шапката ви!**

Той ще ви даде почивка

Когато дъщерите ми бяха малки, аз не исках те да се страхуват от дълбокия край на басейна, поради което с всяка от тях играех ролята на кита Шеми. Дъщеря ми играеше ролята на тренъор. Защищаваше носа си с щипка, прегръщаше ме с ръце пред врата и ние се гмурвахме във водата, дълбоко, дълбоко, докато стигаме до дъното на басейна. След това изплувахме нагоре и избухвахме на повърхността. След няколко потапяния дъщерите ми разбраха, че няма от какво да се страхуват. Защо? **Защото аз бях с тях.**

А когато Бог ни призове в дълбоката долина на смъртта, ще се осмелим ли да си представим, че Той ни е изоставил в този момент? Дали баща би принудил детето си да плува само в дълбоката вода? **Ще поиска ли Бог от детето си да тръгне само към вечността?** В никакъв случай! Той е с вас! В Изх.33:14 Бог казал на Моисей: „*Самият Аз ще вървя с теб и аз ще ти дам почивка!*“

Гневът живее в къщата на скръбта

Защо мъката не иска да ви напусне? Защото вие се борите не само със спомените си, а и с все още неизживяното си бъдеще. **Вие се борите с разочарованието... и с гнева!** Гневът може да бъде силен като пожар или да е като тих огън в огнище, но той живее в къщата на скръбта. Гняв към себе си, към живота, към войната или към здравеопазването, или към движението по пътищата. Но преди всичко – гняв към Бога. Гняв, който приема формата на въпрос от 4 букви - „Защо?“ Защо на него? Защо на нея? Защо сега? Защо на нас? Както вие така и аз знаем, че аз не мога да отговора на тези въпроси. Само Бог знае защо се случват нещата, които Той прави.

Но основната истина, на която можем да уповаваме е следната: **нашият Бог е добър Бог!** В Пс.34:8 се казва: „*Вкусете и вижте, че Бог е добър.*“ Бог е добър Бог. Отгук трябва да започваме разсъжденията си. **Въпреки че не разбираме делата Му, ние можем да вярваме на сърцето Му!**

Той знае от какво се нуждаете

Как Исус е издържал на ужаса на разпъването на кръста? Преди това Той отишъл при Отца със сълзите си. Той изпълнил на практика казаното в Пс.56:3: „*Когато се страхувам, на Тебе упоavam.*“

Така правете и вие с вашите страхове! И бъдете съвсем конкретни, като Исус. Той се молил на Отца така: „*Взemi тази чаша.*“ Казвайте на Бога номера на полета на самолета. Споделяйте с Него подробности от смяната на работното ви място. Бог разполага с много време и е много състрадателен. Той няма да ви каже „свързете се“ или „напрегни се.“ **Той е бил във вашето положение, знае как се чувствате и от какво се нуждаете.** Поради тази причина придружаваме молитвите си с думите „ако желаш.“ Дали желае Бог? Да или не. **Той не е премахнал кръста, но е премахнал страха.** Кой ще каже, че Бог няма да направи същото и за вас?

Фокусирани в Исус

Авторът на Евреи ни призовава да „*тичаме с издръжливост в надбягването, което е очертано пред нас, фокусирани в Исус, Авторът и Завършиателят на нашата вяра*“ (Евр.12:1-2)

По наследство в нашето семейство ние страдаме от болно сърце, поради което аз бягам всяка сутрин.

И докато бягам, тялото ми стене и изпитвам болка. А докато изпитвам болка, аз се научавам, че мога да реагирам по няколко начина. Мога да се върна у дома. Да разсъждавам над болките си, **докато...започна да си представям**, че имам болки в гърдите. Или да продължа да бягам и да гледам как изгрява слънцето. Аз имам място на първия ред, за да наблюдавам как Божия свят се превръща от тъмен в златен. И знаете ли какво става? **Същото се случва и с манталитета ми!** Не е ли това съветът от книгата Евреи: „*фокусирани в Исус.*“ Във Фил.4:6 се казва: „*Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба, с благодарение, представяйте исканията си на Бога.*“

А вие в кое нещо сте се фокусирали?

Удобна мишена

Ако отидете гладен в бакалията, вие сте удобна мишена! **Купувате всичко, от което не се нуждаете!** Няма никакво значение дали то е добро за вас, вие просто искате да си напълните стомаха.

Когато сте самотен, вие правите същото, сваляте нещо от рафта не защото се нуждаете от него, а **защото сте гладен за любов**. Понеже се страхуваме дали ще бъдем подходящи, ние вземаме наркотици. Понеже се страхуваме да не изглеждаме малки, ние задължняваме и си купуваме къща. Понеже се страхуваме да не останем незабелязани, ние се обличаме твърде екстравагантно. Но всичко това се променя, когато открием съвършената Божия любов, за която в 1Йоан 4:18 се казва, че тя „*пропъжда страха.*“

Самотата. Може ли тя да бъде един от най-прекрасните дарове на Бога? **Ако уединението е Неговият начин да ви научи да познавате Неговата любов, не мислите ли, че си заслужава да сме самотни?** Аз съм убеден в това.

Позволете му Той да решава

Вие споделяте разочарованието си с вашия съсед, с роднините си и с приятелите си. Но отделяте ли време да разговаряте с Бога? В Як.5:13 се казва: „*Всеки, който има тревоги, трябва да се моли.*“ Преди да разкажете за разочарованието си на някой друг, идете при Бога. Може би не искате да Го тревожите с проблемите си. Може би си казвате: „Той се занимава със световните проблеми за глада и войните. Той няма да се занимава с моите дребни борби.“ **Защо не оставите Бог да реши с какво ще се занимава?**

Той се е погрижил достатъчно, за да осигури вино за една сватба. Той се е погрижил достатъчно, когато Петър трябвало да плати такса в храма и му дал една монета. Той се погрижил достатъчно за самарянката край кладенеца, като отговорил на въпросите ѝ. **Той се грижи за вас! Първото нещо, което трябва да направите е да отидете при правилната личност.** Идете при Бога. Заемането на правилна позиция при моленето е второто нещо. **Поклонете се пред Бога и вярвайте в Него!**

Идете. Поклонете се. Вярвайте. Не мислите ли, че си заслужава да пробвате?

Бог дава надежда

Баба ми правеше компот от праскови и ги складираше в едно мазе. Това беше една дълбока яма с дървено стълбище и с мирис на плесен. Когато бях малък, аз слизах в това мазе, затварях вратата и проверявах колко дълго мога да стоя в тъмнината. В мазето не проникваше никаква светлина. Седях и слушах шума от дишането си и ударите на сърцето ми, докато повече не можех да издържа. Тогава се втурвах навън, изкачвах се по стълбите и отварях вратата! Светлината нахлуваше в мазето. **Каква промяна!** Миг преди това не можех да видя нищо, **а сега изведнъж можех да видя всичко!**

Така както светлината нахлуваше в мазето, така и Божията надежда нахлува във вашия свят. За болния тя е лъча за изцелението. На обърканият Бог дава светлината на Библията. **Бог дава надежда!** **Чашата ви прелива от радост и с милост.**

Не трябва ли сърцето ви да прелее от благодарност към Бога?

Благословен човек

Сега дъщерите ми са твърде пораснали за това, **но когато бяха малки и се прибирах у дома, аз извиквах имената им и гледах как те тичат към мен с разтворени ръчички и пишат от радост.** През следващите няколко минути ние си говорехме чрез езика на любовта. Аз лягах на пода и се въргнах заедно с тях, крещях войнствено, гъделичках ги, смеехме се и си играехме. **Изпитвахме наслада от присъствието на другия. Те нямаха никакви други искания към мен, само казваха: „Тате, хайде да си играем.“** И аз нямах изисквания към тях, а само казвах: „*Само не удряйте татко с чука.*“ През това много специално време за таткото, децата ми позволяваха да ги обичам!

Пс.127:3-5 ни напомня: „*Децата са наследство от Господа, потомството е награда от Него. Като стрели в ръцете на боеца са децата, родени в младостта му. Благословен е човека, чийто колчан е пълен с тях.*“ **Аз съм благословен човек!**

Отчаяните татковци отиват при Исус

В Марк 5:23 се срещаме с Яир, лидер в синагогата, един от най-важните мъже в обществото. Но в тази история той е смирен мъж, който многократно се моли на Исус: „**Дъщеря ми умира. Моля те, ела и постави ръцете си върху нея, за да оздравее и да живее.**“ **В замяна на това той не предлага нищо на Исус, нито се пазари с Него. Яир не се извинява, а само моли за помощ!**

Има моменти в живота, когато единственото нещо, което можете да предложите е нищо в сравнение с това, което молите да получите. Какво би могъл да предложи човек, за да спаси живота на детето си? Поради това, в такива моменти няма място за игри и за пазарене. Яир моли за помощ. Исус, който обича искрено сърце, отива за да помогне. **А Бог, който знае какво означава да загубим дете, дава сила на Своя Син!**

Молитва на родителя

Всяка година Бог дарява милиони родители с един дар – ново бебе. **Единствено родителите могат да отключат вратата към уникалността на детето.** Като татковци, ние ускоряваме или потушаваме, освобождаваме или потискаме надареността на децата си. **Те ще прекарват голяма част от живота си, възползвайки се или възстановявайки се от нашето влияние.** Но на първо място помнете, че нашите деца всъщност са деца на Бога. Ние имаме склонността да забравяме този факт и гледаме на децата като на наши деца, **все едно че ние имаме последната дума за тяхното здраве и бъдеще.** Но ние нямаме тази последна дума. **Мъдри са родителите, които редовно връщат децата си обратно на Бога.**

Бог никога не отхвърля молитвата на родителя. **Продължавайте да давате детето си на Бога и в правилното време и по правилният начин Бог ще върне детето ви обратно при вас!**

Това е Тате

Един от любимите ми спомени от детството е начина, по който посрещах баща си, когато той се връщаше у дома след работа. Брат ми и аз обичахме да седим на дивана и да гледаме комикси, като същевременно слушахме внимателно, за да чуем пристигането на колата му. Даже и най-хубавият комикс беше изоставян, когато чуехме шумът от колата. Аз изтичвах да посрещна Тате и да бъда вдигнат високо във въздуха от силните му ръце. Той поставяше на главата ми голямата си сламена шапка и от този миг аз се превръщах в каубой. Когато влизахме в къщи и той отваряше кутията, в която носеше обяда си, всеки остатък от яденето (каквото винаги намирахме там) беше разделян между мен и брат ми. Какво повече би могло да иска едно 5-годишно момче?

Но си представете, че баща ми, вместо да се върне у дома, просто беше изпратил яденето и някои други неща у дома. Не мога да си го представя! Никога не бих приел подаръците. **Даже 5-годишното дете знае, че е важен човекът, а не подаръците. Важни са не украшенията, важен е Бащата!**

Човешко същество

Една нощ бях дежурен и се грижех за бебето, а Йена дишаше бавно. Надвесих ухото си до устата ѝ, за да проверя, дали е жива. И когато тя измърмори и задиша тежко, същото направих и аз. И в този миг аз бях връхлетян от цунамито на здравомислието. **Ние сме отговорни за едно човешко същество!**

Въобщо не ме интересува колко сте образован. Вие може да сте военен моряк от специалните части на САЩ, който се спуска с парашут на територията на врага. Това не е важно. **Всеки родител се разтопява в момента, когато усети цялата сила на родителството.** Как аз се озовах в това положение? Майките имат 36 седмици пълни с напомнания, причинявани от ритането на бебето вътре в тях. **Татковци, нашият шут в стомаха идва по-късно – но непременно идва.** А за мен той дойде преди много години в среднощната тишина на един хол в апартамент – когато държах едно човешко същество в ръцете си!

Избрани деца

Родителите на осиновени деца разбират страстта на Бога да ни осиновява. Те знаят какво означава да усещаме празнота вътре в себе си. **Те знаят какво означава да търсиш и когато намериш, да поемеш отговорността за дете със съмнително бъдеще.** Ако някой може да разбере ревността на Бога към децата му, това е онзи човек, който е спасил някое сираче от отчаянието, защото точно това е направил Бог за нас. **Осиновените деца са избрани деца.**

Когато лекарят връчил Макс Лукадо на Джек Лукадо, баща ми нямал избор. Той не можел да ме върне обратно и да ме смени за някой по-добре изглеждащ или по-умен син. Но ако сте осиновено дете, вашите родители са ви избрали. Изненадваща бременност се случва. Но изненадващо осиновяване? Никога не съм чувал за изненадващо осиновяване. Ако си осиновено дете, твоите родители биха могли да изберат

дете от другия пол, с друг цвят на кожата или с друго родословие. Но те са избрали теб. Те са искали ти да станеш член на тяхното семейство. Поздравления!

Време в Неговата работилница

Върхът на кариерата ми като бойскаут беше „Надбягването с двуколка“ от дървен сандък, използван за опаковане на калъпи сапун. Планът ми беше да конструирам истинска двуколка за надбягване, каквато имаше в Инструкцията за скаутите. Въоръжен с трион и чук, дървен материал и големи амбиции, аз си поставих за цел да бъда като Хенри Форд. Усилията ми не бяха съвсем безрезултатни **и на един етап баща ми се намеси, и ми каза да отида с него в работилницата му.**

Там държах велосипеда си, но никога не бях забелязал инструментите. Но и никога до тогава не се бях опитвал да изработя нещо. През следващите няколко часа той ме запозна с магическият свят на магарето за рязане на дърва, с линеала, ролетката и бормашината. Аз бях изумен. Само за един следобед ние изработихме една доста прилична двуколка. **Не спечелих награда от състезанието, но останах възхитен от баща си.** Защо? **Защото прекарах известно време в работилницата му!**

Татко направи разликата

Другите събития от времето, когато бях в 6-ти клас, ми се губят в мъглата. Но пролетната вечер през 1967 си я спомням много ясно. Не си изядох десерта. Нямах апетит. Трябваше да се фокусирам в телефона, за да чуя обаждането, което очаквах още преди да седнем да вечеряме. Гледах към телефона така, както кучето гледа кокала и се надявах, че треньора ще се обади и ще ми каже, че съм включен в основния състав на отбора. **В голямата картина на живота не е важно това, че не си включен в отбора по бейзбол.** Но 12-годишното момче не може да види голямата картина на живота.

Дълго след като всичките ми надежди се изпариха, на входната врата се позвъни. Беше треньорът. Той се изказа така, все едно че аз бях най-добрият му избор. **Чак след време разбрах, че аз съм бил последният играч, който е бил включен в отбора.** И ако баща ми не беше се обадил по телефона на треньора, аз нямаше да бъда включен в отбора. Но баща ми се обади, треньорът дойде и аз бях радостен, че ще играя! **Татко направи промяната!**

Спомен от един Ден на бащата

Спомням си първият Ден на бащата без баща ми. Може би и вие си спомняте този ден. В продължение на 31 години това беше един от най-хубавите дни. Но сега той вече не беше жив. Беше погребан под един дъб в гробище в западен Тексас. Изглеждаше странно, че лежеше там, защото той все едно, че не беше ни напуснал. Той винаги беше близо, винаги достъпен, винаги присъстващ. В думите му нямаше нищо ново. Постиженията му, въпреки че бяха значителни, не бяха необикновени. Но присъствието му беше. **Подобно на топло огнище в голяма къща, той винаги беше постоянен източник на удобство.** Често си спомням за него. Когато усетя мириса на одеколона му след бръснене, аз си мисля за него. Когато видя рибарска лодка, аз виждам лицето му. Чувам кискането му. То винаги вървеше с широка усмивка и високо вдигнати вежди. **И аз знаех, че ако имам нужда от него, той винаги е там – като топло огнище!**

Да обичаме детето, което изпусна топката

За повечето хора изпускането на летяща топка в бейзбола не е голяма работа, но ако си на 13 години и имаш претенции да играеш в професионалната бейзболна лига, **това е голяма работа.** Бях изминал почти половината път до дома, когато баща ми ме намери. **Той не каза нито дума.** Просто спря встрани от пътя и отвори дясната предна врата на колата. **И двамата знаехме, че едно нещо в света беше стигнало до своя край.**

Когато стигнахме у дома, аз веднага се прибрах в стаята си, а той отиде в кухнята. Скоро след това се появи пред мен със сладки и мляко. **И докато потапах сладките в млякото, аз започнах да осъзнавам, че живота и обичта на баща ми ще продължат.** Ако обичате човека, **който изпуска топката, това означава, че наистина го обичате.** Уменията ми като бейзболист не се подобриха, но увереността ми в обичта на баща ми порасна. Той никога не каза нито дума. Само дойде при мен и слушаше.

Най-големият дар

Баща ми изкарваше прехраната ни чрез ремонт на дизелови двигатели за нефтени сонди и като хоби се занимаваше с възстановяване на двигатели на автомобили. Татко обичаше машините. **Но Бог му даде един син, който не можеше да направи разлика между диференциал и спирачен диск.** Баща ми се опита да ме научи и аз се опитах да се науча. Честно, опитах се.

Машините ме уповаха, а книгите ме очароваха. Какво прави механик със син, който обича книгите?

Дава му карта за вземане на книги от общинската библиотека. Купува му нови книги за Рождество. Поставя нощна лампа край леглото му, за да може синът му да чете през нощта. Плаща разноските, за да може синът му да изучава литература в колежа. **Моят баща направи това.**

А знаете ли какво той не направи? **Нито веднъж не каза: „Защо ти не можа да станеш механик като баща си и дядо си?“** **Най-големият дар, който можете да дадете на децата си не са вашите богатства, а да разкриете за тях техните богатства!**

Каквото и да се случи

Земетресението в САЩ през 1989 уби 30 000 човека. Минути след спирането на трусовете един баща се втурнал към основното училище. Когато пристигнал там видял, че то се е превърнало в купчина от камъни и отломки, и си спомнил обещанието, което бил дал на момчето си: **„Каквото и да се случи, аз винаги ще бъда там, за да те спася.“** Когато започнал да се рови сред развалините, пристигнали други родители и му казали: „Твърде късно е.“ Но бащата отказал да ги послуша. Копал в продължение на 36 часа. Ръцете му се разранили, но той отказал да спре.

След като изминали 38 мъчителни часове, той издърпал един голям отломък и извикал: „Армен! Армен!“ и един глас му отговорил: **„Тате, аз съм.“** А след това момчето добавило следните безценни думи: **„Аз казвах на другите да не се безпокоят. Казвах им, че ако си жив, ти ще ме спасиш, а когато спасиш мен, те също ще бъдат спасени. Защото ти обеща: „Каквото и да се случи, аз винаги ще бъда там, за да те спася!“**

Прошката на баща ми

Заплатата на баща ми не беше голяма и вие можете да си представите изненадата ми, когато той постави една кредитна карта в ръката ми когато заминавах да се уча в колежа. Единствените думи, които ми каза, бяха: „Внимавай как ще я използваш.“ Под влиянието на някакъв подтик, един петъчен ден пропуснах да отида на лекции, за да посетя един друг колеж. И понеже заминах набързо, не взех никакви пари със себе си. Всичко беше прекрасно, докато не блъснах една кола отзад, когато се връщах в моя колеж.

Баща ми отговори на моето обаждане по телефона и изслуша моята история, в която нямаше нищо, с което да се похвала. **Бях предприел пътуване без неговото знание, без да имам никакви пари и повредих колата му.** След дълга пауза той ми каза: **„Добре. Това е причината, заради която ти дадох кредитната карта. Надявам се, че си научил урока си.“** И наистина го научих. **Научих, че прощката на баща ми предшестваше моята грешка.** Той се беше погрижил за моята досадна грешка преди да я бях направил. **Трябва ли да ви казвам, че Бог е направил същото?**

Обвързаността на бащата

Когато бях на 7 години, **аз реших, че съм получил достатъчно правила от баща си и мога да заживея самостоятелно.** Поставих дрехите си в една книжна торба и атакувах задната врата. Но не отидох много далече. Стигнах до края на нашата улица **и усетих, че съм огладнял.** Спомням си как доста притеснено седнах да вечерям на масата **точно срещу същият баща, от когото само минути преди това се бях отрекъл.**

Дали баща ми знаеше? Предполагам, че знаеше. **Бащите обикновено знаят.** Дали все още бях негов син? Очевидно бях. Никой не седеше на мястото ми на масата. Ако тогава бяхте попитали баща ми: „Г-н Лукадо, вашия син казва, че повече не се нуждае от баща. Все още ли считате, че той е ваш син?“, аз въобще не се съмнявам какъв щеше да е неговия отговор. Той щеше да каже, че е мой баща, даже когато аз не казвах, че съм негов син. **Неговата обвързаност към мен беше по-силна от моята обвързаност към него!** Това звучи ли ви познато?

Кое нещо доставя удоволствие на бащата?

Когато дъщерите ни бяха малки, жена ми замина някъде за няколко дни и ме остави сам с момичетата. Въпреки че този период не беше лишен от типичните момичешки разprávии и понякога – от лошо отношение, всичко беше добре.

Когато се върна, моята жена ме попита: „Как се държаха момичетата?“ Аз отговорих: „Добре. Нямаше никакви проблеми.“ Йена ме чу и възрази: „Ние не бяхме добри. Веднъж се сбихме. Друг път не направихме това, което ти ни каза. Ние не бяхме добри.“ Двамата с Йена имаме различни представи за това, което доставя удоволствие на бащата. **Тя си мисли, че удоволствието на бащата зависи от това, което тя е направила. Същата представа имаме и ние за Бога. Но това не е вярно.** Мислим си, че Неговата любов към нас се повишава или намалява в зависимост от нашите дела. Но това не е така. Аз не обичах Йена заради това, което тя е направила. **Аз я обичах и продължавам да я обичам, защото тя е моя дъщеря. Бог те обича поради същата причина и ти си Негово дете!**

Песен за бащата

В Пс.127:3 се казва: „*Не разбирате ли, че децата са най-добрият дар от Бога...и Неговото щедро наследство?*“ Спомням си, че преди много години бях на една конференция. Обадих се по телефона у дома и разговарях с жена ми и с момичетата. Тогава Йена беше на около 5 години и ми каза, че е подготвила нещо специално за мен. После постави телефона на пианото и започна да свири някаква нейна песен.

Според музикалните критерии всичко в тази композиция беше погрешно. Тя повече удряше по клавишите, отколкото свиреше. В музиката имаше предимно случайни неща, а не ритъм. В текста на песента нямаше рима. Синтаксисът беше грешен. В техническо отношение песента беше пълен провал. Но за мен песента беше шедьовър. Защо? Защото тя беше написана за мен. „*Ти си прекрасен татко. Много ми липсваш. / Когато си далече, аз съм много тъжна и плача. / Моля те, ела си много скоро у дома.*“ Кой баща не би харесал такава песен? Вашият небесен Баща се чувства по същия начин, когато чуе, че вие говорите с Него.

Нашата способност да чуваме

Когато дъщеря ни Йена беше на 5 години, аз я заведох да ѝ купя велосипед. Андрея, която тогава беше на 3 години, също поиска да ѝ купя велосипед. Аз ѝ обясних, че е твърде малка, за да кара колело с две колелета и че когато порасне, и на нея ще ѝ купим такъв велосипед. Но тя не искаше и да чуе за това. Тя продължаваше да иска велосипед. Поклащаше главата си и не казваше нищо друго. Накрая въздъхнах и ѝ казах, че нейният татко знае кое е най-добре.

И как реагира тя? Запищя и изкрещя достатъчно високо, за да я чуят всички хора в магазина: „*Щом като е така, аз искам нов татко!*“ С възможностите на 3-годишно дете да разсъждава, Андрея не можеше да повярва, че новото колело няма да ѝ подхожда идеално.

Ако сте чували мълчанието на Бога, вие може би сте научили, че проблемът не е толкова в мълчанието на Бога, колкото е във вашата способност да чувате и да разбирате!

Тя ме нарече тате

Когато дъщеря ми Сара беше ученичка във втори клас, отидохме с нея по магазините, за да ѝ купим бюро и влязохме в един магазин, където се продаваха само небоядисани мебели. Купихме бюро, но когато разбра, че няма веднага да го занесем у дома, тя се разстрои и ме молеше: „Тате, искам сега да отнесем бюрото у дома.“ Трябва да призная, че през това време тя не тропаше с крака. Но тя предприе една внезапна маневра, за да промени решението на баща си.

Тя каза: „Тате, не мислиш ли, че ние бихме могли да го боядисаме сами? Тате, нека сега да го отнесем у дома.“ След малко изчезна, но после се върна с широко разтворени ръце, щастлива от откритието си. „Тате, представи си. Бюрото се побира в багажника на колата ни!“ Фактът, че тя беше измерила размерите на багажника с ръцете си смекчи сърцето ми. *Но решаващият аргумент беше, че тя ме нарече татко.* В този ден ние отнесохме бюрото у дома.

Най-важната задача на родителя

В Пр.22:6 се казва: „*Насочвай децата си да вървят по правилния път и когато пораснат, те няма да го изоставят.*“ Да имат децата ви хубави зъби, красив почерк или добра стойка – *това са хубави неща, но те са несравними с насочването на детето да върви по правилния духовен път.* Най-голямата привилегия и най-важната задача, която имате като родител, *е да водите детето си по пътя на Христос.* Най-важните въпроси, които родителите-християни трябва да си зададат са следните:

Децата ми познават ли Христос?

Дали те са вкусили от Неговата милост и са намерили утешение при Неговия кръст?

Знаят те ли, че тяхната смърт е победена и че сърцата им са изпълнени със сила?

Бащи, най-важната задача е децата ви да станат ученици на Исус. Помагайте на детето си да върви по пътя на Учителя. Каква феноменална привилегия имате! Представете си радостта, която ще изпитате, когато застанете пред Христос, редом със своята жена и децата ви и *детето ви каже: „Благодаря ти, тате. Благодаря ти, че ми каза за Христос.“*

Първо имайте успех в семейството си

Незабележими герои живеят в нашето общество. Имената им не се срещат във вестникарските заглавия, но те шият подгъвите на дрехите, боядисват маркировките по улиците и работят като странични съдии по спортните състезания. Няма да срещнете имената им в краткият списък на хората, които са предложени да получат Нобелова награда, но ще ги срещнете в списъците на шофьорите, които са готови да превозват хора с колата си безвъзмездно или в списъка на учителите по изучаване на Библията. Те са

родители! Герои! Децата им ги наричат мамо или тате. И тези майки и татковци, които са по-ценни от всички директори и законотворци, тихо и незабележимо поддържат реда в нашия свят.

Станете част от тях. **Четете книги на децата си. Играйте на топка с тях, когато можете и когато те искат да играете с тях.** Поставете си за цел да наблюдавате всеки мач, в който участва детето ви, прочитайте всяка история, която те са написали, чувайте всяка репетиция в която те участват. **Деца произнасят думата обич с буквите „В-Р-Е-М-Е.“** Не само времето, което прекарвате с тях по задължение, но и шляене, бездействие, всякакво време, цялото време! **Обичайте много децата, които носят вашето име. Първо имайте успех в семейството си.**

Доведи децата си при Исус

В П.Иер. 2:19 се казва: *„Излей сърцето си като вода пред лицето на Господа. Издигни ръцете си към Него за живота на малките си деца.“* Татковци – ние можем да бъдем верни адвокати и непреклонни ходатаи. Можем да отнесем родителските си страхове при Христос. Всъщност, ако не направим това, ние ще направим децата ни да страдат заради нашите страхове. **Страховете превръщат някои родители в параноични затворнически пазачи.**

Или пък страховете могат да създадат родители, **които позволяват всичко на децата си.** Родители, които искат да прегръщат и да целуват децата си, **но не искат да ги принуждават да изпълняват задълженията си и да им се подчиняват.** Всепозверяващи родители. Параноични родители.

Как можем да избегнем тези крайности? Като се молим. Молитвата е чашката, в която родителските страхове са изливани, за да се охладят. Когато сутрин децата ви отиват на училище, изпращайте ги с благословия. Когато вечер ги поставяте да спят в леглата си, покривайте ги с молитва. **Молете се децата ви да имат правилна представа за мястото им в този свят и за мястото им в бъдещия свят на небето.**

Името ви е написано върху Божията ръка

Когато видя стадо овце, аз виждам точно това – стадо. Сбирщина от вълна. Не виждам всяка овца поотделно, а виждам овце. Всички са еднакви и никоя от тях не е различна. **Но за Овчарят всяка овца е различна. Всяко лице си има своя история.** В Йоан 10:3 се казва: *„Овцете слушат гласът на овчаря. Той вика овцете си по име.“*

Когато видим тълпа, ние виждаме точно това – тълпа. Виждаме хора, а не отделни личности. Едно стадо от хора. **Но Овчарят не вижда така.** За Него всяко лице е различно и си има своя история. Овчарят ви познава. Той знае името ви и никога няма да го забрави.

В Ис.49:16 Бог е казал: *„Написал съм името ти на ръката Си.“* Не е ли прекрасна тази мисъл? **Името ви е на устните на Бога!** Възможно ли е това?

Бог не е свършил работата си във вас

Вземете който и да е албум със снимките на абитуриенти и прочетете как са отговорили на въпроса: „Какъв искаш да станеш?“ **Ще усетите зашеметяващото вълнение от гледката от върха на планината. „Ще завърша висшето си образование в престижен университет.“ „Ще пиша книги и ще живея в Швейцария.“ „Ще работя като лекар в страна от Третия свят.“ „Ще бъда учител.“**

След това вземете албума със снимките на същите ученици, който е направен по случай 20-годишнината от завършването на средното им образование и прочетете какво е станало с тях. Мечтите на някои са се сбъднали, но на мнозина не са. **Промяната на посоката на живота не е трагедия, но изгубването на страстта към живота е трагедия.** Убедеността ни, че ще променим света се е принизила до степен да можем да плащаме разходите си. **Вместо да правим промяна, ние се стреми да правим пари.** Вместо да гледаме навън, ние гледаме навътре в себе си и не харесваме това, което виждаме там.

Във Фил.1:6 се казва: *„Бог е започнал да върши добра работа във вас и ще я продължи, докато я завърши.“* Мога ли да ви обясня смисъла на този стих. **Бог все още не е свършил работата си във вас!**

Не изглеждам като герой

Апостол Павел е формирал историята. **Но въпреки това е умрял в затвора на един деспот.** Не е имало вестникарски заглавия, които да съобщават за неговата екзекуция. Нито един наблюдател не е документирал събитието. Той не е изглеждал като герой. Човекът, който сменя маслото на двигателя на колата ви може да се окаже, че е герой. Може би докато работи, този човек се моли Бог да направи със сърцето на шофьора същото, което той прави с двигателя. Много добре знам, че този образ не отговаря на вашата представа за героя.

Дяконът Джон Игън се изправил и произнесъл една проповед пред няколко човека, които пристигнали в църквата, преди една снежна буря да попречи на пастора да стигне до там. В един миг на смелост по

време на службата дяконът втренчил погледа си в едно младо момче и казал: „Гледай към Исус! Гледай!“ Как се е казвало това момче? **Чарлз Хедън Спържън**, английският „принц на проповедниците.“ (Коментар: Превел съм няколко негови книги, които можете да намерите на <http://methodist.bg/resursi/knigi/> Д. Пр.) Вие никога не знаете...утрешният Спържън може би е във вашата църква или е ваш съсед. **Може да се окаже, че героят, който го е вдъхновил е онзи, когото виждате в огледалото си!**

Говорете кратко

Аз вярвам в краткостта. И тъй като ми давате една минута от времето си, аз не вземам повече, отколкото ми е дадено. През годините съм събрал някои „кратки“ истини. Споделяйте ги с другите хора, когато можете. Но ако правите това – бъдете кратки!

- Молете се през цялото време. Ако е нужно, използвайте думи.
- Бог забравя миналото. Подражайте му.
- Често съм съжالياвал, че съм бил лаком, **но никога – че съм бил милостив.**
- Когато купуваш подарък на жена си, **нека той да е по-скъп**, отколкото по-екстравагантен.
- Не моли Бога да направи това, което искаш ти. **Моли го да направи това, което е правилно.**
- Ти по-рано ще се откажеш от себе си, **отколкото Бог ще се откаже от теб.**
- Ласкателството е **признак на непочтеност.**
- Ще съжالياвате, че сте говорили. **Никога няма да съжالياвате, че сте мълчали.** (Коментар: *Не винаги е вярно. Истината не се защитава с мълчание, а с говорене. Има моменти, в които е срамно да мълчим. Трябва да защитаваме справедливостта и то с думи, и смелост. Д.Пр.)*
- Отчайващо е да виждаме греха, без да виждаме милостта. Арогантно е да виждаме милостта, без да виждаме греха. **Обръщането към Господа означава да виждаме едновременно и двете!**

Божията милост

Никога не съм се изненаждал от Божията присъда, **но продължавам да се изумявам от Неговата милост!** Божията присъда никога не е била проблем за мен. Изливане на горяща сяра върху Содом и Гомор – добре свършена работа, Боже! Лесно ми е да приема наказанието, **защото е логично то да бъде понесено.**

Но как да разбере Божията милост? Всичко друго, но не и нея. Петър отрекъл, че познава Христос, а след това започнал да проповядва Христос. Крадецът на съседния кръст заслужавал да отиде в ада и щял да умре само след една минута, а в следващата минута бил отправен с усмивка на небето. Предизвиквам ви да намерите поне една история в Библията за човек, който е отишъл при Бога, търсейки милост и да не я е намерил. Поемам риска да ви предизвикам и ви казвам, че няма намерите такъв случай. **Бог ни дава много повече милост, отколкото ние можем да си представим.**

И ние можем да правим същото. Не говоря да добавяме нещо към истината или да правим компромис с Евангелието. Едно нещо е сигурно. **Когато отидем на небето, ние ще бъдем изненадани, когато видим там някои хора.** Но и някои от тях ще се изненадат. **когато видят, че и ние сме там.**

Определение за лакомията

Исус е дал определение за лакомията: това е практиката на оценяване на живота чрез притежанията! Лакомията приравнява стойността на човека с наличието на пари в кесията му. Ако сте богат, тогава сте важен човек, а когато сте беден – вие сте нищожен човек. Последницата от тази философия е предсказуема. Ако сте богат, вие не се боите от нищо. Никоя цена не е твърде висока за вас. Никое плащане не е прекомерно голямо. **Но основополагащото правило на Бога е, че ние не притежаваме нищо. Ние сме управители, а не собственици.** Служители, а не земевладелци. **Хора, които ремонтират и поддържат, а не господари.**

Нашите пари не са наши, а Негови. И тази истина не е някаква тайна, която Бог крие от нас. Един поглед към гробището ще ни припомни, че всеки човек умира. Библията казва: „**Господ притежава света и всичко, което е в него – небесата, даже най-високите небеса, са Негови!**“ (Пс.24:1). **Включително и нашите пари.**

Аз избирам

Тихо е. Рано е. През следващите 12 часа аз ще бъда изложен на ежедневните искания. Сега е моментът да направя своя избор. И аз избирам – любовта. **Аз ще обичам Бога и това, което Бог обича.**

Избирам радостта. Избирам мира. Избирам да живея опростен. Избирам да съм търпелив, а не да се оплаквам, че чакам твърде дълго време. В такъв момент ще благодаря на Бога, че ми е дал възможност да се помоля. **Избирам благостта, защото Бог е благ към мен. Избирам добротата. Избирам верността.** Днес ще

спазвам обещанията си. Жена ми няма да се съмнява дали я обичам. Избирам кротостта – ако имам някакви изисквания, нека те да са към самият мен. Избирам самоконтрола. Ще бъда възбуден само от вярата ми и ще бъда повлияван единствено от Бога.

Любов, радост, мир, търпение, милост, доброта, вяност, кротост и самоконтрол. А когато този ден свърши, аз ще поставя главата си на възглавницата и ще си почина.

Отмъщението

Има сила в отмъщението. Опияняваща сила. Не сте ли вкушали от нея? Не сте ли били изкушавани да си отмъстите? Когато придружаваме в съдебната зала човекът, който ни е обидил, ние съобщаваме: „Той ме обиди!“ и членовете на журито поклащат главите с отвращение. „Той ме изостави!“ - обясняваме ние и залата потвърждава нашето обвинение. Съдията изгруктява „Виновен!“, докато удря с чукчето. Журито се съгласява: „Виновен!“ Изпълваме се с наслада в момента на произнасяне на присъдата и жадно вдишваме аромата на наранената плът на нашия противник.

Защо сме толкова наперени и се опитваме да вършим работата, която само Бог може да върши? Бог е казал: „Отмъщението е Моя работа. Аз ще се разплатя.“ В Пр.20:22 се казва: „*Не казвай: „Аз ще ти отмъстя за злото, което извърши.“ Почакай Господа и Той ще оправи нещата.*“ Отсъждането е работа на Бога. Да мислим иначе означава, че се съмняваме, че Бог може да отсъжда правилно. **Бог никога не ни е молил ние да изравняваме „сметката“.** Никога!

Отмъщението е природно, а не духовно дело

Когато към нас се отнесат зле, животинското в нас ни кара да потърсим начин да си отмъстим. Стремехът към изравняването на „сметката“ е напълно естествен. И точно в това е проблемът. **Отмъщението е природно, а не духовно.** Отмъщението е правилото на джунглата, а милостивото отношение е правило на Божието царство.

Може би си мислите: „Макс, на теб ти е лесно да говориш така, но си нямаш представа колко труден беше моя живот.“ Прави сте, аз не знам. Но имам много ясна представа колко жалко ще бъде бъдещето ви, ако не овладеете гнева си.

Направете рентгенова снимка на душата на отмъстителния човек и ще видите тумора на горчивината, заплашването и злобата. **Не можете да промените миналото си, но можете да промените реакцията си към това минало.** В края на краищата, нямаме ли достатъчно друга работа за вършене, за да не се опитваме да вършим и Божията работа? **Да прощавате не означава, че казвате, че човекът, който ви е засегнал е бил прав.** Прощката е твърдение, че Бог ще направи това, което е правилно.

Вярата е увереност

Вярата е увереност в онова, което очите не могат да видят! Очите виждат бурите, а вярата вижда дъгата, която Бог е обещал на Ной. Очите ви виждат грешките ви, а вярата ви вижда вашия Спасител. Очите ви виждат вашата вина, а вярата ви вижда Неговата кръв. Очите ви гледат в огледалото и виждат един грешник и провален човек. А чрез вярата вие гледате в огледалото и виждате един блуден син, облечен в прекрасна дреха, който на пръста си носи пръстена на милостта, както и целувката на Отца на лицето ви.

Някой може да запита: „Откъде знаете, че това е истина? Това е красива литература, а аз искам да ми покажете факти.“ В Еф.1:19-20 Павел е казал: „*Божията сила е много огромна за онези, които вярват. Тази сила е същата като огромната сила, която Бог е използвал, за да възкреси Христос от смъртта.*“

Следващият път, когато се чудите дали Бог може да ви прости, прочетете тези стихове. Същите ръце, които бяха приковани на кръста, **са разтворени за вас!**

Издигнете се над миналото си

Може би миналото ви не ви дава основание да се хвалите с него. Може би сте виждали зло и сега трябва да направите своя избор. **Ще се издигнете ли над миналото си и ще направите ли промяна?** Или ще останете роб на миналото си и ще се оправдавате с него?

Много хора избират второто и имат болни сърца. Имат здраво тяло и остър ум, но нямат мечти. Наведете се надолу и ще ги чуете. „Само ако... Само ако бях имал по-добри родители, повече пари и по-големи шансове в живота си. Само ако към мен се бяха отнасяли честно...“ Може би и вие сте използвали тези думи. Може би вие имате всяко основание да ги използвате.

Бог иска да ви даде това, което вашето семейство не ви е дало. В Гал.4:7 се казва: „*Чрез Бог ти си син; а ако си син, тогава ти със сигурност си наследник.*“ Никога ли не си имал родител, който е изтривал сълзите ти? Помисли отново. Бог забелязва всяка сълза!

Вие имате избор

В началото на царуването си цар Йосия направил смел избор: В 4Ц.22:2 се казва: „*Той живя както беше живял неговия предшественик Давид и не престана да прави това, което беше правилно.*“ Той прелиствал семейната хроника, докато попаднал на предшественик, на когото си заслужавало да подражава. Открил Давид и решил: „*Аз ще бъда като него.*“

Какъв е принципът? **Ние не можем да избираме родителите си, но можем да изберем примерите, на които да подражаваме.** И тъй като Йосия избрал Давид, който пък бил избрал да подражава на Бога, нещата започнали да се случват. Йосия унищожил идолите, съборил олтарите. По този начин Йосия обявил пред народа: „Аз няма да ви уча на това, на което ви учеха бащите ми. Аз отхвърлям това, което те прегръщаха.“ **Йосия открил Бога на Давид и го направил свой собствен Бог. Бог не ви е оставил да плувате по течението на наследствеността. Вие можете да изберете по кой път да тръгнете. Направете добрия избор!**

Да сеем семена

Много родители не се гордеят с родословието си. Тяхната реколта е събрана, но събраното семе не е засято. Спомените от детството им причиняват повече болка, отколкото вдъхновение. Ако и вашият случай е такъв, затворете семейната хроника и вземете Библията си. Йоан 3:6 ни напомня: „*Човешкият живот идва от родителите, а духовния живот идва от Духът.*“ Вие сте наследили гените на родителите си, но Бог ви дава милостта.

Не сте имали добър баща? Гал.4:7 казва, че Бог ще бъде ваш баща. Не сте имали добър пример на когото да подражавате? Еф.5:1 казва: „*Ти си Божие дете, което Той обича, поради това се опитай да бъдеш като Него.*“

Вие не можете да контролирате начинът, по който предците ви са отговаряли на Бога. **Но вие можете да контролирате начина, по който Вие отговаряте на Бога. Миналото не трябва да бъде ваш затвор. Направете добрия избор и някой ден – в бъдните поколения – вашите правнуци и праправнуци ще благодарят на Бога за семената, които вие сте посели!**

Дращеца кожата торба с камъни

Вие имате торба. Една дращеца кожата торба с камъни! Вероятно вие даже не знаете за нея, може би не ви е било казано за нея, **но тя ви е била дадена.** Имаште нужда от тази торба, за да носите ръбести камъни, заоблени камъни и малки камъчета. **Всички те са излишни.** Някой от тях са камъни на отхвърлянето. Вие си мислихте, че сте достатъчно добър, за да бъдете включен в отбора, но треньора не мислеше така. И преподавателят не мислеше така. Те и още много други хора. Не мина много време и вие се сдобихте с цяла колекция от камъни. Направихте лош избор или казахте няколко имена, или бяхте наругани. И така торбата става все по-тежка от камъните, малка част от които заслужаваме, а другите – не.

Как можете да имате мечти за бъдещето, когато прахосвате цялата си енергия за да носите торбата с миналото си? Исус е казва, **че Той е решението за умората на душата.** Идете при Него. „*Елате при мене всички, които сте слаби и обременени и аз ще ви дам почивка*“ (Мат.11:28). Той вече знае какви са камъните ви **и само чака да Му дадете вашата торба!**

В мир със себе си

Има взаимна зависимост между начина, по който възприемате себе си и начинът, по който се отнасяте към другите хора. **Ако сте в мир със себе си, вие се разбирате добре с другите хора.** И обратното също е вярно. Ако се срамувате, притеснявате или сте ядосан на себе си, другите хора ще забележат това. **Трагично е, че ако не прекъснем този кръг, ние сме склонни да се отнасяме зле точно към хората, които обичаме.**

Което ни отвежда до въпроса: „Как човек получава облекчение?“ А този въпрос ни отвежда при един от най-милостивите стихове в Библията. В Мат.11:28 Исус казва: „*Елате при мене всички, които сте слаби и обременени и аз ще ви дам почивка.*“ Бъдете искрен пред Исус. Изповядайте пред Него онези тайните на душата си, които ви измъчват. Той само чака вие да го помолите да ви помогне и ще се зарадва, че сте го помолили. **Ще се зарадват и хората около вас.**

Помощ отвътре навън

Когато надеждата ви се основава на самия вас, животът ви е добър дотогава, докато вие сте добре. Вярата ви е силно дотогава, докато вие сте силен. **Но точно в това е проблемът.** Библията казва, **че нито един човек не е добър.** Нито пък има човек, който винаги е силен, нито пък винаги е в безопасност. Ние се нуждаем от помощ, която идва отвътре навън.

В Йоан 14:16-17 Исус е обещал такава помощ: „*Аз ще помоля Отца и Той ще ви даде друг Помощник, за да бъде винаги с вас, Духът на истината...вие Го познавате, защото Той живее с вас и ще бъде във вас.*“

Не близо до вас. Не над вас. Не около вас. **А във вас.** В тази част от нас, която ние даже не знаем. В сърцето, където никой друг не надниквал. В скритите ни ъгълчета живее не ангел, не някаква философия, не някакъв дух, **а Божият Дух.** Представете си това!

Погледнете вътре в себе си

Когато дъщеря ми Йена беше на 6 години, веднъж я видях, че стои пред едно голямо огледало и наднича в гърлото си. Попитах я какво прави и тя ми отговори: „Опитвам се да видя, дали Бог е в сърцето ми.“ Засмях се и отминах, и тогава я чух да Го пита: „**Ти вътре ли си?**“

Тя задаваше правилният въпрос: „Ти вътре ли си?“ Не ти ли беше достатъчно да се появяваш в горящ храст или да пребиваващ в храма? Не ти ли беше достатъчно да се появиш в човешко тяло и да живееш на земята? Трябваше ли да отидеш още по-далече? Трябваше ли да заживееш вътре в нас?

Павел е написал: „**Не знаете ли, че тялото ви е храм на Святия Дух?**“ (1Кор.6:19) Вероятно не знаехте. Ако не знаехте, благодаря ви, че ми позволихте да ви припомня това. **Светът казва: „Погледни вътре в себе си и намери себе си.“ А Бог казва: „Погледни вътре в себе си и намери Бога.“**

Тревожни сигнали в живота ви

Пристъп на гняв. Невъзвръщаем дълг. Виновна съвест. Ледени взаимоотношения. Тревожните сигнали в живота ви. Как реагирате, когато ги видите? Бъдете искрен, сега. Имало ли е случаи, когато сте търсили причината за тяхното появяване някъде извън себе си, когато е трябвало да я потърсите вътре в себе си? Някога обвинявали ли сте правителството за собствената си грешка? Или семейството си? Обвинявали ли сте Бога за проблемите в брака си? **Обстоятелствата в които живеете може да са предизвикателни, но до решението не се стига, ако се оправдавате с тях.** Нито пък, ако не обръщате внимание на проблемите. Замислете се над молитвата на Давид в Пс.51:10: „**Създай в мен ново сърце, О, Боже, непоколебим дух вътре в мен.**“ В Рим.12:2 Павел казва: „**Фокусирайте вниманието си в Бога. Вие ще бъдете променени отвътре навън.**“

Небето знае, че вие не премахвате тревожните сигнали в живота си, когато се преструвате, че те не съществуват. Но небето знае, **че е мъдро да се огледате в огледалото, преди да надникнете навън през прозореца!**

Нашият проблем е греха

Нашият проблем **е греха.** Не финансите, не бюджета. Не пренаселените затвори. Нашият проблем е греха. Ние се бунтуваме против нашия Създател. Ние сме отрязани от източника на живота. Нов президент или нова политика няма да поправи това състояние. То може да бъде поправено единствено от Бога. Точно затова Библията използва силни думи като „**обръщане към Бога,**“ „**разкаяние**“ и „**изгубен и намерен.**“ **Обществото може да обнови, но само Бог може отново да създаде.**

Задайте си следните 3 въпроси:

1. Има ли някой неизповядан грях в живота ми? Изповядането означава да кажете на Бога, че сте направили това, което Той вече е видял, че сте го направили.
2. Има ли някакви неразрешени конфликти в моя свят? Идете при отсрещната страна и оправете нещата. Тогава и само тогава, се върнете и разкажете на Бога за тях.
3. Има ли някои области в живота ми, които не съм подчинил на Божията воля? Безпокойството е примка на шията и отвлечане на мозъка.

Понякога проблемът е някъде извън нас, но много по-често той е вътре в нас!

Твърде близо до мястото, където се озовахте

Харесва ми историята за малкото момче, което паднало от леглото. Когато майка му го попитала как е станало това, то отговорило: „Не знам. **Предполагам, че стоях твърде близо до мястото, където се озовах.**“

Много лесно е да направим същото и с вярата си. Изкушаващо е да останете там, където сте се озовали и никога да не излезете оттам. Какъв е сегашният ви молитвен живот в сравнение с миналото? Какво е отношението ви към даряването? Изучавате ли Библията? Можете ли да кажете, че сте израшли? В 2Пет.3:18 се казва: „**но израствайте в милостта и познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос.**“

Ако едно дете престане да расте, родителите му **ще се разтревожат, нали?** То ще бъде заведено на преглед при лекари и ще бъдат направени изследвания. **Ако сте същият християнин, какъвто сте бил преди няколко месеци, бъдете нащрек.** Може би е мъдро да си направите изследвания. Не на тялото, а на сърцето си. И не физическо, а духовно изследване.

Молитвата е навик, който си струва да имаме

Искате ли да знаете как да задълбочите молитвения си живот? С риска да звучи като пастор, **какъвто съм**, мога ли да ви предложа нещо? **Защо не проверите навиците си?**

В Рим.12:12 Павел казва: „*Когато дойдат изпитанията, понасяйте ги търпеливо; непоколебимо поддържайте навика да се молите.*“ Молитвата е навик, който си струва да имаме. Не се подготвяйте преди да се молите. Просто се молете. Не четете молитвата си. Просто се молете. Не се опитвайте да изнасяте лекция за молитвата, нито влизайте в спорове за молитвата. Просто се молете.

Позата, тонът и мястото, където се молите зависят от всеки от вас. Подберете си формата, която ви харесва. Но не мислете твърде много за тези неща. **Не се тревожете за опаковката на дара, който никога не се дарил.** **По-добре е да се молите несръчно, отколкото въобще да не се молите.** И ако си мислите, че трябва да се молите тогава, когато сте вдъхновен, добре. Но внимавайте ежедневно да бъдете вдъхновяван.

Израстване на християнина

Представете си, че сте в закувалня и избирате с какво да се нахраните. Вземате си от щанда чиния със салатата, избирате си предястие, но след това виждате една паничка, в която има нещо, от което ви се повръща. Питате продавачката какво е това и тя ви казва, че не бихте искали да узнаете какво е това. Но вие настоявате да научите. Тогава тя отговаря: „Щом настоявате, ще ви кажа. **Това е предварително съдъкана храна. Някои хора предпочитат да поглъщат това, което другите са съдъкали.**“

Отвратително е, нали? **Но е широко разпространено.** Повече, отколкото си представяте, но не относно храната в закувалнята, а относно Божието Слово. Такива християни имат добри намерения. Те слушат добре, **но размишляват малко.** **Те се задоволяват да приемат наготово онова, което им е казано.** **Не е чудно, че те спират да растат!**

Учите ли се да израствате? **Израстването е цел за християнина.** Достигането до зрелостта е от решаващо значение. В Евр.6:1 се казва: „*Нека да изоставим елементарните учения за Христос и да вървим към зрелостта.*“

Исус знае как се чувствате

Следващият път, когато светът ви от спокоен стане хаотичен, замислете се над следното: Исус знае как се чувствате. Погледът му е загрижен, сърцето му е натъжено. Той знае как се чувствате вие. Без съмнение вие сте убеден, че Исус познава скръбта и се е борил със страха. Повечето хора приемат това. Но дали Бог може да се свърже с боричканията и главоболията в живота ви? Поради някаква причина в това ни е по-трудно да вярваме.

Чуйте какво се казва в Евр.4:15: „*.....самият Той е бил във всичко изкушаван като нас, освен че Той никога не е извършил грях.*“ Авторът на Евреи е очаквал нашите възражения. „Боже, за теб е лесно там горе. Но Ти не знаеш колко трудно е това, гледано от тук, долу.“ Чуйте отново. **Исус е бил изкушаван във всичко. Не почти. Не до голяма степен, а изцяло!** Той е изживял всичко, което изживяваме и ние – всяка обида и всяка болка. Защо? С цел когато вас ви боли, да отидете при Него – при Този, който знае как се чувствате вие!

Исус ви разбира

Когато вижда хората, **Исус вижда шанс да ги обича и да утвърждава тяхното достойнство.** А когато ние виждаме хората, често пъти **ние виждаме само хиляди проблеми.** Кое е това нещо, което е знаел Исус и то Го е направило способен да направи това, което е направил? **Той е знаел как се чувстват хората и че те са много специални.** **Надявам се вие никога да не забравяте това.**

Дали се чувствате „на мушката“ на работното си място? Исус знае как се чувствате. Дали хората вземат повече от вас, отколкото ви дават? Исус ви разбира. Той знае какво означава това. Вашите юноши не ви слушат? **Повярвайте ми, Исус знае как се чувствате.** **Вие сте много скъп за Него.** Толкова скъп, че Той стана като вас, с цел вие да дойдете при Него. Когато вие се борите, Той ви слуша. Когато копнеете, Той отговаря. Когато задавате въпрос, Той чува. Той ви обича. Той ви разбира. **И Той е платил огромна цена, за да ви отведе у дома.**

Бог гледа към нас с бащински очи

В Мат. 14:14 се казва, „*Той изпита състрадание към тях.*“ Когато пише, че Исус е изпитал състрадание към хората, Матей **не казва**, че Исус е изпитал **случайно** съжаление към тях. Матей казва, че Исус е усетил тяхната болка в сърцето Си. Той е усетил куцането на сакатите. Той е усетил болката на болните. Той е усетил притеснението на грешните хора. А когато усетил болката на хората, Той ги изцелявал. Той дотолкова бил развълнуван от техните нужди, че забравял за Собствените си нужди. Той

дотогава бил развълнуван от Болките на хората, че забравил за собствените си болки.

Бог гледа към нас с бащински очи. Той вижда нашите дефекти, нашите грешки и нашите недостатъци, но освен това Той вижда и нашите достойнства. Може би поради това довежда наранени хора и във вашия свят!

Ежедневни чудеса

Когато се оглеждам, аз виждам все повече и повече неща, които преди бях поставял в графата „очаквано“, а сега разбирам, че трябва да бъдат поставени в графата „Никога не съм очаквал това.“

Имаше време, когато вечер преди да си легна, аз влизах в спалните на трите си малки момиченца. Обикновено завивките им бяха отметнати и аз ги завивах. Косите покриваха лицата им и аз ги приглаждах назад. После се навеждах над леглата на всяка една от тях и целувах по челото ангелчетата, които Бог ми беше дал назаем. След това заставах на вратата и се чудех защо Бог беше поверил на непохватен човек като мен задачата да обичам и да водя такива съкровища.

Но аз се научих да не приемам тези ежедневни чудеса като неща, за които съм „абониран“ и че те винаги трябва да се случват. Ако си отворя очите и наблюдавам, има много причини да гледаме към Извора на всички тези неща и просто да казваме: „Благодаря! Никога не съм очаквал това!“

Искате ли да звъннете до вкъщи?

Самолетът пристигна късно и хората бяха много изнервени. Слязох от самолета със схващане на единия ми крак, с празен стомах и с още един предстоящ полет до дома, който щеше да трае 3 часа. Пропуснах обяда и позвъних у дома. Обади се жена ми. Тя винаги се радва, когато се обаждам по телефона. Ние не спорихме, нито разрешавахме някакви проблеми. Просто разговаряхме и аз се почувствах по-добре. Мога да понеса пътуването, колкото и дълго да е то, стига да знам, че ще мога да се обадя по телефона у дома, тогава когато поискам.

Може би това е основната причина, която се крие зад текста на Мат.14:19: „*Като взе петте хляба и двете риби, Исус благодари.*“ Той е бил заобиколен от хора, които искали храна и от ученици, които искали да си починат. Исус се нуждаел да прекара една минута с някой, който ще го разбере. Той имал нужда да се обади у дома. Може би и вие искате същото. Бог ще се зарадва, когато направите това, а вие самият ще бъдете двойно по-радостен!

Исус чука на вашата врата

В Откр.3:20 Исус казва: „*Аз съм тук. Стоя на вратата и чукам. Ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, аз ще вляза и ще ям с него и той с Мен.*“

Светът блъска по вратата ви, а Исус почуква на нея. Гласовете пищят и настояват за вашата вяроност, а Исус меко и нежно се моли за нея. Кой от тези гласове чувате вие? Няма моменти, в които Исус да не говори. Никога няма стая, която да е толкова тъмна, че присъстващият навсякъде, неуморно нежен Отец да не там, да почуква тихо на вратата на сърцето ни и да чака да бъде поканен да влезе.

Малцина чуват Неговият глас. Още по-малко са хората, които отварят вратата. Но никога не тълкувайте своята вкочаненост като Неговото отсъствие. Той казва: „*Със сигурност Аз съм с вас винаги, до самия край на вечността*“ (Мат.28:20) „*Никога няма да ви изоставя; никога няма ви забравя*“ (Евр.13:5) Никога.

Огромни възможности

В пясъчният часовник има много пясък. Кой вярва в това? Разбирате ли какво искам да кажа? Всяка година през месец юни аз съставям графика за работата си през следващата година. Трябва да се вземат някои решения. Вие можете да не трупате на купчина нещата, които искате да включите в този график, но ситуацията е много реална и позната. Прилича на състезание по дърпане на въже, в което вие сте в ролята на въжето. От едната страна са нещата, които претендират да им отделите част от времето и енергията си. Те викат. Правят комплименти. Това са реални и добри неща. Това са огромните възможности да правите добри неща. Ако те са зли, тогава е лесно да кажете „Не.“ Но те не са зли, поради което е лесно да се подадете на изкушението.

От другата страна са нещата, които обичате на този свят. Те не ви молят да се консултирате с календара си. Те не използват думи като „среща“ или „ангажимент“, или „обяд.“ Те не ви искат заради това, което вие можете да направите за тях; те ви искат заради това, което вие сте. Ще им отделите ли време?

Кое е по-важно?

Спомням си, че получих покана да говоря в една църква в Средния запад на САЩ. Отказах да отида.

Ако бях отишъл, щях да получа вниманието на много хора за един час. Щях да имам шанса да говоря за Исус пред някой хора, които не го познаваха.

Дали прекарването на вечерта във вторник у дома с трите деца и жена ми е по-важно от проповядването пред голяма аудитория? Реших да направя списък на това, което щях да загубя, когато кажа „не“ на прекарването на вечерта със семейството ми. Нямах да бъда там за да държа Андрея, когато пръста ѝ беше прищипан от вратата. Нямах да бъда там, за да отговоря на въпроса на Джена: „Тате, какво означава човек-инвалид?“ Щях да пропусна как Йена разказа историята за Исус на кръста, когато семейството ни се молеше заедно на Господа.

Има поне сто говорители, които биха могли да говорят пред тъпата, но моите момичета имат само един татко! Аз направих правилният избор.

Кой ръководи?

Денят, в който преместваме семейството си от един град в друг много прилича на начина, по който Бог ни премества от нашия дом в Неговият. И някои от най-бурните часове в живота ни се случват, когато някой от пътниците не е съгласен с това, което се случва по време на пътуването! Можете ли да си представите хаоса, който би настъпил, ако някой родител реши да задоволява всяко желание на децата си? **Можете ли да си представите хаоса, ако Бог реши да задоволява всяко наше желание?**

В Сол.5:9 се казва: „*Бог ни е предопределил за пълното достигане на спасението чрез нашия Господ Исус Христос.*“ Желанието на Бога е вие да достигнете до тази цел. В Неговият маршрут са предвидени спирания, които ви дават сили да продължите пътуването си, но Бог се мръщи на спирания, които ви забавят. Когато неговият царски план и вашия земен план влязат в конфликт, вие трябва да вземете решение.

Кой ръководи това пътуване? Ако Бог трябва да избира между вашето земно задоволство и вашето небесно спасение, кое от двете се надявате, че ще избере Той? **Този въпрос се отнася и за мен!**

С поглед вперен в наградата

В 2Кор. 4:16-18 Павел казва: „*Ние не губим надежда...защото нашите леки и временни тревоги произвеждат за нас една вечна слава, която далеч ги надвишава всичките. Поради това ние вперваме погледа си не в това, което е видимо, а в онова, което е невидимо.*“

Чуйте кои неща Павел нарича „*леки и временни*“ - а **аз не бих ги нарекъл така**, както и вие: престой в затвора, биене, удряне с камъни, три пъти жертва на корабокрушение. В постоянна опасност. Глад и жажда. Това леки и временни тревоги ли са? Как е можал Павел да опише с този израз тези безкрайни изпитания? Той ни казва. Той е бил способен да вижда „*вечната слава, която далеч ги надвишава всичките.*“

А вие – вие искате да продължите да вървите напред, но в някои дни пътят ви се струва толкова дълъг. Нека да ви окуража със следното: **Бог никога не е казал, че пътуването ще е лесно**, но е казал, **че пристигането ще е толкова славно, че ще надвиши многократно понесените изпитания!**

Съмненията ни атакуват

Понякога се чудя: как е възможно светът ни да става толкова хаотичен? Понякога се питам защо толкова много хора трябва да страдат? Вие някога атакувани ли сте от съмнения? Имали ли сте бурни дни, в които врагът ви изглежда много голям и нямате отговор на много въпроси? Понякога бурята идва и аз поглеждам към притъмнялото небе и казвам: Боже, дай ми малко светлина?“

Светлината дошла за учениците на Исус. Към тях се доближила фигура, която вървяла по водата. **А те не очаквали това.** Може би те очаквали да чуят небесен глас, който да усмири бурята. Едно нещо е сигурно - те не очаквали Исус да дойде при тях, вървейки по водата. „Това е призрак“ - казали те и извикали от страх. **И тъй като Исус дошъл при тях по неочакван начин, те почти пропуснали да видят отговора на тяхната молитва.**

Ако не гледаме и слушаме внимателно, ние също рискуваме да направим същата грешка!

Голямата картина

Бихте ли купили къща, ако ви бъде позволено да огледате само една от стаите ѝ? Бихте ли купили кола, ако видите само гумите и задните ѝ светлини? **Добрата оценка изисква да видим голямата картина.**

Един провал не превръща човека в неудачник. Едно постижение не превръща човека в преуспял. Един мъдрец е казал: „**Крайт на начинанието е по-важен от неговото начало.**“ Павел му приглася: „*Бъдете издръжливи на страданията*“ (Рим.12:12). Ние виждаме само една малка частичка. Нещастията, ужасите и неуспехите са само една страница от голямата книга. Не трябва да бързаме със заключенията си. Трябва да оценим бурите в живота си чак след като научим цялата история.

В Мат.6:34 Исус е казал: „*Не се тревожете за утрешния ден, защото утрешния ден ще дойде със*

своите си тревоги.“ А Исус знае. Той е Авторът на историята и Той вече е написал последната глава.

Списъци

Всички обичат списъка. Списъците ни успокояват и утешават. Да направим списък, означава да разбираме, да разрешаваме и даже да контролираме. Когато слязъл от планината, Моисей донесъл един списък. Има списъци с даровете на Духа. Има списъци на добрите и на лошите плодове. Аз направих списък на някои Божий истини, които са издържали проверката на времето и очертават пътя, по който да вървим в живота си. Мога ли да ви го покажа?

Когато никой не ни наблюдава, тогава ние демонстрираме истинската си същност.

Първо имай успех у дома си.

Посвещавай на молитвата два пъти по-дълго време от времето, през което се страхуваш.

Слушай два пъти повече, отколкото говориш.

Бог ти е простил; ще бъдеш мъдър, ако и ти правиш същото.

Веднъж седмично позволявай на детето си да те изведе на разходка.

Ядосвай се само тогава, когато и Бог се ядосва.

Никога не позволявай важните неща да стават жертва на маловажните вещи.

Това са само няколко от идеите в моя списък. **Защо и вие не си съставите ваш собствен списък?**

Един единствен избор: Бог

Когато разпознаете Бог като Създател, вие ще Му се възхитите. Когато разпознаете Неговата мъдрост, вие ще се поучите от Него. Когато откриете Неговата сила, вие ще се облекнете на Него. А когато Той ви спасява, вие ще Му се покланяте.

Това е сценарият „преди и след.“ Преди вашето спасение. Бог се намираше на високо място в списъка на приоритетите ви, но споделяше това място заедно с други конкуренти. После дойде бурята, ураганът, сражението. Отчаянието се спусна като мъгла. Можехте ли да се обърнете към кариерата си за помощ? Можехте, но само за да се скриете от бурята, но не и за да излезете от нея. Научихте ли колко голяма е силата ви? **Бурята не се впечатли от вашата титла. Внезапно се озовахте със само един избор – Бог.** И когато се помолите, когато се помолите истински и искрено, Той ще дойде. И от този момент нататък Той няма да бъде някакъв бог, от когото се възхищавате или господар, на когото се подчинявате. **Той става Спасителят. Спасителят, на когото трябва да се покланяме!**

По милост чрез вяра

Най-висшата сила в спасението е Божията милост. Не нашите дела. Не нашите таланти. Не нашите чувства. Не нашата сила. Вярата не се ражда на масата на преговорите, където ние заменяме нашите таланти за Божията доброта. **Вярата не е награда, която се дава на най-обучените.** Тя не е награда, която е давана на най-дисциплинираните.

Павел е написал в Еф.2:8-9: „*Защото по милост сте спасени, чрез вяра и то не от самите вас; това е дар от Бога; не чрез дела, за да не може никой да се хвали.*“

Подобно на Павел, ние сме наясно за две неща. Ние сме велики грешници и се нуждаем от велик Спасител. Спасението е Божието внезапно и успокояващо присъствие по време на бурното море в живота ни. Смъртта е обезоръжена. Провалът е опростен. Животът придобива истински смисъл. **И Бог може не само да бъде видян – Той е на една ръка разстояние от нас!**

Нашето нежелание

Вероятно най-удивителният отговор на Божия дар е нашето нежелание да го приемем. Ние се чувстваме по-добре, ако спечелим спасението. **Поради това си създаваме религиозни обръчи и скачаме чрез тях, като превръщаме Бога в треньор, себе си - в негови кученца, а религията – в цирк.**

Когато Бог се усмихне и ни каже, че сме спасени, ние го поздравяваме и живеем като хора, които току-що са получили дар от главнокомандващият. Но ние рядко правим това. **Да приемем милостта, това означава да признаем своя провал.** Опитваме да впечатлим Бога с това, колко добри сме ние, вместо да признаем колко велик е Той. Замайваме себе си с някакво учение. Товарим се със спазването на някакви правила. Мислим си, че Бог ще се усмихне на нашите усилия. Но Той не се усмихва. Бог не се усмихва на здравия пътешественик, който се хвали, че сам е изминал цялото пътешествие. **Бог се радва на куцийт и прокажен човек, който моли Бог да му позволи той да се качи на гърба Му, за да го носи Бог!**

Доброволен акт на благодарност

Преклонението пред Бога се случва тогава, когато сте наясно, че на вас ви е дадено нещо много по-

голямо от това, което вие можете да дадете. Преклонението е осъзнаването, **че ако не беше Божието докосване, вие щяхте да продължавате на бъдете куц и наранен, огорчен и отчаян.** Боготворенето е блесналият израз на изсъхналото лице на пътника в пустинята, **който открива оазисът, а не мираж.**

Ние се опитвахме на превърнем в наука преклонението пред Бога. Но ние не можем да направим това! Не можем повече да правим това, така както не можем да продаваме любов или да договаряме мир. Боготворенето е акт на доброволна благодарност, предлагана от спасените хора към техният Спасител, от излекуваните – към Лечителят и от освободените – към Освободителят. Ако вие и аз можем да живеем дни наред, **без да усещаме побутването да кажем „благодаря“ на Онзи,** който ни спасява, изцелява и освобождава, **тогава е добре да си спомним какво е направил Той!**

Внимавайте за поведението си

Лесно е да забравим кой е слугата и на кого трябва да служим. **Изопачаването е един от най-лукавите инструменти на Сатаната.** Когато се фокусирате в себе си, вие се тревожите, че колегите ви не ви оценяват достатъчно или че вашите ръководители ви пренебрегват. С течение на времето за вас вашият план става по-важен от Божия план. Вие започвате да се грижите за начина, по който представяте себе си пред хората, отколкото за това, вие да бъдете харесан от Бога. Може даже да установите, че се съмнявате в правотата на Божията присъда.

Спомнете си как Марта е упрекнула сестра си Мария: *„Господи, не Те ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да върша цялата работа? Кажй ѝ да ми помогне“* (Лука 10:40). Мария какво е избрала да направи? Тя избрала да седи в краката на Христос. **Бог е много по-доволен от тихото внимание на искрения слуга, отколкото от шумното слугуване на сърдития слуга!**

Внимавайте за поведението си. Ако се вглеждате в талантите на човека до вас, вие пренебрегвате собствените си таланти. Но ако се вглеждате в собствените си таланти, вие можете да вдъхновявате както себе си, така и ближния си!

Любовта прикрива много грехове

Ако хората ви обичат в 6:00 сутринта, едно нещо е сигурно. Те ви обичат такъв, какъвто сте. Без грим, без вратовръзката, без накитите и бижутата, без пластове от различни образи. Просто разрошената искреност. Просто вас. Един опростен човек е написал: „Любовта прикрива много грехове.“

Това ни звучи като Божията любов. В Евр.10:14 се казва: *„Той направи съвършени завинаги онези, които бяха направени свети.“* Забележете, че тук не е употребена думата „подобри.“ **Бог не подобрява, той винаги прави всичко да е съвършено.** Той не подсилва, а прави всичко съвършено, завършено и цялостно. Когато говорим за нашата позиция пред Бога, ние сме съвършени. Когато гледа всеки от нас, Бог вижда човек, който е направен съвършен чрез Онзи, който е съвършен – Исус Христос. Той вижда перфектност. **Но не перфектност, постигната от самите нас, а перфектност, платена от Исус.**

Библията казва: *„Бог направи Онзи, който нямаше грях, да бъде грях заради нас, за да можем в Него ние да станем праведни за Бога“* (2Кор.5:21)

Потупване по рамото

Колко често виждате хора, които повече са загрижени да свършат работата така както трябва, отколкото да мислят за собствената си безопасност? **Твърде рядко, нали? Но когато видим такъв човек – когато видим смел човек, който поема някои рискове – такъв човек заслужава да го потупаме одобрително по рамото.** Например, виждам:

- Жена, чийто съпруг я е изоставил да се грижи за няколко деца и да плаща за издръжката им, и тя по някакъв начин всяка неделя ми казва, че Бог никога не е бил по-близо.
- Самотен баща на две момичета, който се е научил да сплита косите им.
- Младата жена, на която ѝ беше казано да абортира бебето си, но тя избра да го роди и отгледа.
- Лекарят, който лекува безплатно повече от половината от пациентите си.
- Всички вас, които безразсъдно обичате живота и Бога.

А какво ще стане, **ако вие забравите да се стараете да бъдете харесвани от хората.** Повечето от нас **даже не са от вашата категория.**

Да стоим върху Неговите обещания

Ние идваме при Христос в мигове на големи затруднения. Ние разбираме, **че всички добри неща на света са жалки, когато бъдат поставени пред Съвършеният Бог.** Поради това молим за помощ. Тогава чуваме Неговия глас; правим страхливо крачка напред, надявайки се, че слабата ни вяра ще е достатъчна. С

внимателни и колебливи стъпки отиваме по-близо до Него.

Да стоим върху Неговите обещания. Не е логично, че сме способни да направим това. Ние не твърдим, че сме достойни да получим такъв невероятен дар. Когато хората питат как е възможно да стоим на краката си в такива бурни времена, **ние не се хвалим, а посочваме към Онзи, който прави това да е възможно.** Ние пеем: „Не нося нищо в ръката си. Просто се вкопчвам в кръста. Това беше милостта, която премахна страховете ми.“

И ние никога не поглеждаме назад! Нека това да бъде химнът на живота ви.

Реене и седене

Вероятно сте виждали тази гледка! Вързан за мощна моторна лодка, която се движи с висока скорост, парашут във формата на крило издига човек на височина до 200 метра във въздуха. Високо горе пътникът виси и се наслаждава на гледката, като оставя на лодката да върши останалата част от работата. Какъв избор има пътникът? За да достигне до такава височина, той има нужда от помощ. За да се задържи на тази височина, мощността е от решаващо значение. Никой не може сам да се издигне до такова ниво.

Веднъж, докато наблюдавах как една от дъщерите ми лети високо горе по този начин, аз си помислих: „**Това не е ли картина на милостта? Вижте я, тя се рее и седи.**“ Тези две думи се срещат много рядко в едно и също изречение. **Особено в религиозните изречения.** Ние имаме склонността да си мислим за реене и работене; за реене и усилия; за реене и стремежи. Но за реене и седене? А това се случва. То се случва, когато позволите на лодката да свърши работата. **То се случва, когато позволите на Бог да направи същото.**

Гневът на Бога

Не бъркайте гневът на Бога с човешкия гняв. Между тези две неща има малко прилики. Ние се ядосваме, защото сме пренебрегнати, пропуснати или измамени. Такъв е гневът на човека. А Бог не се ядосва, защото ние не сме позволили нещата да станат по Неговия начин. **Той се ядосва, защото неподчинението ни винаги води до нашето самоунищожаване.**

Какъв е този баща, който би седял и спокойно би наблюдавал как детето му наранява себе си? Какъв е този Бог, който би постъпил по същия начин? Мислите ли, че Той се хили, когато види прелюбодеяние? Или че се кикоти, когато види убийство? Дали Той поклаща главата си и казва: „Хората ще станат ли хора?“ Бог има основание да е ядосан. **Нашите грехове са обида за Неговата святост.** В Ав.1:13 се казва, че неговите очи са „**твърде добри, за да гледат злото; Той не може да понеса да гледа онези, които вършат неправда.**“ **Бог е ядосан на злото, което унищожаваша децата му.** Той не може да бъде безразличен, когато неговото творение е унищожавано и неговата свята воля е потъпквана.

Свята омраза

Мнозина настояват, че Бог ни обича толкова силно, че Той не може да се ядосва на нашето зло. **Те не разбират, че любовта винаги се гневи на злото!** В Рим.1:18 Павел казва: „**Бог е против всички зли и погрешни неща, които правят хората.**“

Това е откровение за много хора, които си представят, че Бог е като някой директор на гимназия, който е твърде ангажиран в контролиране на планетите, за да забелязва нас, хората. Но Бог не е такъв. Бог казва, че неговият гняв е против всяко нещо и всеки човек, **който потъпква познаването на истината.** Бог обича децата си и мрази това, което ги унищожаваша. Това просто означава, че Той ви обича и мрази това, в което сте се превърнали, когато сте му обърнали гръб.

Наречете това свята омраза! **Праведна омраза към лошото, нередното, неморалното и грешното.** Божествено отвращение. Въпросът не е: „Как се осмелява любящият Бог да е ядосан?“ Въпросът е: „**Как би могъл любящият Бог да не се чувства ядосан?**“

Последствията

Има ли някакви последствия за безбожния стремеж към удоволствието? **Има ли цена, която плащаме, когато живеем за днешния ден?** Този, който се стреми към удоволствията, казва: „**Кой се интересува от това, как живея аз? Може и да съм лош, но какво от това? Аз мога да правя каквото си поискам.**“ Той е повече загрижен за задоволяване на страстите си, отколкото за познаването на Отца. Неговият живот е толкова безразсъдно зависим от удоволствията, че той няма време или желание да опознава Бога. **Той вярва, че няма друга истина, освен това, което виждат очите му. За него Бог не е съществува.** Прав ли е той? Добре ли е да прекарваме дните си, отнасяйки се пренебрежително към Бога и да правим каквото си искаме? Павел казва: „**Абсолютно не!**“

Според Римляни гл.1, когато пропъждаме Бога от живота си, ние имаме погрешна гледна точка. Ние губим своя ориентир, своята цел и своето преклонение. Апостолът казва: „**Тяхното мислене стана**

безполезно. Глупавите им умове се изпълниха с тъмнина. Те казаха, че са мъдри, но станаха глупаци.“

Абсолютната правота на моралните принципи

Когато бях на 9 години, аз похвалих самолетчето на един приятел. А той ми каза: „Откраднах го!“ Понеже бях изумен, аз го попитах: „Не мислиш ли, че това е неправилно?“ А той ми отговори: „**За теб може да е неправилно, но за мен не е. Аз познавам собственика му. Той е богат, а аз не съм.**“

Какво е мнението ви за този начин на мислене? Ако мнението на мнозинството от хората определя кое е добро и кое е лошо, **какво се случва, когато мнозинството от хората грещи?** (Коментар: Вярна ли е поговорката: „Глас народен, глас Божий“? Нали това ни втълпяват политиците, които са популисти и искат да са харесвани от хората. Д.Пр.) Божията гледна точка към света има какво да каже на крадливото дете от детските ми години.

Може да си мислите, че то е право. Обществото може да си мисли, че това е правилно. **Но Бог, който ви е създал, е казал: „Не кради!“ и той не се е шегувал.** Гледната точка на човека, който мисли само за себе си и отказва да се подчинява на моралните принципи може да изглежда прекрасна на хартия или да звучи добре в часовете по философия в университета, **но в живота дали е така?**

В Рим. 1:21 Павел отговаря по най-добър начин на този въпрос: „*Глупавите им умове се изпълниха с тъмнина.*“

Целта на живота

Колкото е сигурно, че детето диша, толкова е сигурно, че то се чуди: „**Каква е целта на моя живот?**“ Някои хора намират смисъл на живота в работата си и казват: „Целта ми е да бъда зъболекар.“ Прекрасна професия, но едва ли тя е причината за съществуването на човека. Други хора се опитват да действат, вместо просто да съществуват. Те работят много, защото ако не работят, те губят самоличността си. Трети считат, че кои са те се определя от това, което притежават. Те намират смисъл на живота си в нова кола, в нова къща и в нови дрехи. Такива хора са прекрасни за икономиката, защото те винаги търсят смисъла на живота в нещо, което притежават. Спорт, развлечения, мода, секс.

А в Рим.1:22 Павел е казал: „*Мислейки си, че са мъдри без Бога, вместо това те станаха пълни глупаци.*“ Колко различно е мисленето на такива хора с гледната точка на Бога за целта на живота, описана от Павел: „*Ние сме Божие творение, създадени сме в Христос Исус за да се посвещаваме на вършенето на добрите дела, заради които Бог ни е предназначил!*“ (Еф. 2:10)

В търсене на трохите

Вместо да се прекланяме на Създателят, ние се прекланяме на творението! Не е чудно, че не се удивляваме. **Ние си мислим, че всичко знаем и всичко разбираме.** Някога чудили ли сте се, защо хората спят в неделя сутринта, независимо дали се намират в леглото си или седят в църквата? Те са видели и са разбрали всичко! Защо да се вълнуват? Те знаят всичко! За тях няма тайни. Светостта се превърна в скука.

Можете ли да разберете защо в Рим. 1:24 Павел е казал, че хората се изпълниха с сексуален грях и взаимно използват погрешно телата си? Защото отнякъде трябва да получат възбуда. Ако в този живот няма цел, ако в този живот нищо не е тайно, какво ще попречи да правим това, което искаме? **Как реагира Бог на такава представа за живота?** Нека да ви подсказва. **Как бихте реагирали вие, ако видите, че децата ви искат да се нахранят с трохи, когато сте им подготвили празнична трапеза? Точно така се чувства и Бог!**

Осъждане на другите

Ние правим грешка, когато имаме осъдително мнение за някой човек. В Рим.2:1 Павел е казал: „*Ако си мислиш, че можеш да съдиш другите,*“ ето едно сурово напомняне за теб, „*Бог съди онези, които вършат лоши неща и ние знаем, че неговото осъждане е правилно.*“

Нашата работа е да мразим греха, **а работата на Бога е да се справя с грешния човек.** Бог ни е призовал да мразим злото, **но Той никога ни е казвал да мразим злосторника.** А на нас колко много ни се иска да мразим злосторника! Има ли друго нещо, което да ни наслаждава повече от съденето на другите хора? Ние изпитваме някакво самодоволство, когато удряме с чукчето на съдията по масата и обявяваме: „Виновен!“ **Съденето на другите е бърз и лесен начин самите ние да се почувстваме добре.** Но точно в това е проблемът. Бог не сравнява нас със тях. Те не са стандарта и измерителната мярка. **Бог е стандартът!** А когато бъдем сравнени с Бога, в Рим. 3:12 Павел твърди: „*Няма никой, който да прави нещо добро.*“

Универсална стратегия за безнаказаност

Има универсална стратегия за безнаказаност. Даже децата я знаят и я използват. Ако успееш да накарам баща ми да е по-ядосан на брат ми, отколкото на мен, аз не бях наказан. Поради това аз обвинявах или сравнявах. Вместо да призная собствените си прегрешения, аз намирах прегрешенията на другите. **Най-**

лесният начин да обяснявам и оправдавам грешките си в моя дом беше да се сравнявам с по-лошите постъпки на хора, живеещи в съседната къща.

Но тази стратегия не върши работа пред Бога! Той не се отклонява толкова лесно от намерението си. Той вижда през всички димни завеси и ви търси сметка заради това, което сте направили. Мислехте ли си, че просто защото е толкова прекрасен Бог, Той ще ви позволи лесно да се измъкнете.? Бог е милостив, но не е мек. Той ни хваща здраво за ръката и ни въвежда в радикалната промяна на живота ни. Ние не сме достатъчно добри, за да съдим другите. **Може ли болният да се подиграва на другите болни?** Може ли слепият да съди глухият? Може ли грешника да порицава и осъжда друг грешник? Не! **Само Един може да съди и това е Бог.**

Ние не знаем достатъчно

Бог е Единственият, който съди, защото ние не знаем достатъчно, за да отсъдим справедливо. Обвиняваме човек, че тази сутрин се е препънал, но не знаем за ударите, които той е понесъл вчера. Осъждаме жена, че куца когато ходи, но не можем да видим гвоздейчето в обувката ѝ. Само Онзи, който е наблюдавал вчерашното ѝ вървене може да бъде неин съдия. Но ние не само сме в неведение за вчерашния ден, ние не знаем какво ще се случи и в утрешния ден. Как можете да пропъдите една душа преди Бог да е завършил работата си? Във Фил. 1:6 се казва: „*Бог е започнал да върши добра работа във вас и аз съм уверен, че Той ще я продължи, докато тя бъде завършена, когато Исус Христос дойде отново.*“

Внимавайте! Пелтечешият овчар в това поколение може да се окаже, че в следващото поколение е могъщият Моисей. Не казвайте, че Ной е глупак, защото може да се наложи да го молите да ви позволи да се качите в кораба му. В 1Кор. 4:5 Павел е казал: „*Не съдете преди да е настъпило правилното време; чакайте докато дойде Господа.*“

Без Бога всички ние сме загубени

Символите са важно нещо. Някои от тях, като участието в Господната Трапеза и Кръщението, илюстрират кръста на Христос. Те символизируют, демонстрират и даже поставят ударение върху спасението. Но те не са част и не добавят авторитет към спасението. Наистина ли си мислим, че Бог би спасил децата си, основавайки се на един символ? Какъв би бил този Бог, който би погледнал към някой религиозния лицемер и би казал: „**Ти никога не си ме обичал, не си ме търсил и не си ми се подчинявал, но понеже името ти е вписано в списъка на членовете на една църква от правилна деноминация, аз ще те спася?**“

Нашият Бог прелива от любов и е непоколебимо милостив. Той ни спасява не защото ние вярваме в някакъв символ, **а защото вярваме в Спасител!** Без Бога всички ние сме загубени. Бог оправдава вярващият **не заради достойнствата на вярата му, а заради достойнствата на Христос.**

Нов план

Когато бяхме децата в мигът, в който се прибирахме у дома от училище, ние веднага излизахме на улицата. Момчето, което живееше срещу нас имаше баща, който беше страстен любител на американския футбол. Той не можеше да ни откаже, когато го извиквахме навън, за да играем. Когато излизаше, той винаги питаше: „**Кой отбор губи?**“ и след това се присъединяваше към този отбор, а много често това беше моя отбор. Появата му променяше цялата игра. Той беше уверен, силен и най-важното – той винаги имаше план. „Добре, момчета, ето какво трябва да направим.“ Ние не само се сдобивахме с нов план за играта, но и с нов лидер. Той донасяше нов живот на нашия отбор.

Бог прави абсолютно същото. Ние не се нуждаем от нова игра, а от нов план за играта. Нуждаем се от нов играч, Исус Христос, Божият първороден Син. В 2Кор.5:17 се казва: „*Затова, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото замина, новото дойде.*“

Постижението на Бога

Как е възможно Бог да наказва греха и да обича грешника? Замислете се за постижението на Бога. Той не погледна леко на греха ни, нито направи компромис със своя стандарт. Той не пренебрегна непокорството ни, нито намали изискванията си. Вместо да премахне греха ни, той го прие като свой и нещо невероятно – **наказва себе си заради този грях.** Така Божията святост беше уважена, а нашият грях беше наказан. **И ние сме откупени.**

В Евр. 10:14 се обяснява: „*С едно жертвоприношение той направи съвършени онези, които бяха направени святи.*“ Бог прави това, което ние не можем да направим, с цел ние да бъдем такива, каквито не се осмеляваме да мечтаем – съвършени пред Него. Той отмени нашия дълг. **Той отнесе тази записка за дълг с нейните правила и я закова на кръста.** Това беше един неописуем дар на милостта.

Каква е стойността на нашия дълг?

Как се справям аз с дълга си към Бога? Дали го отричам? Съвестта ми няма да ми позволи да направя това. Дали намирам по-лоши грехове, извършени от другите хора, за да се опитам да се оправдая по този начин? Бог не би се излъгал да ми позволи да направя това. Дали се опитвам да изплатя дълга си? Бих могъл, но ние не знаем цената на греха. **Ние даже не знаем каква е стойността на това, което дължим.** Тогава какво трябва да направим?

Чуйте отговорът на Павел, който според мнението на един теолог **е най-важният параграф, който някога е написан:** „*Всички трябва да бъдат направени праведни пред Бога чрез Неговата милост, която е безплатен дар. Те трябва да бъдат направени свободни от греха чрез Исус Христос. Бог Го пожертва като начин да опрости греха чрез вярата в кръвта на Исус*“ (Рим.3:24-25).

Ясно е казано. Цената на вашия грях е по-голяма, отколкото вие можете да платите. **Дарът, който вашия Бог ви дава е по-скъп, отколкото можете да си представите.** Ние сме направени праведни пред Бога по милост, чрез вяра!

Мир с Бога

Докато монахът и неговия ученик вървяха обратно към манастира, младежът беше необичайно мълчалив. Но когато беше попитан дали нещо не е наред, ученикът отговори: „Каква всъщност е вашата работа?“ Когато приближиха манастира, монахът отговори: „Сине, кажи ми какво тревожи душата ти?“ Младежът заплака: „Аз извърших голям грях. Не съм достоен да вляза в манастира заедно с теб.“ Учителят прегърна ученика през рамото му и каза: „Ние ще влезем заедно в манастира и заедно ще изповядаме нашия грях. **Само Бог знае кой от двамата ни е извършил грях.**“

Тази сцена не описва ли това, което Бог прави за нас? Когато мълчим, ние се отдръпваме от Него. Но нашата изповед на прегрешението, което сме направили, променя усещането ни. В Рим.5:1 се казва: „*Тъй като бяхме направени праведни пред Бога чрез вярата ни, ние имаме мир с Бога.*“ **Бог вече не е враг, а е приятел!**“

Достъп до Отца

Какво ще направите, ако на вратата на дома ви се появи непознато дете и ви помоли да пренощува у вас? Вероятно ще го попитате как се казва, къде живее и защо скита по улиците, а след това ще се обадите на родителите му. Но ако детето влезе в дома ви заедно с вашия син, вие ще го посрещнете радушно.

Така постъпва и Бог. Когато ставаме приятели с неговия Син, ние придобиваме право на достъп до Отца. В Мат. 10:32 Исус е обещал: „*Всички, които застанат пред другите и кажат, че вярват в мен, аз ще кажа пред моя Отец на небето, че те принадлежат на мен.*“ Исус ни въвежда в това благословение на Божията милост, на което ние сега се наслаждаваме и за което говори Павел в Рим. 5:2: „*постоянен достъп чрез вяра в милостта, чрез която сега ние стоим.*“ Ние можем да имаме място пред Бога, защото Исус ни е представил на Отца!

Изпитанието на любовта

В Рим.5:8 се казва: „*Бог показва огромната си любов към нас по този начин. Христос умря заради нас когато ние все още бяхме грешници.*“

Един приятел ми разказа за мъж, който решил да осинови изпаднало в беда младо момиче. Човек би се усъмнил в здравия разум на този бащата. Момичето било злонравно, непокорно и нечестно. Един ден тя претършувала цялата къща, търсейки пари. Когато бащата се върнал у дома, тя била заминала и къщата била в пълен безпорядък. Приятели го съветвали да не довършва финалните етапи на осиновяването. Те му казали: „Остави я да си замине. В края на краищата, тя всъщност не е твоя дъщеря.“ А бащата отговорил: „**Да, аз знам, но вече ѝ казах, че е моя дъщеря.**“

По същият начин Бог е направил договор да осинови хората си. Едно нещо е да бъдем обичани, когато сме силни, покорни и съгласни да бъдем негови деца. Но какво става, когато претършуваме къщата му и откраднем това, което е негово? **Това е изпитанието на любовта. И Бог издържа успешно това изпитание.**

Той ви нарече Свое дете

Може би знаете какво означава да носим някакво позорно петно. Всеки път, когато името ви бъде споменавано, хората си спомнят за вашия позор.

„Наскоро чувал ли си нещо за Джон? Сещаш се, този приятел, който се разведе?“

„Получихме писмо от Джери. Спомняш ли си го, алкохоликът?“

„Днес видях Мелиса. Не знам защо, но тя никъде не можа да се задържи дълго време на работа.“

Подобно на досаден роднина, **където и да отидете, миналото ви върви след вас**. Има ли някой, който ви вижда такъв, какъвто сте, а не какво сте направили в миналото? Да, има Един, вашият цар. **Когато Бог ви говори, той не споменава вашата беда, вашата болка или вашия проблем; той ви позволява да участвате в Неговата слава. Той ви нарича Свое дете.**

Бог е доказал любовта Си към нас като е пожертвал Своя Син. Пс. В 103:12 се казва, че Той е „отнесъл греховете ни от нас толкова далече, колкото е далече изтока от запада.“ Христос е умрял заради нас, когато ние все още бяхме грешни хора.

Всяка духовна благословия

Вие притежавате (разберете това!) всяка възможна духовна благословия. Еф.1:13 ни обещава, че „**в Христос, Бог ни е дал всяка духовна благословия в небесните места.**“ Това е дар, който се предлага и на най-мизерният грешник на земята. Кой би могъл да направи такова предложение, освен Бог? В Йоан 1:16 се казва: „**от Него всички ние получихме дарове един след друг.**“

Рим.11:33 ни пита, дали някъде сме срещали любов като разточителната Божия любов, която прелива от дълбока мъдрост? Нивото на тази мъдрост е високо, високо над главите ни. Ние никога няма да я разберем. Има ли някой, който може да ни обясни Бога? Всичко идва от Него. **Всичко идва чрез Него. Винаги Му отдавайте слава! Винаги Го хвалете!** Да, да и да!

Освободен от затвора

Чували ли сте някога за затворник, който е освободен от затвора, но иска да остане в затвора? И аз не съм чувал. Когато вратата се отвори, затворниците заминават! Мисълта за затворник, който предпочита килията пред свободата не може да бъде разбрана. След като наказанието е платено, защо да живеем в ограничения? Вие сте освободени от наказанието заради греха. Защо бихте искали отново да живеете в затвора?

Апостол Павел ни напомня в Рим.6:6-7: „**Старият ни живот умря с Христос на кръста, с цел греховната ни природа да няма власт над нас и ние да не сме робни на греха.**“

Той не казва, че не е възможно вярващите да извършват грях; Павел само казва, че е глупаво вярващите да извършват грях. Кое е това нещо в затвора, което ви харесва? Липсва ли ви чувството за вина? Изпитвате ли носталгия по мошеничеството? Дали животът ви беше по-добър тогава, когато бяхте обезсърчен и отхвърлен? **Няма никаква логика да се връщате обратно в затвора!**

Да каним Бог да влезе вътре в нас

Изповедта признава лошите неща и греховете и търси прошка. Помилването отхвърля обвинението за извършения грях и обявява човека за невинен! Много хора се молят за прошка, а всъщност търсят не прошка, а помилване. Поради това богослуженията ни са хладни – защо да благодарим на Бога заради милост, от която нямаме нужда. Поради това вярата ни е слаба – аз сам се справям с грешките си, благодаря.

Ние сме по-добри в държането на Бога извън нас, отколкото в каненето на Бога да влезе вътре в нас. Времето в неделя сутринта е употребявано за подготовка на тялото за богослужението, за направата на причестката за богослужението, за подготвяне на дрехите за богослужението, **но дали подготвяме душата си?** Дали греша, когато казвам, че много от нас посещават църквата между многото други задачи и задължения? Дали греша, когато казвам, че целия живот на някои хора преминава по този начин? Дали преувеличавам, когато казвам: „**Милостта означава, че вие повече не трябва да бързате**“? **Това е истина!** Милостта означава, **че е безопасно да се вгледаме вътре в себе си.**

Доволен

Какво щеше да стане, ако единственият дар на Бога за вас беше Неговата милост да ви спаси? Ще бъдете ли доволен? Разбира се! Доволен! Това е думата. Това е състояние на сърцето, в което вие ще бъдете в мир, ако Бог не ви беше дал нищо повече от това, което вече ви е дал. Вие го молите да спаси живота на детето ви. Умолявате го да премахне рака от тялото ви. Молите го да запаси жив бизнеса ви или работата ви, чрез която се издържате. Какво ще стане, ако неговия отговор е: „Моята милост ти е достатъчна.“? Ще бъдете ли доволен?

Вижте, от гледна точка на небето, милостта Е достатъчна. Ако Бог не направи нищо друго, освен да ни спаси от ада, **би ли могъл някой да се оплаква?** След като му е даден вечен живот, кой би се осмелил да мърмори заради болки в тялото си? Искам веднага да добавя: **Бог не ви е оставил „само“ със спасението. Той вече ви е дал много дарове, един след друг.** Огромното мнозинство от нас са били спасени и след това са били благословени още повече!

Предизвикателството

Аз съм човек, който дълги години не беше уверен как трябва да се моли. В продължение на много години молитвите ми лъкагушеха насам-натам. Може би и вие сте като мен и молитвеният ви живот се нуждае от настройване и презареждане?

Ако това ви звучи неразбираемо, аз ви предлагам да се придържате към един прост план. Пет минути ежедневно в продължение на четири седмици се равняват на вечна промяна! Молете се ежедневно в продължение на 5 минути, като се фокусирате върху следните основни елементи на молитвата: „**Отче, Ти си добър. Нуждая се от Твоята помощ. Те се нуждаят от Твоята помощ. Благодаря Ти.**“

Това е толкова просто. Наистина! **Разговорът с Бога не трябва да бъде объркан или усложнен.** Силата на молитвата не е в думите, с които ние се молим, **а в Онзи, който ги чува!**

Молете се ежедневно 5 минути в продължение на 4 седмици и се подгответе да се свържете с Бога както никога до сега!

Лесна молитва

Някои хора са ненадминати в молитвите. Те имат по-силно желание да се молят, отколкото да спят. А защо аз спя когато се моля? Не че ние въобще не се молим. Всички ние понякога се молим. Едно проучване показва, че един на всеки пет невярващи ежедневно се моли. Може би за всеки случай, като застраховка? Когато учениците помолиха Исус да ги научи да се молят, Той им дал една молитва. **Не лекция за начина по който да се молят, а лесна молитва, която може да бъде цитирана и повтаряна от тях.** Не можете ли и вие да използвате следната молитва.

„Отче, ти си добър.

Нуждая се от помощ. Излекувай ме и ми прости.

Те се нуждаят от помощ. Благодаря ти.

В името на Исус, Амин.“

Нека тази молитва подсилва денят ви!

Указание за молитва

Когато се моля, аз мисля за хиляди неща, които трябва да направя. **Така забравям за единствената задача, която реших да направя: да се моля!** **Вие не правите ли същото?** Но не искаме всички ние да се молим? Повече? По-добре? По-силно? С повече жар, вяра и страст?

Същевременно ние имаме деца за изхранване, сметки да плащаме, срокове да изпълняваме. Искаме да се молим, но кога? Искаме да се молим, но за какво? Имаме своите съмнения относно молитвата, своите разнообразни списъци на неизпълнени очаквания, своите въпроси, на който Бог не е отговорил. Ние не сме първите в това отношение. Списъкът на хората като нас включват имената на апостолите Йоан, Яков, Андрей и Петър. Първите ученици на Исус също са имали нужда от указание как да се молят. Ето, отправям предизвикателство към вас! **Прочетете книгата „Преди Амин.“** (Коментар: Превел съм я, можете да намерите на <http://methodist.bg/resursi/knigi/> Д.Пр.) Тя ще ви окуражи и ще ви послужи като стъпало за вашето израстване в молитвата. И после се подгответе живота ви завинаги да бъде променен!

Господи, научи ни да се молим

Ние не можем да накараме даже телефонната компания да ни отговори, та Бог ли ще ни отговори? Лекарите са твърде заети, а Бог не е ли зает? **Ние имаме своите съмнения относно молитвата!**

Исус е съживявал умрели хора. Но какво ще кажете за семинара „Как да опразним гробището“? Учениците му никога не са пожелавали такова нещо. Но те са помолили Исус: „**Господи, научи ни как да се молим.**“ Имало ли е това тяхно желание нещо общо с изумителното обещание, което Исус прибавил към молитвата: „**Искайте и ще ви се даде**“ (Мат.7:7). Когато учениците помолили Исус да ги научи как да се молят, Той им дал една молитва. Не можете ли и вие да използвате следната молитва.

„Отче, ти си добър.

Нуждая се от помощ. Излекувай ме и ми прости.

Те се нуждаят от помощ. Благодаря ти.

В името на Исус, Амин.“

Нека тази молитва подсилва денят ви!

Разговор с Бога

В Марк 1:35 се казва: „**Исус излезе и отиде на едно уединено място и там се молеше.**“ Следният разговор сигурно е бил обичаен сред приятелите на Исус: „Някой виждал ли е Исус?“ „О, нали знаеш. Той прави същото нещо.“ „Отново се моли?“ „Да. Замина на зазоряване.“

Исус изчезвал по цяла нощ, за да се моли. За повечето от нас молитвата не е свързана с усамотяване за цял месец или даже за един час за размишление. За нас молитвата е разговор с Бога, докато шофираме към работа или докато чакаме за някаква среща.

Бог ще ви научи как да се молите. **Ние говорим, а Той слуша. После Той говори, а ние слушаме. Това е молитвата в най-чистият ѝ вид. Чрез такива моменти Бог променя хората Си.**

Сърдечен разговор с Бога

Молитвата е привилегия за искрено вярващите хора, а не е талант, с който са надарени само избрани хора. **Молитвата е просто сърдечен разговор между Бога и Неговото дете.** Когато поканим Бог да влезе в нашия свят, той ни донася много дарове: радост, търпение, издръжливост. Безпокойствата идват, но не се задържат. Страховете се появяват, но изчезват. Аз почти станах на 70 години, но съм пълен с енергия. По-щастлив съм, по-здрав съм и съм изпълнен с по-голяма надежда! **Със сигурност идват проблеми, но идва и Бог!** Приятелю, Той иска да разговаря с теб. Даже сега, докато чуваш тези думи. **Той чука на вратата ти. Отвори я. Покани Го да влезе и позволи на разговора да започне!**

Чуй моето предизвикателство към теб. Моли се ежедневно по 5 минути в продължение на 4 седмици и след това бъди готов да се свържеш с Бога както никога до сега!

Неустоим пример за молитва

Исус е дал един неустоим пример за молитва. Той се е молил преди хранене. Молил се е за децата. Молил се е за болните. Молил се с благодарност...и със сълзи. **Той е направил планетите и е оформил звездите, но въпреки това Той се е молил.**

Ето една молитва, с която можем да се молим днес:

„Отче, ти си ме направил да стана твое дете чрез своя Дух. Поради милостта си, ти си ме осиновил и си ме освободил от греха и от смъртта. Напомняй ми днес какво означава аз да съм твое дете. На мен ми е толкова лесно ежедневно да живея според собствената си воля, но ми помогни да живея в светлината на твоята милост. Благодаря ти, че ме прие такъв, какъвто съм, не ме оставяй в това състояние. В името на Исус се моля. Амин.“

Бог ще ви научи как да се молите

Това е съвсем сигурно: Бог ще ви научи как да се молите. Нито за миг не си мислете, че той ви наблюдава от далече намръщен и със скръстени ръце, и чака вие сам да се научите да се молите като Него. Напротив, става точно обратното!

В Откр.3:20 Исус казва: *„Тук съм! Стоя до вратата и чукам. Ако чуеш гласа ми и отвориш вратата, аз ще вляза и ще ям с теб и ти ще ядеш с Мен.“*

Исус чака пред вратата. Той хлопа и вика. **Той иска вие да отворите вратата.** Да се молим, това е ръката на вратата, която е поставена на дръжката на вратата на сърцето ви. Щастливият посреща Исус и му казва: „Влез. О, Царю, влез! Кухнята е в безпорядък, но влез. Аз не съм много добър в говоренето, но Ти влез.“

Лесна за запомняне молитва

„Отче, ти си добър.

Нуждая се от помощ. Излекувай ме и ми прости.

Те се нуждаят от помощ. Благодаря ти.

В името на Исус. Амин.“

Учениците на Исус се срещат с гневни съпруги и с гробове, пълни с кална вода. Срещат се с ядосани клиенти и с неуправляема икономика, с бурните морета на стреса и на мъката. Когато започвате деня си, молете се с думите: „Отче, ти си добър.“ Докато продължавате да работите или влизате в предверието на училището, казвайте на Бога: „Нуждая се от помощ.“ Докато чакате на опашката в бакалията, молете се с думите: „Те имат нужда от помощ.“ Дръжте текста на тази молитва в джоба си през целия ден. Молитвата е просто сърдечен разговор между Бога и детето Му.

Станете като малките деца

Понеже си мислим, че сме опитни в молитвата, ние се страхуваме да не се молим погрешно. Питаме: „Какъв е очакваният „етикет“ и как трябва да сме облечени, когато се молим? Можем ли да бъдем на колене или трябва да стоим прави?“

Как отговаря Исус на тези въпроси? В мат.18:3 Той казва: *„Станете като малките деца.“* Смели. Изпълнени с радост. Игриви. Доверчиви. Любопитни. Вярвайте повече, перчете се по-малко.

Бог предпочита следния поздрав: „Боже, и си моят Татко и аз съм твоето дете!“ Трудно е да се перчим и в същото време да казваме на Бога, че е наш „Татко.“ Всъщност, това е невъзможно. **Запомнете: молитвата не е зависима от начина, по който се молите.** **Силата на молитвата зависи от Онзи, който чува молитвата!**

Разговаряйте искрено с Бога

Молитвата наистина е просто нещо. Не отстъпвайте пред желанието да я усложнявате. **Не се заразявайте от гордостта на хората, които се молят майсторски.** **Не се извинявайте за това, че молитвата ви е неподредена и непоследователна.** В молитвата **няма място за игри** и за прикриване на истината. **Бъдете искрени с Бога.**

Изкачете се и седнете в скута Му. **Кажете му всичко, което ви е на сърцето!** Или **въобще не му казвайте нищо.** Просто издигнете сърцето си към небето и кажете: „Отче,...Тате.“ Стрес. Страх. Вина. Искания отвсякъде. **Всичко това можем да обобщим в жаловитото: „О, Отче.“** **Ако сте искрен, това е достатъчно.** Вашият небесен Отец ще ви обгърне с ръцете Си!

Прошепнато напомняне

В Мат.6:9-10 Исус се моли: *„Отче наш, който си на небесата, да се свети името Ти. Да дойде царството Ти. Да бъде волята Ти както на небето, така и на земята.“*

Една молитва започва така: „Нека да не гледам на Теб като на някакъв далечен баща, а на баща, който е идвал на земята и разбира предизвикателствата и изкушенията в живота ми. Днес бъди близо до мен, прошепвай ми напомнянето, че Ти си близо до мен. Днес приятелите ми се нуждаят от Теб, когато вземат трудни решения на работното си място и в семействата си. **Показвай им, че Ти си по-близо до тях отколкото земните им бащи.** Благодаря Ти, че чуваш молитвите и прошенията ми. Моля се за това в името на Исус. Амин.

Бог говори в килера

Религиозните водачи обичат да правят театър с молитвите си. Този спектакъл отвращава Исус. В Мат.6:6 Той казва: *„Когато се молиш, влез в стаята си, затвори вратата и се моли на твоя Отец, който не може да бъде видян. Твоят Отец може да види това, което е направено тайно и ще те възнагради.“*

Думите на Исус сигурно са изумили тълпата. Тези хора са били неуки земеделци и каменари. Те не можели да влязат в храма. Но те можели да влязат в килерите си. Каква е поуката в думите на Исус? **Той не е капризен и е много достъпен за нас.** Не е нужно да го увещаваме **чрез** мястото, откъдето се молим, **нищо с изкусно изречените си думи.** **Исус е привличан от силата на простата и искрена молитва.**

Молещите се не са оценявани

Исус е омаловажавал важността на думите в молитвата. А ние имаме склонността да правим точно обратното. **Заблуждаваме се, че колкото по-многословно се молим, толкова по-добра е молитвата!** Ние надценяваме важността на думите с които се молим, придържаме се към модните тенденции в молитвата и използваме най-святата терминология. Противно на всички тези преувеличения на важността от използването на някои думи и на спазването на някои ритуали, в Мат.6:7 Исус казва: *„Не бърборете като езичниците, които говорят много.“* На небето няма жури, съставено от ангели, които поставят оценки с числа на всяка молитва. „Браво, Лукадо, тази молитва беше за 10 точки. Бог сигурно ще поиска да те чуе.“ Или: „Ох, Лукадо, тази сутрин получаваш 2 точки за молитвата си. Отивай си у дома и се упражнявай.“

Молещите се хора не са оценявани според стила им. Ако молитвата зависеше от начина, по който се молим, аз съм загубен. Но ако силата на молитвата зависи от Онзи, който чува молитвата, тогава аз имам надежда.

Отиване при Бога

Исус ни кани да отиваме при Бога така, както детето отива при своя татко! А как децата правят това? Отидох на едно училищно игрище за да разбера. Когато 5-годишно детенце види баща си на паркинга, как реагира? „Ура!“ - пищи едно червенокосо момченце с раничка на гърба. „Тате! Ето ме! Вдигни ме!“ - крещи друго момченце с шапка на главата и бяга клатушкайки се към баща си.

Там не чух: „Татко, много милостиво е от твоя страна да дойдеш с колата тук, където се уча. Моля те да знаеш за дълбоката ми благодарност за твоето великодушие. Защото ти си великолепен с твоята внимателна грижа и изпитваш наслада от твоята върност.“

Чух деца, които бяха щастливи, че виждат татковците си и много искат да разговарят с тях! Бог ни кани да отиваме при Него по същия начин. Какво облекчение.

О, Тате!

Когато беше на 13 години, най-голямата ни дъщеря направи глупава грешка по време на един свой публичен концерт по пиано. Тишината в концертната зала беше нарушавана единствено от туптенето на сърцата на родителите ѝ. След края на изпълнението си тя тичешком слезе от сцената, хвърли се с разтворени ръце върху мен и зарови лицето си в ризата ми. „О, тате!“ Това ми беше достатъчно. В този момент бих ѝ подарил всичко. А тя беше казала само: „О, тате!“

От тук започва молитвата. **Молитвата започва с искреното и сърдечно „О, тате!“** Исус ни кани да отиваме при Бога така, както детето отива при своя тате.

Бог не може да бъде обхванат

Повечето хора имат погрешната представа за малките размери на Бога. В опита си да гледаме на Бога като на наш приятел, ние губим представа за неговата необятност. В желанието си да Го разберем, ние се стараем да го обхванем. **Богът на Библията не може да бъде обхванат.** С една своя дума Той е създал Адам от пръст и Ева от едно ребро. Той не се съветва с никого и не търси съвет от никого. Той има власт над света и има власт над вашия свят. Той никога не се изненадва. Той никога не е произнасял фразата: „Как се случи това?“

Божията доброта е основна тема в Библията. Ако Той беше само могъщ, ние щяхме да го поздравяваме. Но тъй като Той е милостив и могъщ, ние можем да отиваме при Него. Ако Бог е едновременно Отец и Създател, свят – за разлика от нас – и се намира високо над нас, **тогава ние от всяко място сме само на една молитва разстояние от помощта!**

Ненужни бъркотии

Много от нас правят ненужни бъркотии. Но ние не можем да променим това. Мога ли да ви направя едно предложение? Преди да се срещнете със света, срещнете се с вашия Отец.

Вземете тази „джобна молитва“:

„Отче, Ти си добър. Сърцето Ти е добро.“ В началото думите идват бавно, но продължавайте да се молите. „Пътищата Ти са прави. Времето е лошо, икономическото положение е лошо, но Боже, ти си величествен.“

Не подценявайте силата на този момент. Вие току-що отворихте вратата към Бога и поканихте истината да влезе в сърцето ви. Кой знае, може би вие ще започнете да Му се покланяте и да Го боготворите. Дали светът ви се промени, защото се молихте? В един смисъл – не. Но вие сте се променил. Вие имате мир. Вие сте разговаряли с вашия Баща.

Баща на сирачета

В Пс.34:8 се казва: „*Вкусете и вижте, че Господ е добър.*“ Един бегъл поглед към Божията доброта ни променя. Ако Той е само малко по-силен от нас, защо да се молим? Ако Той има ограничения, ако имаме съмнения в способностите Му и колебания, тогава може би е по-добре да се молим на Вълшебникът от Оз.

В Пс.68:5-6 се казва, че Бог е: „*баща на сирачета. Той настанява самотника в семейства; Той извежда навън онези, които са определени да благоденстват.*“

Молете се с мен: Скъпи Боже. Днес ми напомняй, че Ти ме предпазваш. Бъди мой баща и защитник. Защищавай слабите, изплашените и забравените. Изяви се днес в живота им. Благодаря ти, че ми даде духовно семейство, което не може да ми бъде отнето. Моля се за това в името на Исус. Амин.

Във всеки момент вие сте само на една молитва разстояние от помощта!

Молитва на анонимния слабак в молитвите

Аз притежавам членска карта в „Клуба на анонимните слабаки в молитвата.“ Можете ли да се свържете с мен? Ние се молим: да оставаме трезви и фокусирани. Молим се, когато бучката прилича на злокачествен тумор. Молим се, когато парите у дома свършат преди края на месеца. Всички ние се молим – понякога.

Но не бихме ли искали да се молим повече? Като учениците, когато помолили Исус: „Научи ни да се молим!“ Научи ни да бъдем по-силни в молитвата. Да прогонваме страха чрез молитвата.

Молитвата е просто сърдечен разговор между Бог и вас!

Молете се с молитва, която е проста като следната молитва:

„Отче, Ти си добър. Нуждая се от помощ. Излекувай ме и ми прости.

Те се нуждаят от помощ. Благодаря ти. В името на Исус. Амин.“

Молете се за всичко

В мигът, в който осъзнаете, че имате проблем, независимо дали е малък или голям, **отнесете го при Христос**. Може би сега вие казвате: „Макс, ако отнасям всеки от проблемите си при Исус, аз ще му говоря през целия ден.“ Вие улучвате в целта! **Проблем, за който не сте се молили, е като неизваден трън**. Той загнива и инфектира пръста, после дланта и накрая цялата ръка. Най-добре е да отидете веднага при личността, която има пинцети. Можем само да се досещаме колко много нещастия щяха да бъдат предотвратени, ако първо бяхме отишли при Исус.

Във Фил.4:6 се казва: „**Не се безпокойте за нищо; вместо това се молете за всичко; казвайте на Бога за нуждите си и не забравяйте да Му благодарите за Неговите отговори.**“

Прости и могъщи молитви

В Як.1:177 „**Всеки добър дар и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, в който няма колебания или сянка на промяна.**“

Ето ви за днес една проста „джобна молитва“:

„Скъпи Отче. Научи ме да приемам всяко нещо, което Ти си ми дал. Може не винаги да разбирам обстоятелствата, в които се намирам, но ми показвай как те са благословени и ми дай да съм благодарен заради всички Твои дарове. Изливай днес благословиите си върху приятелите ми и върху семейството ми. Давай им надежда, с каквото и да се срещнат. Благодаря ти, че Твоите благослови никога не свършват. В името на Исус. Амин.

Някои монтажни изискват

Искате ли да видите как лицето на бащата побледнява? Разположете се близо до него, когато той открие трите думи, написани върху кутията на току-що купената играчка: „Някои монтажни изискват.“ Следствието от това са дълги часове на натъпкване на детайла „А“ в детайла „Б“, закрепването с болт на детайла „В“ към детайла „Г“, приплъзването на детайла „Д“ над детайла „Е“ **с надеждата, че никой няма да забележи, ако стъпките 4, 5 и 6 от инструкцията въобще не са изпълнени**. Убеден съм, че дяволът се намира в подробностите при сглобяването на играчките. А някъде във вечната смърт се намира склада за откраднатите части от играчката.

„Някои монтажни изискват.“ Това не е най-харесваното изречение, но поне е честно. **Животът е дар, въпреки че не е монтиран, а ни е даден като комплект от части, които не си подхождат**. Когато те не си подхождат, отнесете своя проблем при Исус. Той казва: „Донесете при Мен проблемите си!“ Разкажете му просто проблемите си в молитва. Изложете ги пред Него с доверие и вярвайте в Него!

Бог изпълнява обещанието си

Дъщеря ни Йена се роди в Бразилия. Скоро след като я занесохме у дома, ние получихме голяма сметка от болницата. Колкото и да се молих и да обяснявах, застрахователната компания отказа да я плати. А болницата настояваше, че ни трябва да платим. Сметката беше за 2 500 долара. **Добрата новина е, че ние платихме сметката. Лошата новина е, че вследствие на това останахме без пари.**

Тогава за нас Фил.4:6 стана много подходящо обещание: „**Не се тревожете за нищо, а във всяко нещо с молитва и молба, и с благодарение, нека вашите прошения да стават известни на Бога.**“

Аз не бях опитен в живеенето без тревоги, но обработвах със следната молитва всяка тревожна мисъл – а те бяха много. „Господи, с твоята помощ аз няма да се тревожа. Но аз съм в чужда страна и имам ново бебе, **и банковата ми сметка е празна. Нали разбираш намека ми?**“ И Бог го разбра! **Бог изпълнява обещанието си. Аз само трябваше да се помоля.**

В ръцете на Бога

Представете си следната сцена по време на закуска. Дъщерите ни се оплакваха, че брат им стоял твърде дълго време в банята. Поради това косите им не били вчесани и не успели да се гримират. Майката се старае с всички сили, но тя се събуди с главоболие и с дълъг списък от задачи, които трябваше да изпълни. Бащата се спря край вратата на кухнята и мислеше кой от следите варианти да избере:

- Да заповяда всички да млъкнат и да се подчиняват.
- Да смъмри сина си за окупирането на банята и жена си, че не е упражнила нужния контрол.
- Да се измъкне навън, преди другите да го забележат.

Или...той би могъл да се помоли: „**Отче, ти си добър. Имам нужда от помощ. Моля те, намали безумието в моя дом.**“ Дали молитвата ще промени всичко? Тя може. Или може да се наложи още една молитва, или две, или десет! Но поне проблемът е в ръцете на Онзи, който може да го разреши. Библията казва: „**Възлагайте на Него всичките си тревоги, защото Той се грижи за вас**“ (1Пет.5:7)

Нашите добри намерения

Борбите сигурно идват – но толкова сигурно идва и Бог! Ние искаме да се молим, но календарът атакува добрите ни намерения така, както тигърът напада заек. **Молитвата не е привилегия за лицемерно набожните, нито е изкуство, което е достъпно за малцина.** **Молитвата е обикновен разговор между Бога и теб.** Бог иска да разговаря с теб!

В 1Сол.5:17-18 се казва: „*Непрестанно се молете. За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христос Исус.*“

Мощ в молитвата

Исус се е молил! Той даже изчезвал през цялата нощ за да се моли. Мисля си за една такава нощ. Денят започнал с новината за смъртта на Йоан Кръстител. Тъй като бил дълбоко опечален, Исус искал да се усамоти с учениците си, но въпреки това прекарал деня в обучение и изцеление на хората, които вървели след него. Когато установили, че тълпата няма храна, Исус умножил хляба от една кошница и нахранил цялото множество. В продължение на няколко часа той се борил с тълпата, със стреса, със задоволяването на нуждите и исканията на хората. Той заслужавал да си почине. Но въпреки това, когато се свечерило, той казал на тълпата да се разотиде, а учениците му да се качат в тяхната лодка.

В Марк 6:46 се казва: „(Той) *отиде сам на хълма да се помоли.*“ Господи, научи ни да се молим по този начин! Да намираме мощ в молитвата. **Вместо да представяме на Бога дълъг лист с прошения, научи ни, да изживяваме сърдечна връзка с Него!**

Вашето страдание е вашата проповед

Болестите и грехът все още дебнат нашата планета. Но има една разлика: нито грехът, нито болестите ще царуват над хората на Бога. Той царува! Затова, ако сте болен, викайте към Исус! Говорете му за стомаха си, за кожата си, за главоболието си. В края на краищата, Той ви притежава. Библията казва, че тялото ви е било купено с цена (1Кор.6:20).

Правете същото и за чувствата си. Преследва ли ви някой? Или сте абортирали бебе или сте изоставили детето си? Ако е така, изглежда вие се нуждаете от вътрешно лечение. Той ще ви помогне – веднага или постепенно. Обаче най-голямата ни надежда е в окончателното ни излекуване. Йоан 3:2 обещава, че „*когато Христос се яви, ние ще бъдем като него.*“ **А дотогава вашето страдание е вашата проповед.**

Не красноречиви, а искрени молитви

В продължение на 2 години молих Бога да премахне болката в дясната ми ръка. **След като съм написал ръчно повече от 30 книги, повтаряемото движение ограничи движенията ми.** За да облекча болката си, опявам пръстите си и избягвам да играя голф. Но най-вече се моля.

По-точно казано, аз споря. Не трябваше ли Бог да излекува ръката ми? До сега той не ме е излекувал. Или ме е излекувал? Тези дни аз се моля повече, докато пиша. Молитвите ми не са сладкодумни, но са искрени. „*Господи, имам нужда от помощ...Отче, ръката ми е схваната.*“ **Болката ме прави смирен.** Аз не съм Макс, авторът. Аз съм Макс, мъжът, чиято ръка е износена. **Аз искам Бог да излекува ръката ми, но до сега той използваше ръката ми, за да лекува сърцето ми!**

Целта на Бога е всичко във вас да е здраво

Страданията могат да превърнат страдащият в зрител. Другите хора участват в парада. И вие щяхте да се присъедините към тях, ако туморът във вас беше спрял да расте. Имате желание да се люлеете на воля така, както се люлеят майmunите в парка „Серенгети“ в Африка и се питате: „Какво да правя с тази болест?“

Слепите и страдащите са отнасяли тревогите си при Исус. Те не са търсили Петър или Йоан. Не са отправяли молбите си към учениците или последователите Му. **Те са отивали направо при водача.** Викали са към Исус. **Упорито, настойчиво, лично и страстно.** „*Имам нужда от помощ. Помогни ми!*“ Вие трябва да правите същото. **Целта на Бога е всичко във вас да е здраво – духът, душата и тялото ви!**

Вашата дадена ви от Бога сила на молитвата

Ето ви една молитва, която казва: „Отче, нуждая се от твоята сила в живота ми. Намирам се в невъзможна ситуация и отчаяно се нуждая от чудо. Би ли демонстрирал днес силата си в живота ми? Боже, моля се за тези, които имат слаба представа за теб, помогни им да намерят утешение в това да научат всъщност ти колко си могъщ и огромен. Благодаря ти, че изпрати своя Син. Моля се във всемогъщото име на Исус. Амин.“

Той ще ви излекува

Чакате ли Исус да ви излекува? Получете надежда от отговорът на слепеца в Марк 10:47-51. Слепецът викал: „*Господи, смили се над мен!*“ Всички други продължавали да вървят и да не му обръщат внимание, но Исус наострил уши. Нещо привлякло вниманието му. Той спрял, вдигнал ръката си, за да спре и другите хора, а после доближил пръста до устата си, за да ги накара да млъкнат. Какво е било това? Какво е чул Исус? Молитва. Това бил неукрасен вик за помощ, носен от ветровете на вратата, който попаднал в ухото му. Исус чул думите и спрял. Той продължава да постъпва така и все още пита: „Какво искаш да направя за теб?“

Това е силата на простата молитва! Сърцето на Исус се смиява над слепите хора и той докосва очите им. Исус отива там, където другите хора избягват да отидат. Той изцелява болните. Край вратата на небето децата на Бога още веднъж ще станат изцяло здрави!

Викайте към Исус

През по-голямата част от живота си моят приятел Джим страдаше от мускулна атрофия, която сливаше думите му и му пречеше да ходи. Но това не намали вярата му, нито изтри усмивката от лицето му. Един неделен ден помолих членовете на църквата ни да паркират така, че да оставят местата, които са най-близо до вратата на църквата за гостите. Когато пристигнах в църквата, видях Джим. **Той беше паркирал в най-далечния ъгъл** и вървеше към вратата на църквата. **Неговият живот е за пример.** Моля се Бог да излекува тялото му. **Но докато Бог направи това, той използва тялото на Джим да вдъхновява хора като мен.**

Бог ще направи същото и с вас. Той ще използва вашето страдание, за да променя другите хора. Или той може да използва вашето страдание, за да променя самият вас! **Болестта не може да ни унищожи. Смъртта е изгубила жилото си.**

Викайте към Исус чрез силата на простата молитва. **Той ще ви излекува – веднага или постепенно, но със сигурност, накрая!**

Дай вината си на Бога

Чувствате ли се виновен за нещо? Ако сте виновен, чуйте едно обещание от Ис. 1:18: „*Независимо от това, колко дълбоки са петната на грехове ти, аз ще ги премахна и ще те направя чист като току-що навляял сняг.*“ Бог може да направи това, което никой друг не може да направи. Той може да премахне и последния белег от грях в душата ти.

Дай вината си на Бога. Моли се с прости думи: „Отче, ти си добър. Имам нужда от помощ. Прости ми...“ Кажете на Исус какво сте направили. Правете това толкова често, колкото е нужно. Един път, два пъти, десет пъти на ден? **Колкото пъти е нужно! Не крийте нищо.** Нито един грях не е твърде стар или скорошен, твърде зъл или незначителен.

Молитва за самопризнание

Изповедта или самопризнанието не е наказанието заради греха; то играе ролята изолиране на греха, с цел грехът да бъде изваден на показ и да бъде измъкнат от вас. Какъв точно трябва да сте, за да се нуждате от прошка? Да сте лош човек? Това е твърде общо казано. Може ли сте изгубили самоконтрол по време на съвещание на работното си място и да сте казали, че колегата си е подлизурка? Ако е така, изповядайте този грях.

Бъдете взискателен към себе си в молитвата на изповядване. Сатаната търгува с чувството за вина и няма да пусне без борба човекът, който е привикнал да греша. Употребете властта си като дете на Бога. Кажете на вината къде трябва да отиде: „Ти, зъл дух, оставям те на кръста. Стой там!“

След това, в името на Бога, престанете да се самоизмъчвате. **Исус е достатъчно силен и може да носи греха ви.** В Пс.103:12 се казва: „*Колкото е далеч изтока от запада, толкова е отдалечил от нас греховете ни.*“

Ти си опростен

Ако си християнин, твоят грях е изчезнал. За последен път той е бил видян на гърба на твоя Носач на греха, когато той е вървял към Долината на смъртта. Когато на кръста Исус извикал: „*Боже мой, Боже мой, защо си ме изоставил?*“ (Мат.27:46), той е влязъл в пустинята заради теб. Той е отнесъл твоя грях. Отвори себе си за представата, че ти си опростен. Това може да е трудно. Ти толкова дълго си влачил миналото си, че не можеш да видиш, че си опростен. Исус иска да направи ревизия на твоя ръкопис. **Дай му вината си!** Моли се със следната кратка молитва: „Отче, ти си добър! Нуждая се от твоята помощ. Прости ми.“

Постави вината си върху гърба на твоя Носач на греха!

Ходатайствена молитва

Какво можете да направите? Когато предизвикателството е по-голямо от вас. Когато се чувствате безпомощен и безсилен. Към кого можете да се обърнете? В Лука 11:10 Исус казва: „*Всеки, който ме търси, ме намира; и за всеки, който хлопа, вратата ще се отвори.*“ Застъпническата молитва в най-чистият ѝ вид е вашето призвание:

„Аз не мога да ги излекувам, но Боже, ти можеш.“

„Аз не мога да простя греховете им, но Боже, ти можеш.“

„Аз не мога да им помогна, но Боже, ти можеш.“

Бог никога не спи, никога не е раздразнен. Когато хлопате, той отговаря бързо и честно!

Ние сме посланици

Това е обещанието на молитвата! Ние можем да променим намерението на Бога! Крайната цел на Божията воля е непроменима, но не и начинът на приложение на волята му. Бог не променя характера или целта си, но поради молбите на децата си, променя стратегията си. В 2Кор.5:20 Павел казва, че ние сме посланици на Христос. Посланиците говорят с властта на трона. Ако един посланик изпрати молба до царя, той ще я чуе ли? Ако вие, посланикът на Бога в този свят, идете при вашия Цар с молба, той ще я изслуша ли? Разбира се.

Вашата сфера на влияние е вашият район. Когато израствате във вярата, вашият район се разширява. Вие се молите на Бога в полза на другите хора. Молете се с простата молитва: „**Отче, те имат нужда от помощ!**“

Една кофа пълна с молитва

В Откр.8:3-5 Йоан видял молитвата на светиите и разказва: „*имаше шумове, гръмотевици, светкавици и земетресение.*“ Молите Бог за помощ и БУМ! Огън пада на земята. Издигате към небето тревогите си и се извива буря.

Идете. Изправете се и се молете за хората, които обичате, но се молете и за хората, които не обичате. Молете се за хората, които ви обиждат и причиняват болка. Най-бързият начин да угасите пламъка на яростта е да го полеете с една кофа, пълна с молитва. Молете се, вместо да говорите високопарни думи, да беснеете или да търсите начин ад си отмъстите. Исус е постъпвал така. Докато е висял на кръста, той се е застъпил за враговете си: „*Отче, прости им, защото те не знаят какво правят*“ (Лука 23:34). **Даже Исус е оставил враговете си в ръцете на Бога.**

Приемете предизвикателството

Чуйте предизвикателството, което сега отправям към вас. Присъединете се към мен и в продължение на 4 седмици всеки ден се молете в продължение на 4 минути. После бъдете готов да се свържете с Бога както никога преди това!

В Лука 6:38 се казва, че когато Бог дава, Той дава дар, който е „*натъпкан, стръскан за да се слегне и да се отвори място за още повече, препълнен и преливащ в скута ви.*“ Когато ние удвояваме решимостта си да се молим, Бог удвоява обещанията си да благослава. **Нищо не доставя по-голямо удоволствие на Исус от това ние смело да му вярваме.**

И вие най-много приличате на Исус, когато се молите за другите хора. **Молете се за този свят, в който хората си причиняват болка един на друг.** Представяй проблемите на другите хора на Давачият хляба. И носете кошницата си за пазаруване. Бог ще ви даде много благословии и вие трябва да можете да ги отнесете при хората!

Благодаря ти, Боже – за всичко!

На човек никога не му липсват поводи, за да каже „благодаря.“ Самата дума повдига духа! Да кажем „благодаря,“ означава да празнуваме някой дар. Нещо. Каквото и да е то. **В Библията идеята за казването на благодарности не е някакво предложение или препоръка. Това е заповед!** Тя има същата тежест, както заповедта да обичаме ближния си и да даваме на бедния. **Повече от 100 пъти, било безапелационно или чрез пример, Библията ни заповядва да благодарим!**

Бог се отнася сериозно към благодаренето. Произходът на греха е от неблагодарността. Адам и Ева са имали един милион причини да бъдат благодарни. Те живеели в перфектен свят. Тогава Сатаната пропъзлял в Райската градина и се оказало, че на тях това, което имали вече не им е достатъчно. **Не чуваме ли и ние змийското съскане: „Не искаш ли повече?“**

Лекарство против неблагодарността

В 1 Сол. 5:18 ни се казва: „*За всичко благодарете!*“ За всичко? Когато сме в беда, в болницата, когато сме критикувани, когато сме в бъркотия или когато страдаме? Когато нарушават спокойствието ни? Исус е благодарил в такива ситуации. Когато 4000 човека нарушили планът му да отиде някъде да си почине, той ги отвел на обяд. В Мат. 14:19 се казва: „*Той взе петте хляба и двете риби и гледайки към небето, благодари на Бога за храната.*“

Исус неотклонно е благодарил. Той благодарил, когато Мария прекъснала празничният обяд и го намазала с парфюма. Когато Исус прегръщал децата и благославял бебетата, и когато наблюдавал как излекуваните слепци гледат първите залези в живота си, Исус благодарил.

Кое е лекарството против неблагодарността? Погледнете нагоре. Вижте какво е направил Бог! Благодаря ти, Исусе, че за нас ти си пример за благодарно отношение. Благодаря ти Царю Исус, защото работиш всички неща да са съобразени с твоя план. **Благодаря ти, че позволяваш любовта да се случва.**

Обявяване на истината

Като наш първосвещеник, Исус представя молитвите ни на Бога. Неговите молитви винаги са чувани. В Йоан 16:23 се казва: „*Истина, истина ви казвам, ако поискате нещо от Отца в Моето име, Той ще ви го даде.*“ Изразът „В името на Исус“ не са никакви празни думи. Това е обявяване на истината! Не ракът, а Исус царува! Намръщеният ни ближен не управлява света; Исусе, ти управляваш! Просто говори, Исусе.

Тъй като Бог работи, молитвата работи. Тъй като ти се важен за Бога, твоите молитви са важни в небесата. А тогава, когато не можеш да намериш подходящите думи, използвай следната къса молитва: „Отче, ти си добър. Нуждая се от помощ. Излекувай ме и ми прости. Те се нуждаят от помощ. Благодаря ти. В името на Исус се моля. Амин!“

Коленичете

Малка катедрала извън Витлеем отбелязва предполагаемото родно място на Исус. Зад висок олтар в църквата има една пещера, малка кухня, осветявана от сребърни лампи. Вие можете да влезете в основната сграда и се възхитите на древната църква. Освен това можете да влезете в тихата пещера, където една звезда, инкрустирана на пода, потвърждава раждането на Царя. Има обаче едно условие: **вие трябва да се наведете.** Горният праг на вратата е толкова нисък, че вие даже не можете да влезете вътре прав там, където се е родил Исус... **и докато теолозите спели, елитът сънувал, а преуспелите хъркали, кротките коленичели. Те коленичели пред Онзи, когото само кротките ще видят.** Те коленичели пред Исус!

Същото е вярно и за Христос. Вие можете да видите как светът ходи гордо и наперено, **но за да свидетелствате за Спасителя, вие трябва да коленичите пред Него!**

Защо е дошъл Той?

Богът на вселената бил роден в бедност като селянин и прекарал първата си нощ в яслата на кравата. Той изоставил небесната слава и дошъл при нас. Кой би могъл да си представи, че той ще направи такова нещо? Какъв прекрасен свят е изоставил той! И най-хубавата ни сграда на него му е изглеждала на дървена колиба. **Бог станал едноклетъчен ембрион и влязъл в утробата на Мария.** Той станал като нас. Просто погледнете местата, където е ходел той: ясли, дърводелски работилници, пустинни места и гробища.

Местата, до които той е отишъл за да достигне до нас, показват колко далече той ще отиде, за да ни докосне. **Той обича да бъде с онези, които обича!**

Просто го наричайте Исус

Божият план за човечеството е бил изработен в небесните зали и е бил донесен на земята. Единствено светостта би могла да го измисли. Единствено божествеността би могла да го приведе в действие. Единствено праведността би могла да го издържи. Когато избрал да разкрие себе си, Бог направил това чрез човешкото тяло. Ръката, която докосвала прокаженият, имала кал под ноктите си. Краката, над които жените плакали, били мазолести и прашни. А сълзите му – о, не пропускайте сълзите Му. Те идвали от сърце, което е било така натъжено, както са натъжени моето и вашето сърце.

Поради това хората отивали при него! Нито един човек не отказвал да отиде при него, защото се е страхувал, че няма да бъде приет. Спомнете си това следващия път, когато вие ще се изумите от собствените си грехове! Или когато следващия път чуете някое безжизнено хваление в църквата. **Запомнете, че дистанцирането е дело на човека, а не на Господа и че Исус изгражда мостове.**

Бог дойде близо

Всичко се случи в един миг, в най-забележителния миг. **Бог стана човек!** Небесата се отвориха и

поставиха най-скъпото същество в утробата на една жена. Исус дойде не като светкавица или като недостъпен завоевател, а като Онзи, чийто първи плач беше чут от едно селско момиче и един дремещ дърводелец. Ръцете, които са го държали, не са имали маникюр, а са били мазолести и мръсни. В продължение на 33 години той е ял същата храна, с която се храним ние. Слаб, изморен и страхуващ се да не се провали. Чувствата му са били наранявани. Да имаме такава представа за Исус е почти непочтително. **Има някакъв стремеж да си представяме Исус като отдалечен и предсказуем. Не правете това! За Бога, не правете това!** **Позволете му да бъде човек, какъвто той е трябвало да бъде. Позволете му да влезе в калта и мръсотията на света.** Защото само ако му позволим да влезе там, **той може да ни измъкне от там!**

Исус във вас

Има едно изкусяващ и канещ предлог, който се среща навсякъде в Библията – предлогът „в.“ Исус живее в децата си. В Откр.3:20 Исус казва: „*Ето Ме! Стоя край вратата и хлопам. Ако някой чуе гласа ми и отвори вратата, аз ще вляза и ще ям с него, и той с Мен.*“

Бог във нас! Замисляли ли сте се за дълбочината на това обещание? Когато Бог е във вас, вие имате на разположение един милион различни видове ресурси, които преди това не сте притежавали. Не можете да престанете да се тревожите? Христос може и той живее вътре във вас. Не можете да забравите миналото, не можете да простите някоя обида или да се откажете от лошите си навици? Христос може и той живее във вас.

О, нека той дотолкова да ни изпълва, че да можем и ние да кажем като Павел: „*Вече не аз живея, а Христос живее в мен!*“ (Гал.2:20)

Поставен на края на клона

След като Мария била сгодена с Йосиф, но преди те да са били оженени и да са консумирали брака си, тя забременяла с дете, заченото от Светия Дух (Мат.1:18). Йосиф се перчел гордо на своя клон на дървото. Разумен, предсказуем и солиден, Йосиф нямал намерение да напусне това място. Това продължило, докато той не бил принуден да застане на края на клона: „**Забременяла от Светия Дух? Я стига! Кой ще ми повярва?**“

Гордостта му казвала да не прави това. Но Бог му казал да го направи. Мисля си, че вие може да сте в подобно положение като Йосиф. **С единия си крак искате да изпълнявате своята воля, а с другия – волята на Бога.** **Неговата или вашата воля?** Нали това е разкъсващо напрежение? Можете да се обзаложите, че не е лесно да издържите на това напрежение. Стоенето на висок клон никога не е било лесна работа. Питайте Йосиф, или по-добре – **питайте Исус!** **Той по-добре от всеки друг знае каква е цената да висиш на дърво!**

Търсене на светлина в тъмната нощ

Чудя се, дали в нощта, когато Исус е бил роден, Йосиф не се е молил така: „Отче, всичко това изглежда толкова странно. Ангелът, който изпрати при Мария? Има ли шанс да изпратиш и друг ангел?“ И вие сте се оказвали в ситуацията на Йосиф. Всеки от нас знае как се чувстваме, когато търсим светлина в тъмнината. Не извън обора както е било при Йосиф, а извън спешното отделение или в гробището. Ние сме задавали тези въпроси. **Питали сме защо Бог прави това, което прави.**

Ако задавате въпросите, които е задавал Йосиф, позволете ми да ви покая да направите това, което е направил той – да се подчините. Той не позволил на объркването му да му попречи да се подчини. А вие как ще постъпите? Вие имате избор: да се подчините или да не се подчините. Но понеже Йосиф се подчинил, Бог го използвал за да промени света. Може ли Бог да направи същото и с вас? **Вие ще бъдете ли човек като Йосиф – да служите даже тогава, когато не разбирате?**

Бог танцува сред обичайните неща

Има една дума, която описва нощта, когато дошъл Исус – обикновена. Това е била една обикновена нощ с обикновени овце и обикновени овчари. И ако не беше се намесил Бог, който обича да закачва на въдицата си нещо „извънредно“ пред лицето на обичайното, тази нощ нямаше да бъде забелязана. Но Бог танцува сред обичайните неща. И в тази нощ Бог танцувал валс! **И нощта престанала да е обичайна.**

Първо съобщението стигнало при овчарите. Те не попитали Бога, дали наистина знае какво прави. Теолозите щяха да се консултират със своите коментари. Хората от елита щеше да се огледат, за да видят, дали някой ги наблюдава. Преуспяващите първо щяха да проверят какво са записали в календарите си. Ангелите отишли при овчарите, при хората, които не са знаели достатъчно, за да кажат на Бога, че никога не е намиран Месия, който да спи в ясла. **Бог идва при обичайното, защото неговите най-могъщи инструменти са най-прости!**

Пребивавайте близо до яслите

Християнството е било родено в едно голямо небесно прекъсване! Просто попитайте Витлеемските овчари! Те въобще не са очаквали това вълнение, а само са се грижели за овцете си и ги подготвяли за спане! Овчарите ценят предсказуемостта. Те са били нощна смяна. Всяко вълнение щяло да бъде причинено от нещо лошо – вълци, лъвовве, крадци. Но понеже очаквали нощта да е спокойна, това не означавало, че тази нощ ще е такава.

В Лука 2:9 се казва: „*Тогава ангел от Господа застана пред тях. Господната слава ги озари и те се изплашиха много.*“ Ние винаги предполагаме, че се е случило най-лошото, а чак след това започваме да търсим най-доброто. Добре е, че овчарите са се позабавили, иначе те щяха да пропуснат да чуят второто съобщение: „*Днес беше роден вишия Спасител в града на Давид. Той е Христос, Господ.*“ (ст.11). Надявам се, че и вие ще направите това, което са направили овчарите – пребивавали са близо до яслите!

Твърде заети, за да забележите

Въображението ни е разпалвано от мисълта какъв ли е бил разговора между ханджията и семейството му. Дали някой е споменал за пристигането на младата двойка предишната нощ? Дали някой е запитал какво е станало с бременното момиче, което се возело на магарето? Ханджията и членовете на семейството му са били твърде заети. На следващата сутрин ги очаквал тежък ден. Трябвало да омесят и да опекаат хляба. Трябвало да свършат обичайните сутрешни задачи. Трябвало да свършат толкова много работа и това не им позволило да си представят, че невъзможното се е случило. Бог влязъл в света като едно бебе.

А през това време градчето се раздвижило. Търговците още не били научили, че Бог е посетил тяхната планета. Ханджията никога ни би повярвал, че той просто е изпратил Бога отвън на студеното. Тези, които пропуснали пристигането на Неговото Величество, са направили това не заради злото или злонамереното си сърце: не, те просто пропуснали това, защото не гледали. През последните 2000 години почти нищо не се е променило, нали?

Има само едно име: Исус

Божий Син, Божието Агне, Възкресението на живота, Алфата и Омегата. Фрази, които разширяват границите на човешкия език в усилие да хванат това, което не може да бъде хванато – великолепието на Бога. Думите винаги са слаби. Когато ги чуваме, понякога те ни приличат на оркестъра на Армията на спасението на Рождество, който стои на улицата и свири ораторията „Месията“ на Хендел. Никое име не върши Божията справедливост!

Има само едно име. Исус. Името е широко разпространено. Ако Исус живееше днес, той можеше да се казва Джон, Боб или Джим. Той е бил достъпен и общителен. Почти можем да го чуем, че Той казва: „Просто ме наричайте Исус.“ Онези, които са вървели с Него, си го спомнят не с някаква негова титла, а с името Исус! Това име е красиво и могъщо. Ще дойде ден, когато всяко коляно ще се поклони пред името Исус и всеки език ще изповяда, че Той е Господ!

Какво прави любовта?

Ще направите ли това, което е направил Исус? Той заменил преклонението на ангелите с компанията на убийци. Ако бяхте Бог, вие щяхте ли да направите това? Аз не бих, но Христос го е направил! Исус смирил себе си. Напуснал ролята си на командир на ангелите, за да спи върху сламата. Защо? Защото така постъпва любовта. Тя поставя нуждите на обичаните от нея преди своите нужди. За Него вашето място на небето е било по-важно, отколкото Неговото място на небето, затова Той се отказал от Своето място, за да можете вие да имате вашето място. Време е да позволите на Неговата любов да покрие всички неща в живота ви. Всяко неизпълнено обещание, всяка обидна и жестока дума. Неговата обич покрива всички неща. Позволете ѝ да го направи! Направете това заради името на Исус. За да имате мир в сърцето си. Направете това и заради хората, които са свързани с живота ви. Позволете на Неговата обич да падне върху вас с цел вашата обич чрез вас да падне и върху тях.

Бъдете готов

В Йоан 1:14 се казва: „*Словото стана плът и направи Своя дом сред нас. Той беше пълен с непохватима обич и вярност.*“ Той е живял сред нас. Облечен е бил в най-скъпата дреха: човешкото тяло. Станал приятел на грешника и брат на бедняка. Докосвал е раните им, изтривал е сълзите им и е плащал заради грешките им. И към всички нас, плашливите, Той е казвал едни и същи думи: „*Не позволявайте на сърцето ви да се тревожи; вие вярвате в Бог, вярвате и в Мен...Аз ще дойда и ще ви взема при Себе Си*“ (Йоан 14: 1-3).

И как отговаряме ние? Някой се преструват, че Той не съществува. Други го чуват, но не вярват в

Него. Но освен тях има и малцина, които решават да направят опит. И когато Той извика вашето име, бъдете готов. Гледайте нагоре. Той ще се протегне надолу и ще ви отведе у дома...когато дойде Христос!

Свещена наслада

В Библията се казва: „*Защото вие знаете милостта на нашия Господ Исус Христос, който въпреки че беше богат, заради вас Той стана беден, за да можете вие да станете богати чрез Неговата бедност.*“ (2Кор. 8:9) Нито един човек няма по-голямо основание от Исус да се чувства злочест – но въпреки това, никой не е по-радостен от Него. Той бил осмиван. Онези, които не му се присмивали, искали да получат неговото благоволение. Той бил обвинен в извършването на престъпление, което той не бил извършил. Били наети лъжесвидетели да излъжат пред съда срещу него. После го разпънали на кръст. Той си заминал така, както и дошъл – без да има пари.

Той би могъл да се чувства окаян и огорчен. Но Той не се е чувствал така. Той се радвал! Той притежавал радост, която притежавала Него. Той я наричал „свещена наслада.“ Свещена, защото тя не идвала от земята и наслада, защото тя била точно това: радостта от Бога. И тази наслада е на една ръка разстояние от нас – в личността на Исус. Той я предлага на теб, приятелю...святата наслада!

Няма място в странноприемницата

Някои от най-гъжните думи на земята са „Нямаме място за вас.“ Исус е чувал тези думи. Той все още се намирал в утробата на Мария, когато ханджията казал: „Нямаме място за вас.“ И когато Исус увиснал на кръста, това не е ли било съобщение за неговото пълно отхвърляне? „В този свят ние нямаме място за вас.“

И днес Исус получава същото отношение. Той минава от едно сърце до следващото и пита, дали може да влезе. Понякога Той е канен да влезе. Някой отваря широко вратата на сърцето си и го кани да остане там. На този човек Исус дава великото си обещание: „*В дома на Моя Отец има много стаи.*“ (Йоан 14:2) Ние Му предоставяме място в сърцето си и Исус ни предоставя място в Своя дом!

Всичко друго, но не и Цар

Човешкото същество във Витлеем, което най-добре е разбирало кой е бил Бог и какво е правел Той, е било едно младо момиче в един вонящ обор. Когато Мария поглеждала в лицето на бебето, на нейния син, на нейния Господ, на Негово Величество – тя не можела да отмести погледа си от Него. По някакъв начин Мария знаела, че държи Бога в ръцете си. Значи това е Той. И тя си спомняла думите на ангела, който казал: „*Неговото царство никога няма да има край!*“

Но Той приличал на всичко друго, но не и на цар. Плачът ми, въпреки че бил силен, все пак бил безпомощен и пронизващ плач на бебе. Величество сред обикновеното. Святост в мръсотията на овчия тор и на пот. Божественото влизащо в света на пода на обор, чрез утробата на едно момиче и в присъствието на един дърводелец. Боже ела близо! В Лука 1:33 се казва: „*Царството Му няма да има край!*“ Дано и вие да сте част от това царство.

Нещо повече от история за Рождество

Раждането на девица е нещо повече, много повече от някаква история за Рождество. Това е история за това, доколко близо ще дойде Христос до теб! Първата спирка в неговото пътуване към земята е била една утроба. Къде ще отиде Бог, за да докосне света? За да намерите отговора, погледнете дълбоко в Мария. А още по-добре – погледнете дълбоко в себе си. В Кол.1:27 се казва: „*Христос вътре във вас, надеждата за слава!*“ Христос расъл в Мария, докато дошло времето да излезе навън. Христос ще расте и във вас, докато се случи същото нещо. Той ще излезе във вашето говорене, във вашите постъпки и във вашите решения. Всяко място, където живеете, ще бъде Витлеем. И всеки ден, докато живеете ще бъде Рождество. Раждайте Христос в света – във вашия свят.

Бог изпрати Спасителят

Картички за Рождество. Рисувани обещания. На този специален ден мога ли да ви кажа думите от моите любими картички за Рождество?

„Той стана като нас, за да можем ние да станем като Него.“

„Ангелите все още пеят и звездата все още проблясва.“

„*Бог ни е дал Син. Името Му ще бъде Чудесен Съветник, Могъщ Бог, Княз на мира.*“ (Ис.9:6)

И любимият ми текст: „Ако най-много се нуждаехме от информация, Бог щеше да ни изпрати учител. Ако най-много се нуждаехме от технология, Бог щеше да ни изпрати учен. Ако най-много се нуждаехме от пари, Бог щеше да ни изпрати икономист. Но тъй като най-много се нуждаем от прошката, Бог ни изпрати Спасител.“ Весело Рождество на всеки от вас!

Ела и Го виж

През тази седмица светът е различен. Ние забравяме за стремежа си да побеждаваме, да уговаряме и да се тревожим. Ние погледнахме навън към звездата на Витлеем. Пред този период много по-често произнасяме името Му. И какъв е резултатът? В продължение на няколко странни часове небесните ни желания се вкопчват помежду си и ние се превръщаме в хор. Ние пеем „Ела и Го виж“ и събуждаме даже най-дълбоко заспалия овчар, и насочваме вниманието им към бебето Христос. Емануил. Бог дойде близо до нас.

След няколко часа светлините ще угаснат и елхите ще бъдат изхвърлени навън. Скоро декемврийската щедрост ще се превърне в януарско плащане на сметки и магията ще започне да избеднява. Аз искам да запазя още малко този дух. Да се моля за тези, които днес гледат към Него, а следващия път ще Го видят през следващия август. **Колко много повече би могъл да направи Той, ако ежедневно мислим за Него!**

Тайната на прошката

Вие никога вече няма да забравите това, което Бог е направил за вас самият. Все още ли е трудно да мислите да простите на човека, който вие е наранил или обидил? Ако е така, идете още веднъж в Горната стая. Наблюдавайте Исус, докато той преминава от един ученик към следващият. Можете ли да чуете плискането на водата? Можете ли да Го чуете, как влачи краката си по пода, докато преминава от единия към следващия? Запазете тази представа.

В Йоан 13:12 се казва: „*Когато свърши с миенето на краката им...*Обърнете внимание, че той е свършил с миенето на краката им. **Това означава, че никой не е останал с неизмити крака.** Защо е важно това? **Защото това означава, че Исус е измил и краката на Юда, на този, който го е предал.** Това не означава, че на Исус му е било лесно да направи това, **а и на вас няма да ви е лесно.** Това означава, **че Бог никога няма да ви призове да направите нещо, което Той вече не е правил!**

Винаги непогрешимата Божия обич

Бог няма да ви позволи да си заминете. Голямата новина на Библията не е, че вие обичате Бога, а че Бог ви обича! Той е татуирал името ми на дланта си. Мислите му за вас са повече на брой от броя на песъчинките на морския бряг. Вие никога не излизате от главата му, никога не оставате скрит за погледа му, нито избягвате от мислите му. Не е нужно вие да спечелвате Неговата обич. Вие вече я имате. Той вижда най-лошото във вас, но въпреки това ви обича. Утрешните ви грехове и провали няма да го изненадат; той ги знае още от сега. Всеки ден и всяка ваша постъпка минават пред погледа му и са вземани предвид в неговите решения.

Той по-добре от вас ви познава и е публикувал заповедта си: той все още ви обича! Нито едно откритие няма да го направи да промени решението си. Нито едно ваше неподчинение няма да го разубеди. Той ви обича с вечна любов. Божията любов никога не отпада и никога няма край.

Представете си перфектен свят

Опитайте това. Представете си перфектния свят. Дали това означава нещо за вас? Представете си този свят. Дали това означава мир? След това си представете абсолютното спокойствие. Дали перфектният свят означава радост? Тогава представете си най-върховното щастие. Дали в перфектния свят ще има любов? Представете си място, където любовта няма граници. Представете си това, което небесата означават за вас. Позволете на тази представа да се вкорени здраво в разума ви. Наслаждавайте ѝ се. Мечтайте за нея. Бленувайте за нея.

А след това се усмихвайте, докато Отец ви припомня думите на апостол Павел в 1Кор.2:9: „*Никой никога не си е представял това, което Бог е приготвил за онези, които Го обичат.*“ Никой, никой даже не се е доближавал в представите си до това, което Бог е приготвил. Помислете за всички песни за небесата, за всички картини на художниците на тази тема; за всички уроци, които са проповядвани, за стиховете и книгите, които са написани. Когато говорим за описанието на небесата, всички ние сме щастливи неудачници!

Сърце, пълно с надежда

Ние живеем в долнопробен свят. Нежелан „боклук“ редовно пълни електронната ни поща. Носили ли сте боклукчийски чувал, пълен с неуспехи и главоболия? Сигурно сте носили. Мога ли да ви попитам: „Какво ще направите с този чувал?“ Можете да го скриете. Но рано или късно той ще започне да вони. Тогава какво ще направите?

Ако последвате примера на Христос, вие ще се научите да гледате на нещата по различен начин. Бог

иска вие да имате сърце, пълно с надежда, точно като Исус. Не искате ли това? Исус видял присъствието на Отца в проблема. Така е, Макс, но Исус е бил Бог. Аз не мога да гледам по начина, по който гледа Исус. Все още не, може би. Но не подценявайте Божията сила. Той може да промени начинът, по който вие гледате на живота.